

การวิเคราะห์และจัดประเภทของ เนื้อหาด้านการปลูกฝังค่านิยม
ในนิตยสารภาษาไทยที่เยาวชนชอบอ่าน

ปริญญาโท

ของ

นันทนา เรียนดี

21 ก.ค. 2536

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกบรรณารักษศาสตร์

ตุลาคม 2535

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

184970

คณะกรรมการควบคุมและคณะกรรมการสอบได้พิจารณาปัญหานี้นพณธ์ฉบับนี้แล้ว เห็นสมควร
รับ เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชา เอกบรรณารักษศาสตร์
ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒได้

คณะกรรมการควบคุม

.....ประธาน

(ผศ. วิษย์ ทับเที่ยง)

.....กรรมการ

(อ. นงนารถ ชัยรัตน์)

คณะกรรมการสอบ

.....ประธาน

(ผศ. วิษย์ ทับเที่ยง)

.....กรรมการ

(อ. นงนารถ ชัยรัตน์)

.....กรรมการแต่งตั้ง เพิ่ม เต็ม

(ผศ. สุพัฒน์ ส่องแสงจันทร์)

บัณฑิตวิทยาลัยอนุมัติให้รับปัญหานี้นพณธ์ฉบับนี้ เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชา เอกบรรณารักษศาสตร์ ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

.....คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

(ศ. ดร. สมพร บัวทอง)

วันที่... ๑ ... เดือน... ๒๕๖๕ ... พ.ศ. 2535

ประกาศคุณูปการ

ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลงด้วยดี โดยได้รับความกรุณาในการให้คำปรึกษา คำแนะนำ และแก้ไข เป็นอย่างดียิ่งจากผู้ช่วยศาสตราจารย์วิชญ์ ทับเที่ยง ประธานกรรมการที่ปรึกษาปริญญานิพนธ์ อาจารย์นงนารถ ชัยรัตน์ กรรมการที่ปรึกษาปริญญานิพนธ์ และผู้ช่วยศาสตราจารย์สุพัฒน์ ส่องแสงจันทร์ กรรมการที่แต่งตั้งเพิ่มเติม ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอขอบคุณ คุณนันทพร ศุภโสมภพ คุณอารีรัตน์ วิชาต่าง คุณละมัย กาญจนะ ปาระโธติ อาจารย์อรุณ ยนต์ทอง คุณสุวิทย์ ทองศิริประภา คุณอุลลิตถ์ พงษ์เปา และเพื่อนบรรณาธิกร์ ที่ช่วยเหลือให้กำลังใจแก่ผู้วิจัยตลอดมา

ขอขอบคุณ คุณพิชัย พูลทอง ที่เลื้อเพื่อนิตยสารบางล่วนเพื่อใช้ในการวิจัย และคุณนารี เรียนดี ที่ช่วยเหลือในด้านการพิมพ์ปริญญานิพนธ์ตลอดมา

ท้ายสุดนี้ขอกราบขอบพระคุณ พ่อและแม่ ผู้เป็นกำลังใจและให้ความช่วยเหลือด้านค่าสังฆทรัพย์แก่ผู้วิจัย และขอขอบคุณพี่ และน้องทุกคนที่เป็นกำลังใจและให้ความช่วยเหลืออย่างดียิ่ง เพื่อให้ปริญญานิพนธ์นี้สำเร็จสมปรารถนาด้วยดี

ขอคำและประโยชน์อันพึงมีจากปริญญานิพนธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัยขอมอบเป็นเครื่องบูชาพระคุณนิทานมารดา ครูอาจารย์ ผู้วางรากฐานการศึกษาแก่ผู้วิจัย

นันทนา เรียนดี

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ	1
ภูมิหลัง	1
ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า	4
ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า	4
ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า	5
นิยามศัพท์เฉพาะ	6
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	7
เอกสารที่เกี่ยวข้องกับนิตยสาร	7
เอกสารที่เกี่ยวข้องกับคำนิยม	13
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	31
3 วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า	40
การกำหนดแหล่งข้อมูล และนิตยสารที่จะศึกษา	40
การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า	41
การเก็บรวบรวมข้อมูล	48
การจัดกระทำและการวิเคราะห์ข้อมูล	49
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	50
การวิเคราะห์เนื้อหาด้านการปลูกฝังและเสริมสร้างคำนิยม	50
การจัดประเภทของเนื้อหาที่ส่งเสริมคำนิยม	57

บทที่	หน้า
5 สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	77
ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า	77
วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า	77
สรุปผลการศึกษาค้นคว้า	78
อภิปรายผล	82
ข้อเสนอแนะ	84
บรรณานุกรม	86
ภาคผนวก	93
ประวัติย่อของผู้วิจัย	102

บัญชีตาราง

ตาราง		หน้า
1	ร้อยละของเนื้อหาด้านการปลูกฝังค่านิยมในนิตยสารภาษาไทย ที่เยาวชนชอบอ่านแต่ละชื่อเรื่อง	51
2	เปรียบเทียบค่าร้อยละของเนื้อหาด้านการปลูกฝังค่านิยมที่ปรากฏ นิตยสารภาษาไทยที่เยาวชนชอบอ่านทั้ง 10 ชื่อเรื่อง	56
3	ร้อยละของประเภทเนื้อหาที่ส่งเสริมค่านิยมที่ปรากฏในนิตยสาร แต่ละชื่อเรื่อง	58
4	ร้อยละของเนื้อหาประเภทสารคดีที่ส่งเสริมค่านิยมในนิตยสาร แต่ละชื่อเรื่อง	61
5	ร้อยละของเนื้อหาประเภทนิทานที่ส่งเสริมค่านิยมในนิตยสาร แต่ละชื่อเรื่อง	64
6	ร้อยละของเนื้อหาประเภทนวนิยายที่ส่งเสริมค่านิยมในนิตยสาร แต่ละชื่อเรื่อง	66
7	ร้อยละของเนื้อหาประเภทเรื่องสั้นที่ส่งเสริมค่านิยมในนิตยสาร แต่ละชื่อเรื่อง	68
8	ร้อยละของเนื้อหาประเภทบทสัมภาษณ์ที่ส่งเสริมค่านิยมในนิตยสาร แต่ละชื่อเรื่อง	70
9	ร้อยละของเนื้อหาประเภทตอบปัญหาที่ส่งเสริมค่านิยมในนิตยสาร แต่ละชื่อเรื่อง	73
10	ร้อยละของเนื้อหาประเภทแบบทดสอบที่ส่งเสริมค่านิยมในนิตยสาร แต่ละชื่อเรื่อง	75

บัญชีภาพประกอบ

ภาพประกอบ

หน้า

1	แผนภูมิแสดงอิทธิพลของค่านิยมต่อพฤติกรรม ของบุคคล	14
2	การสร้างความสำเร็จในค่านิยมไทย	26

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

การพัฒนาประเทศให้เจริญก้าวหน้าขึ้นอยู่กับปัจจัยและวิธีการหลาย ๆ อย่าง ปัจจัยที่สำคัญประการหนึ่ง ก็คือ การพัฒนาคน สังคม และวัฒนธรรม ดังที่รัฐบาลได้ให้ความสำคัญ และบรรจุแผนพัฒนาคน สังคม และวัฒนธรรม ไว้ในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติมาตั้งแต่ฉบับที่ 2 จนถึงฉบับปัจจุบัน (ฉบับที่ 7 พ.ศ. 2535-2539) มีการจัดสรรงบประมาณในการพัฒนาในจำนวนที่เพิ่มสูงขึ้นเรื่อย ๆ ภายใต้อัตลักษณ์ประสังคมที่จะพัฒนาคุณภาพของชนในสังคมให้สูงขึ้น รวมทั้งให้มีความรู้ความสามารถในการปรับตัวให้เข้ากับสภาพแวดล้อมทางเศรษฐกิจและสังคม คนทุกคนในสังคมถือเป็นกลุ่มเป้าหมายของการพัฒนาโดยกำหนดแนวทางไว้ว่า จะพัฒนาคนให้เป็นคนดี มีความรู้ มีความสามารถ ทั้งด้านวิชาชีพ การพึ่งพาตนเอง และการมีบทบาทในการพัฒนาส่วนรวม (สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. 2530 : 38-39)

เยาวชนเป็นพลังสำคัญในการพัฒนาประเทศในอนาคต และเป็นประชากรกลุ่มที่มีขนาดใหญ่มากถึง 19.38 ล้านคน (สื่อมวลชนกับเด็ก. 2528 : 38) เป็นกลุ่มที่มีระดับการศึกษามาก่อนออกเขียนหนังสืออย่างต่ำสุดถึงร้อยละ 85 (นิศา ชูโคต และคนอื่น ๆ. 2527 : 1) ด้วยเหตุนี้ การพัฒนาเยาวชนจึงเป็นเรื่องจำเป็น และเร่งด่วนที่จะต้องดำเนินการควบคู่ไปกับการส่งเสริม และการพัฒนาทรัพยากรด้านอื่น ๆ (สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, คณะอนุกรรมการวางแผนพัฒนากำลังคน. 2524 : 1)

สื่อมวลชนมีบทบาทสำคัญในการพัฒนาเยาวชน ในแผนพัฒนากำลังคนของคณะอนุกรรมการวางแผนพัฒนากำลังคน (2524 : 6) ได้กล่าวถึงบทบาทของสื่อมวลชนในการพัฒนาเยาวชน ไว้ดังนี้

เน้นการสร้างทักษะและเจตคติของการเรียนรู้ต่อไปตลอดชีวิต สนับสนุน
การให้บริการความรู้ เกี่ยวกับการพัฒนาเยาวชนผ่านทางสื่อมวลชน โดย
ให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องวางมาตรฐานและกำหนดสัดส่วนที่เหมาะสมใน
การจัดรายการ หรือผลิตเนื้อหาสาระ เพื่อการศึกษาและความบันเทิงของ
เยาวชนตามความเหมาะสมกับวัยอย่างทั่วถึงทุกพื้นที่ ให้มีการประสานแผน
นโยบาย การปฏิบัติงาน และการประเมินผลงานระหว่างหน่วยงาน
ที่เกี่ยวข้อง ตลอดจนพัฒนาเครื่องช่วยนิเทศงาน เพื่อให้การพัฒนาเยาวชน
มีคุณภาพ

ในประเทศที่กำลังพัฒนาเช่นประเทศไทยนี้ สื่อมวลชนมีบทบาทที่สำคัญ
อย่างยิ่งในการพัฒนาประเทศ เยาวชนเป็นวัยสำคัญที่กำลังพัฒนาทั้งในทางร่างกาย
ทางสติปัญญา ทางสังคมและศีลธรรม สื่อมวลชนมีบทบาทในการเจริญเติบโตของ
เยาวชนมีส่วนในการสร้างเสริมความรู้ ความประพฤติ และปลูกฝังความรู้สึกนึกคิด
แก่เยาวชนอย่างมาก ถ้าการพัฒนาในด้านต่าง ๆ นี้มีความบกพร่องประการใดก็จะติด
ตัวไปยากที่จะเปลี่ยนแปลงจนเติบโตใหญ่ (สุกัญญา ศีระวัณิช และนันทริกา
คุ้มโพธิโรจน์. 2526 : 1)

สื่อมวลชนซึ่งทุกวันนี้ได้เจริญก้าวหน้าทั้งในด้านเครื่องมือ การสื่อสารที่
ทันสมัยและรวดเร็ว รวมทั้งจำนวนของสื่อที่มีอยู่อย่างแพร่หลายได้กลายเป็นสถาบัน
ที่สำคัญถึงขนาดหนึ่งซึ่งช่วยให้เยาวชนที่อยู่ในโรงเรียน และที่ไม่ได้มีโอกาสได้เล่า
เรียนสูงขึ้นไป ได้มีโอกาสแสวงหาข่าวสาร ความรู้ เพื่อนำมาปรับปรุงการดำเนิน
ชีวิต ความเป็นอยู่ อาชีพ เพื่อให้เขาเหล่านั้นเป็นผู้ที่มีประโยชน์ต่อสังคมช่วยพัฒนา
ประเทศชาติในอนาคต (สุกัญญา ศีระวัณิช และนันทริกา คุ้มโพธิโรจน์. 2526 : 2)

นิคยสารเป็นสื่อมวลชนประเภทหนึ่งที่น่าวันจะมีอิทธิพลต่อเยาวชนและสังคม
เพิ่มขึ้นเมื่อเปรียบเทียบกับสื่อมวลชนประเภทอื่น ๆ เช่น โทรทัศน์ วิทยุ และหนังสือ
พิมพ์แล้ว นิคยสารมีข้อได้เปรียบในเรื่องการมีเวลามากพอในการตระเตรียมต้นฉบับ
เพราะมีระยะเวลาว่างกว่าในการเสาะแสวงหาข้อมูลอย่างละเอียดในแต่ละเรื่อง
ในขณะที่ทั้งโทรทัศน์ วิทยุ และหนังสือพิมพ์อาจจะทำได้ยากกว่า นิคยสารจึง
มีโอกาสวิเคราะห์เจาะแฉ่งเงื่อนไขต่าง ๆ ได้ลึกซึ้งกว่า ประกอบกับผู้อ่านนิคยสารมัก

ใช้เวลาว่างกับการอ่านนิยายสารมากกว่าจะอ่านอย่างฉาบฉวยรวดเร็วแบบเลื่อน ๆ นิยายสารจึงมีอิทธิพลต่อการซึมซับข่าวสารความรู้ในความคิดของผู้อ่านได้มากกว่า จึงทำให้นิยายสารมีทั้งบทบาทและอิทธิพลต่อการรับรู้ หัสนคติของผู้อ่านได้มากที่สุด โดยเฉพาะอย่างยิ่งในการโน้มน้าวชักจูงใจให้คล้อยตามได้ ถึงแม้ว่าจะเป็นไปอย่างช้า ๆ แต่ก็ส่งผลอันยาวนาน (มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช. 2533 : 715) เนื่องจากนิยายสารเป็นสื่อสิ่งพิมพ์ที่ออกเป็นระยะ ตีพิมพ์เนื้อเรื่องหลายประเภท ทั้งเรื่องที่ให้ความรู้และความบันเทิง บทความมีขนาดสั้น อ่านได้จบภายในเวลาไม่นานนัก บทความใหม่และทันสมัย ภาพประกอบจำนวนมาก รูปเล่มกะทัดรัด หน้าปกสวยงามองค์ประกอบเหล่านี้ดึงดูดความสนใจในการอ่านได้เป็นอย่างมาก (อุทัยธรรมบุตร. 2510 : 152) ยิ่งในสภาพการณ์ปัจจุบันถือว่านิยายสารเป็นสื่อที่สำคัญและมีบทบาทมากในการถ่ายทอดสิ่งต่าง ๆ นอกเหนือจากภาพยนตร์ โทรทัศน์ จึงมีการผลิตนิยายสารออกมากับมากมาย นับตั้งแต่ปีพ.ศ.2522 เป็นต้นมา (ตลาดนิยายสาร. 2526 : 22) จากการที่มีนิยายสารเกิดขึ้นมากมายบนแผงหนังสือ และปัจจุบันนิยายสารกำลังได้รับความสนใจมากขึ้นจากผู้อ่าน โดยที่กลุ่มเยาวชนผู้ซึ่งมีอายุระหว่าง 15-25 ปี เป็นกลุ่มผู้อ่านที่ใหญ่ที่สุด (สายสุริ จิตกุล. 2528 : 6 และ มาลี บุญศิริพันธ์. 2527 : 41) นิยายสารจึงน่าจะเข้ามามีบทบาทสำคัญในการพัฒนาเยาวชน

การพัฒนาประเทศในช่วงที่ผ่านมาได้เน้นหนักด้านวัตถุและโครงสร้างทางเศรษฐกิจ โดยมิได้มุ่งพัฒนาจิตใจ คือ คุณธรรมและจริยธรรมของเยาวชนของชาติ ซึ่งมีผลทำให้เยาวชนไทยกลายเป็นนักวัตถุนิยมที่ฟุ้งเฟ้อ เพื่อเงิน เห็นแก่ตัว ขาดระเบียบวินัย อ่อนแอ เจื้อยขามากยิ่งขึ้น นอกจากนี้ยังรับเอาอิทธิพลและวัฒนธรรมของต่างประเทศโดยไม่มีการกลั่นกรองเลือกสรร ทำให้สังคมไทยมีปัญหาเศรษฐกิจและสังคมตามมา ดังนั้นจึงเป็นที่ยอมรับว่ามีความจำเป็นและเร่งด่วนในการพัฒนา โดยเน้นทางด้านจริยธรรมการปลูกฝังและสร้างเสริมค่านิยมที่พึงประสงค์ให้แก่เยาวชนโดยผ่านทางสื่อมวลชน เพื่อลดปัญหาทางสังคมและพัฒนาสังคมไทยให้บรรลุตามเป้าหมายที่รัฐบาลได้ตั้งไว้ และนิยายสารนับเป็นสื่อมวลชนที่ต้องมีบทบาทในการปลูกฝังและสร้างเสริมค่านิยมด้วยเช่นกัน (สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, คณะอนุกรรมการวางแผนพัฒนา

กำลังคน. 2524 : 2) ความความเห็นของคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติใน คำนियมนิตยสารต้องมีบทบาทในการปลูกฝังและสร้างเสริมมีอยู่ 9 ประการ คือ การประหยัด ความขยันหมั่นเพียร ความมีสติปัญญา การพึ่งตนเอง ความรับผิดชอบ ความสามัคคี การมีค่านิยมในคุณธรรมและจริยธรรม ความมีวินัย และความรักชาติ (สำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ, กลุ่มสื่อมวลชน. 2526 : 1-3) ด้วยเหตุนี้ ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะวิเคราะห์เนื้อหาของนิตยสารภาษาไทยที่เยาวชนชอบอ่านในด้านการเสริมสร้างค่านิยม ทั้งนี้เพื่อประโยชน์แก่ผู้จัดทำนิตยสารสามารถนำไปปรับปรุงการจัดทำนิตยสารเพื่อให้เยาวชนได้รับประโยชน์อย่างแท้จริง และช่วยให้การพัฒนาเยาวชนเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น ทั้งในเชิงวิชาการก็ จะได้รู้ถึงบทบาทที่เป็นประโยชน์ของนิตยสารในฐานะสื่อมวลชนที่มีผลสังคมด้วย

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

เพื่อวิเคราะห์และจัดประเภทของเนื้อหาของนิตยสารภาษาไทยที่เยาวชนชอบอ่านตามคู่มือปลูกฝังค่านิยม กลุ่มสื่อมวลชน ของสำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ กระทรวงศึกษาธิการ พ.ศ. 2526

ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า

การวิจัยครั้งนี้จะช่วยให้ทราบถึงปริมาณเนื้อหาประเภทต่าง ๆ ของนิตยสารภาษาไทยที่เยาวชนชอบอ่านในด้านการปลูกฝังค่านิยมและเป็นแนวทางสำหรับครู อาจารย์ บรรณารักษ์ ผู้ปกครอง หรือผู้เกี่ยวข้องในการส่งเสริมและแนะแนวการอ่านให้แก่เยาวชนตลอดจนเป็นแนวทางสำหรับผู้จัดทำนิตยสารในการพิจารณาปรับปรุงการจัดทำ

ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า

แหล่งข้อมูล

ได้แก่ นิตยสารภาษาไทย ซึ่งผู้วิจัยได้มาโดยวิธี ดังต่อไปนี้

1. สืบหาและรวบรวมรายชื่อนิตยสารภาษาไทย ที่เคยตีพิมพ์จำหน่ายตั้งแต่ ปี 2534 และยังคงตีพิมพ์จำหน่ายอยู่ในปัจจุบัน และมีจำหน่ายอยู่ตามแผงหนังสือใน เขตกรุงเทพมหานคร

2. คัดเลือกรายชื่อนิตยสารประเภทบันเทิงคดี ที่มีเนื้อหาส่วนใหญ่เน้นความ บันเทิงและเล่นเรื่องราวด่าง ๆ เกี่ยวกับวัยรุ่น ซึ่งมีจำนวนทั้งหมด 48 รายชื่อ

นิตยสารที่จะศึกษา

ได้แก่ นิตยสารภาษาไทยที่เขาวชิรชนอนอ่าน จำนวน 10 ชื่อเรื่อง ซึ่งได้ มาโดยวิธีการ ดังต่อไปนี้

1. นำรายชื่อนิตยสารจากแหล่งข้อมูลมาสร้างเป็นแบบสอบถาม เพื่อให้ นักเรียนจัดทำรายชื่อนิตยสารที่ชอบอ่านมากที่สุด 5 อันดับ

2. นักเรียนที่ผู้ตอบแบบสอบถาม คือ นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอน ปลายของโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดใหญ่และใหญ่พิเศษ สังกัดกรมสามัญศึกษา ใน เขตกรุงเทพมหานคร ซึ่งสุ่มอย่างง่ายมา 12 โรงเรียน เพื่อยกรายชื่อของครูชื่อ และมอริแกน ได้จำนวนนักเรียน 360 คน

3. นำนิตยสารทั้ง 10 รายชื่อนั้นมาวิเคราะห์เนื้อหาและจัดประเภทของ เนื้อหา โดยศึกษาทุกฉบับที่ตีพิมพ์ ตั้งแต่เดือนมกราคม-กันยายน พ.ศ.2534 รวม จำนวนทั้งหมด 252 ฉบับ

นิยามศัพท์เฉพาะ

นิตยสาร (Magazine) หมายถึง สิ่งพิมพ์ที่มีกำหนดออกเป็นระยะเวลาที่ นานอนอาจเป็นรายสัปดาห์ รายปักษ์ รายเดือน รายสองเดือน ในที่นี้หมายถึง นิตยสารที่มีเนื้อหาเน้นความบันเทิงคดีเป็นหลักและมีสาระบันเทิงประกอบ เช่น บทความต่าง ๆ บทสัมภาษณ์ เป็นต้น ไม่รวมถึงนิตยสารที่มีเนื้อหาเน้นเฉพาะเจาะจงที่ความสนใจเรื่องหนึ่งเรื่องใดเป็นพิเศษ เช่น แฟชั่น อาหาร เสริมสวย รถยนต์ บ้าน เครื่องเสียง เป็นต้น

เยาอาชน หมายถึง นักเรียนชายและนักเรียนหญิง ศึกษาอยู่ในระดับชั้น
มัธยมศึกษาตอนปลายของโรงเรียน 12 แห่ง ในเขตกรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา
2534 ได้แก่

1. โรงเรียนสามเสนวิทยาลัย	2. โรงเรียนนนทรีวิทยา
3. โรงเรียนเทพศิลา	4. โรงเรียนบดินทร์เดชา
5. โรงเรียนวัดน้อยนพคุณ	6. โรงเรียนบางกะปิ
7. โรงเรียนพระโขนงพิทยาลัย	8. โรงเรียนวชิรธรรมสาธิต
9. โรงเรียนสันติราษฎร์วิทยาลัย	10. โรงเรียนมัธยมสาธิต
11. โรงเรียนมัธยมวัดธาตุทอง	12. โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษา
- พัฒนาการ

ประเภทของเนื้อหา หมายถึง ประเภทของเรื่องที่ปรากฏอยู่ในหน้า
สารบัญชของนิตยสาร ได้แก่ สารคดี นิทาน นวนิยาย เรื่องสั้น บทสัมภาษณ์ คอบ
ปัญหา การทดสอบ

ค่านิยม หมายถึง พฤติกรรมที่แสดงออกตามเนื้อหาของคู่มือปลูกฝังค่านิยม
กลุ่มสื่อมวลชน ของสำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ กระทรวงศึกษาธิการ
พ.ศ.2526 ได้แก่ การประหยัด ความขยันหมั่นเพียร ความมีสติปัญญา การพึ่งตนเอง
ความรับผิดชอบ ความสามัคคี การยึดมั่นในคุณธรรมและจริยธรรม ความมีวินัย และ
ความรักชาติ

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

เอกสารที่เกี่ยวข้องกับนิตยสาร

ความหมายของคำว่า "นิตยสาร"

คำว่า "นิตยสาร" มีผู้กำหนดความหมายไว้ต่าง ๆ ดังนี้

กาธร สติรกุล (2523 : 135) กล่าวถึงนิตยสารว่า หมายถึง สิ่งพิมพ์ที่ปกคติดัดปกอ่อน มีภาพประกอบ เนื้อหาประกอบด้วยเรื่องและบทความต่าง ๆ ที่เขียนโดยผู้เขียนหลายคน มักมีโฆษณาและมีกำหนดออกที่แน่นอน และมีวัตถุประสงค์ในการที่จะให้ความรู้และความบันเทิงแก่ผู้อ่าน

แฮร์ริสค (Harrod. 1977 : 406) กล่าวถึงนิตยสารว่า หมายถึง สิ่งพิมพ์ที่มีกำหนดออกเป็นวาระมุ่งให้ความรู้และความบันเทิงแก่ผู้อ่านโดยทั่ว ๆ ไป นิตยสารจะประกอบด้วยเรื่องยาวประเภทนวนิยาย บทกวี หรือบทความในหลายสาขาวิชา หรืออาจเป็นการรวบรวมข่าวในรอบเดือนจากหนังสือพิมพ์รายวันก็ได้

เกตส์ (Gates. 1979 : 88) กล่าวถึงความหมายของคำว่า "นิตยสาร" ไว้ว่า Magazine เป็นคำที่มาจากภาษาอารบิกว่า "Makhazin" แปลว่า "คลังสินค้า" (Storehouse) ซึ่งตรงกับความหมายเพิ่มเติมตามลักษณะของนิตยสารคือ เป็นที่รวมของบทละคร บทกวี ความเรียง และบทประพันธ์อื่น ๆ

จากคำจำกัดความต่าง ๆ นี้ พอประมวลได้ว่า นิตยสาร (Magazine) หมายถึง สิ่งพิมพ์ซึ่งตามปกคติดัดปกอ่อน ระบุกำหนดออกที่แน่นอนประกอบด้วยเนื้อหาสาระที่ให้ความรู้และความบันเทิง เช่น บทความต่าง ๆ โดยผู้เขียนหลายคน เรื่องสั้น นวนิยาย บทวิจารณ์ ข่าวต่าง ๆ และโฆษณา มีภาพประกอบค่อนข้างมาก เป็นต้น

ประเภทของนิตยสาร

มีผู้แบ่งนิตยสารออกเป็นประเภทต่าง ๆ เช่น แบ่งตามประเภทของผู้อ่าน แบ่งตามประเภทเนื้อหาของนิตยสาร เป็นต้น

มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช (2533 : 717-719) แบ่งนิตยสารตามความสนใจของกลุ่มผู้อ่าน เป็นกลุ่มใหญ่ ๆ 2 กลุ่ม คือ

1. นิตยสารประเภททั่วไป (General Magazine) บางคนอาจเรียกว่า นิตยสารเพื่อมวลชน (Mass Magazine) เป็นนิตยสารที่คนทั่วไปอ่านได้ สนองความสนใจของคนกลุ่มใหญ่ ยอดจำหน่ายค่อนข้างสูง มีโฆษณามาก และโดยปกติแล้วจะมีกองบรรณาธิการค่อนข้างใหญ่ นิตยสารประเภทนี้เป็นที่นิยมอย่างกว้างขวาง

2. นิตยสารเฉพาะกลุ่ม (Specialized Magazine) บางคนอาจเรียกว่านิตยสารเพื่อความสนใจเฉพาะ (special interest magazine หรือ specialty) มุ่งเฉพาะเจาะกลุ่มผู้อ่านเป้าหมายเป็นกลุ่ม ๆ ไปในแต่ละสาขา

สมาคมโฆษณาธุรกิจแห่งประเทศไทย (2527 : 95-102) แบ่งนิตยสารออกตามลักษณะเนื้อหาได้ 15 กลุ่ม ดังนี้

1. นิตยสารการเมือง ได้แก่ มติชนสุดสัปดาห์ สื่อนาครด สยามรัฐ สืบหาที่วิจารณ์ เป็นต้น

2. นิตยสารกีฬา ได้แก่ สยามกีฬา กอล์ฟ เทนนิส ฟุตบอลสยาม มวยโลก เป็นต้น

3. นิตยสารเครื่องเสียง วีทีโอ คอมพิวเตอร์ ได้แก่ 10-พีเพิลส์ คอมพิวเตอร์รีวิว ไซไฟ-สเตรียโอ เครื่องเสียง เป็นต้น

4. นิตยสารเด็กและการ์ตูน ได้แก่ ชัยพฤกษ์การ์ตูน เสียงเด็ก สานสัตว์ ชัยพฤกษ์วิทยาศาสตร์ เป็นต้น

5. นิตยสารถ่ายภาพและการพิมพ์ ได้แก่ 10-พีเพิลส์ การถ่ายภาพและการพิมพ์ ภาพถ่าย เป็นต้น

6. นิตยสารท่องเที่ยว ได้แก่ อนุสาร อ.ส.ท. เพื่อนเดินทาง เที่ยวรอบโลก เป็นต้น

7. นิตยสารธุรกิจและโฆษณา ได้แก่ คนโฆษณา ผู้จัดการ คลังสมอง เป็นต้น

8. นิตยสารบันเทิง ได้แก่ คู่สร้างคู่สม คาราพยนตร์ ทวีริวิ
วัยหวาน เป็นต้น

9. นิตยสารบ้าน ได้แก่ บ้านและสวน เพอร์นิเจอร์ เป็นต้น

10. นิตยสารผู้ชาย ได้แก่ แมน หนุ่มสาว ใจกลางคืน เป็นต้น

11. นิตยสารผู้หญิง ได้แก่ สตรีสาร ขวัญเรือน คีตัน กุลสตรี เป็นต้น

12. นิตยสารรถ ได้แก่ พอร์มูล่า มอเตอร์ไซด์ กรังด์ปรีซ์ เป็นต้น

13. นิตยสารศิลปะ-วัฒนธรรม ได้แก่ ถนนหนังสือ ศิลปวัฒนธรรม เป็นต้น

14. นิตยสารเศรษฐกิจ ได้แก่ ข่าวธุรกิจ นายจ้าง เป็นต้น

15. นิตยสารสุขภาพ ได้แก่ ใกล้เคียง หมอชาวบ้าน อาหารและสุขภาพ
 เป็นต้น

วิทยุ สุวรรณเพิ่ม (2526 : 297-302) ได้แบ่งประเภทของนิตยสาร
ออกเป็น 2 กลุ่มใหญ่ ๆ

1. นิตยสารเพื่อผู้อ่านทั่วไป (Consumer Magazines) นิตยสาร
ประเภทนี้อาจเน้นเนื้อหาให้ผู้อ่านเฉพาะเรื่องก็มีเช่น กีฬา สตรี บุหรี่ เป็นต้น ซึ่ง
ถือว่ามีผู้อ่านเป็นจำนวนมากและพิมพ์ออกมามากพอที่จะวางขายตามแผงหนังสือ
นิตยสารประเภทนี้ มีดังนี้

1.1 นิตยสารข่าวและวิจารณ์ข่าว (News Magazine) เป็น
นิตยสารที่เสนอข่าวในรอบสัปดาห์ จะแบ่งเรื่องออกเป็นแผนก ๆ เรื่องที่เสนอมักจะ
ลงเพียงสั้น ๆ เสนอเรื่องสำคัญหรือเรื่องใหญ่เป็นพิเศษทุกฉบับ เรื่องอาจเข้ากับ
เรื่องที่ลงบนหนังสือพิมพ์ก็ได้

1.2 นิตยสารภาพ (Picture Magazine) จะลงภาพมากกว่าเรื่อง
หรือเหตุการณ์ต่าง ๆ ที่อธิบายด้วยตัวหนังสือ เนื่องจากภาพต่าง ๆ ที่ลงไว้กัน
สามารถถ่ายทอดเหตุการณ์ต่าง ๆ ได้อย่างละเอียดมากกว่าตัวอักษรแต่ก็มีตัวหนังสือ
บ้างเป็นจำนวนน้อยกว่าภาพจึงเรียกว่านิตยสารภาพ

1.3 นิตยสารเรื่องย่อ (Digest Magazine) จะลงเรื่องที่เคยลง
บนหนังสือพิมพ์หรือนิตยสารอื่น ๆ มาแล้ว แต่จะนำมาคัดย่อเรื่องเสียใหม่ โดย
สรุปความให้ผู้อ่านทราบข่าวหรือเรื่องราวสั้น ๆ ได้อย่างรวดเร็วเฉพาะตอนหนึ่ง
ตอนใดที่สำคัญของเรื่องเท่านั้นเป็นการช่วยผู้อ่านที่ไม่มีเวลาอ่านหนังสือมากนัก

1.4 นิตยสารเบี่ยงหลังความจริง (Confession Magazine) นิตยสารประเภทนี้มักจะเขียนเรื่องหรือข่าวประเภทเบี่ยงหลังข่าว เช่น อาชญากรรม ความงามบุคคล สุขภาพ การเสนอเรื่องมักจะเสนอทั้งเรื่องและภาพคละกันไป

1.5 นิตยสารแฟน (Fan Magazine) คล้ายคลึงกับนิตยสารเบี่ยงหลังความจริงแต่เนื้อหาส่วนใหญ่จะเน้นหนักให้สาระความและเกร็ดต่าง ๆ เกี่ยวกับเรื่องที่มีผู้อ่านสนใจ เช่น ภาพยนตร์ ดนตรี วิทยุ และโทรทัศน์ เป็นต้น

1.6 นิตยสารกีฬา (Sports Magazine) มีเนื้อหาเกี่ยวกับกีฬาแทบทุกประเภท การเสนอเรื่องบางฉบับก็จะรวมกันไป แต่บางฉบับอาจเสนอเฉพาะประเภทของกีฬาเท่านั้น เช่น นิตยสารเทนนิส สตาร์ทชอคเกอร์ เป็นต้น

1.7 นิตยสารชายและหญิง มุ่งเสนอเนื้อหาสาระเพื่อผู้ชายหรือผู้หญิงโดยเฉพาะ นิตยสารเพื่อผู้ชายจะเสนอเรื่องกว้าง ๆ ตั้งแต่กีฬาทุกชนิด การซ่อมรถยนต์ ก่อสร้าง ผจญภัย นักสืบ การเพาะกาย และกล้ามเนื้อ เป็นต้น ส่วนนิตยสารสำหรับผู้หญิงจะเสนอเรื่องราวเกี่ยวกับมารดาและเด็ก แฟชั่น การบ้าน การเรือน และเสริมสวย เป็นต้น

2. นิตยสารเพื่อผู้อ่านเฉพาะกลุ่ม (Specialized Magazine) เนื้อหา มุ่งเสนอเพื่อผู้อ่านที่สนใจและเกี่ยวข้องกับเรื่องใดเรื่องหนึ่งเป็นพิเศษ จำนวนพิมพ์จำหน่ายมีจำกัดและน้อยกว่านิตยสารประเภททั่วไป นิตยสารประเภทนี้แบ่งออกเป็นหลายประเภท คือ

2.1 นิตยสารธุรกิจ (Business Publication) เนื้อหา ส่วนใหญ่จะมุ่งไปในด้านธุรกิจการค้า การอุตสาหกรรมหรือเศรษฐกิจด้านต่าง ๆ รวมตลอดถึงธุรกิจในวงวิชาชีพสาขาต่าง ๆ ด้วย นิตยสารประเภทนี้มีเนื้อหาแตกต่างกันออกไปขึ้นอยู่กับเจ้าของหรือผู้ดำเนินงาน เช่น บริษัท ห้างร้าน สมาคม หรือสวนราชการใด ๆ เป็นต้น

2.2 นิตยสารประชาสัมพันธ์ (P.R. Magazine) นิตยสารประเภทนี้มักจะลงเรื่องเกี่ยวกับนโยบายขององค์กรนั้น ๆ และมักจะแยกประเภทสำหรับผู้อ่านโดยเฉพาะ เช่น พนักงาน ลูกจ้าง ลูกค้า ผู้ถือหุ้น ผู้จำหน่าย ผู้บริโภค ฯลฯ เหล่านี้จะมีประเภทของนิตยสารเพื่อผู้อ่าน เฉพาะกลุ่มอีกทีหนึ่ง กล่าวคือ ... อาจมีนิตยสารสำหรับผู้จำหน่ายนิตยสารเพื่อการขาย (Sales Magazine) เพื่อผู้อ่านที่

เกี่ยวข้องกับองค์การ บริษัท ห้างร้านนั้น ๆ จะได้รับข่าวสาร นโยบาย ความก้าวหน้า ความรู้ใหม่ ๆ หรือความเปลี่ยนแปลงธุรกิจต่าง ๆ ของบริษัท ห้างร้าน นิตยสารประเภทที่กล่าวนี้ จึงเรียกว่า นิตยสารเพื่อการประชาสัมพันธ์

2.3 นิตยสารสมาคม (Association Magazine) ออกโดยสมาคมต่าง ๆ เพื่อชี้แจงนโยบาย เป้าหมาย รายงานกิจการต่าง ๆ ของสมาคม หรือรายงานการดำเนินงานในรอบปี เป็นต้น เนื้อหาส่วนใหญ่ก็จะหนักไปในทาง รายงานกิจการของสมาคมแต่จะมีสารคดีหรือบทความต่าง ๆ แทรกบ้าง มีโฆษณาบ้าง ส่วนการพิมพ์มีจำนวนน้อยเนื่องจากผู้อ่านมีในวงจำกัด

2.4 นิตยสารเฉพาะกิจ เป็นนิตยสารที่พิมพ์ออกมาเพียงครั้งเดียว (Oneshot Magazine) ตามเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นอย่างสำคัญหรือเกิดขึ้นอย่างพิเศษในบางครั้งเท่านั้น เนื้อหาจึงเน้นไปในเรื่องราวหรือเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นนั้น อาจมีภาพประกอบหรือคำอธิบายภาพ แต่นิตยสารประเภทนี้มิได้ออกสม่ำเสมอ

ระวีวรรณ ประกอบผล (2530 : 171) แบ่งประเภทของนิตยสารออกตามผู้จัดทำดังนี้

1. นิตยสารที่มีลักษณะเป็นนิตยสารที่ออกโดยเอกชนหรือบริษัทธุรกิจการพิมพ์ต่าง ๆ เป็นนิตยสารที่เรียกได้ว่าเป็นนิตยสารเพื่อผู้บริโภค นิตยสารประเภทนี้กล่าวได้ว่าเป็นนิตยสารที่ทำขึ้นจำหน่ายและครองความสำคัญในธุรกิจนิตยสารมากกว่าอีกประเภทหนึ่ง ลักษณะสำคัญก็คือ การทำเป็นธุรกิจที่มุ่งหวังผลกำไร จึงมีการลงโฆษณาแจ้งความต่าง ๆ เป็นการหารายได้และเป็นบริเวณอีกด้านหนึ่งของนิตยสาร นอกจากการทำหน้าที่อื่น ๆ ภายในกลุ่มนี้จะจัดแบ่งแยกหมวดหมู่ย่อยของนิตยสารลงอีกโดยพิจารณาจากวัตถุประสงค์ เนื้อหา และกลุ่มผู้อ่านนิตยสาร ทั้งนี้โดยอาศัยเกณฑ์การแบ่งตามแนวที่นิยมกันในวงการนิตยสารในประเทศไทย

2. นิตยสารที่ออกโดยหน่วยราชการ สมาคมวิชาชีพหรือสถาบันต่าง ๆ ที่มิได้มุ่งผู้อ่านทั่วไป วิธีการเผยแพร่อาจจะใช้วิธีขาย ให้เปล่า หรือทั้งสองอย่าง

บทบาทของนิคยสารในฐานะสื่อมวลชนต่อสังคม

นิตยสาร เป็นสื่อมวลชนที่แพร่หลายมากอีกประเภทหนึ่ง นอกเหนือจากหนังสือพิมพ์ บทบาทของนิตยสารในฐานะที่เป็นสื่อมวลชนต่อสังคมจึงมีความคล้ายคลึงกับหน้าที่ของสื่อมวลชนโดยทั่ว ๆ ไป กล่าวคือ ประกอบด้วยหน้าที่หลัก 4 ประการ ได้แก่

1. หน้าที่ในการให้ข่าวสาร การที่จะทำให้ประชาชนมีความกระตือรือร้นที่จะพัฒนาตนเองและสังคมให้ดีขึ้น ประชาชนจะต้องได้รับข่าวสารในลักษณะที่สร้างบรรยากาศแห่งการพัฒนา ดังนั้นหน้าที่ของนิตยสารที่สำคัญประการแรกก็คือ การเสนอข่าวสารเกี่ยวกับการพัฒนาแก่ประชาชน ได้แก่ วิสัยทัศน์ของสังคมที่พัฒนา เศรษฐกิจ วัฒนธรรม ความเป็นไปของสังคม การเสนอข่าวสารในลักษณะนี้เป็นการกระตุ้นให้ประชาชนเกิดการสนใจต่อการพัฒนา ให้รู้ได้เห็นสิ่งต่าง ๆ เพิ่มขึ้น สามารถเปรียบเทียบตัวเองและสังคมของตัวเองกับสังคมอื่น และคนในสังคมอื่นได้

2. หน้าที่ในการให้ความรู้ ในการพัฒนาประเทศนั้น เมื่อประชาชนได้รับข่าวสารเกี่ยวกับความจำเป็นของการพัฒนาจนเกิดความรู้สึกกระตือรือร้น และคิดสิ่งที่จะเปลี่ยนแปลงวิถีชีวิตของตนแล้ว สิ่งที่จะตามมาคือทำอย่างไรประชาชนจึงจะมีความรู้ความเข้าใจถึงบทบาท หน้าที่และความรับผิดชอบของตนในสังคม นิตยสารสามารถที่จะทำหน้าที่ในการให้ความรู้ที่จำเป็นสำหรับการปรับตัวของประชาชนให้เข้ากับการพัฒนาสังคมได้โดยการให้ความรู้แก่ประชาชนทั้งในเรื่องการอ่านออกเขียนได้ การปรับปรุงการกินอยู่และการประกอบอาชีพ

3. หน้าที่ในการให้ความบันเทิงเริงรมย์ เมื่อกล่าวถึงคำว่า "นิตยสาร" ในความเข้าใจของคนทั่วไปมักจะหมายถึงนิตยสารที่ออกจำหน่ายให้ประชาชนทั่วไปอ่าน มุ่งไปในทางให้ความบันเทิงเริงรมย์ ซึ่งเป็นเพียงลักษณะหนึ่งของนิตยสาร แต่การให้ความบันเทิงนั้นก็เป็นสิ่งที่ทำประโยชน์ให้แก่สังคมในแง่ที่ว่า 'คลายความ' เครียดจากภาระกิจประจำวัน และจรรโลงใจ สร้างความสุขสดชื่นให้แก่ผู้รับสาร พร้อมทั้งยังเป็นสิ่งบันเทิงใจให้ผู้อ่านติดตามด้วย

4. หน้าที่ในการให้บริการทางธุรกิจ โดยมีการลงโฆษณาต่าง ๆ ประกาศแจ้งความ เพื่อให้ผู้อ่านได้รับรู้เรื่องราวต่าง ๆ ซึ่งนอกจากนิตยสารจะมีรายได้จากการโฆษณาแล้ว ผู้อ่านยังได้ประโยชน์จากสิ่งเหล่านี้ในแง่ที่จะได้รู้จักผลิตภัณฑ์ใหม่ ๆ ("สื่อมวลชนกับเด็ก". 2528 : 41-42)

บทบาทของนิตยสารกับการพัฒนาเยาวชน

นิตยสารเป็นสื่อมวลชนที่มีอิทธิพลต่อความรู้สึนึกคิดและชีวิตประจำวันของคนส่วนใหญ่ ประโยชน์ที่เยาวชนได้รับจากการอ่านนิตยสาร มีดังนี้คือ

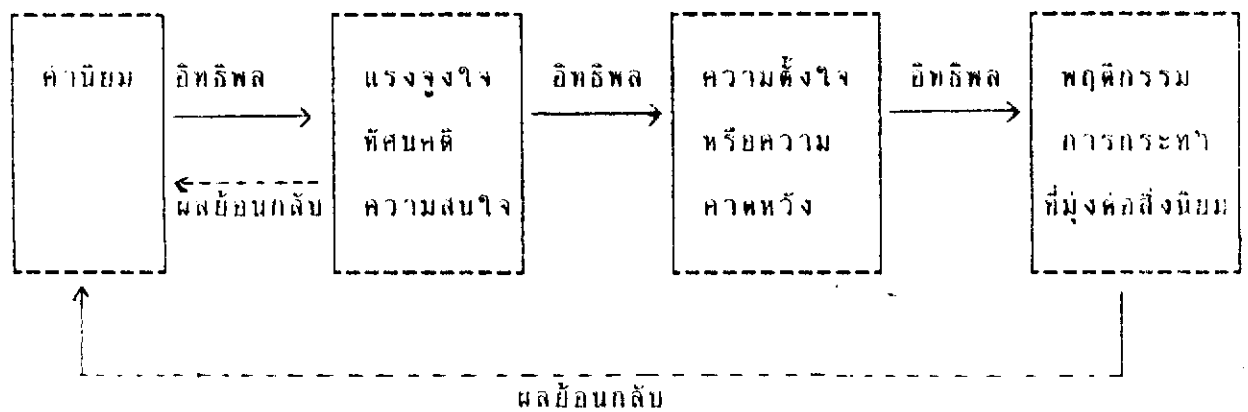
1. เยาวชนได้รับความรู้หลายด้าน ช่วยยกระดับสติปัญญา เนื่องจากนิตยสารช่วยพัฒนาทางด้านความรู้และความคิดมากที่สุด เช่น ความรู้รอบตัว รู้ทันเหตุการณ์ต่าง ๆ บทความและบทวิจารณ์ให้ประโยชน์ในด้านความคิดริเริ่ม
2. ช่วยทำให้เยาวชนเกิดความคิดสร้างสรรค์ เช่น การเปิดคอลัมน์ฝึกสมอง ทายปัญหาชิงรางวัล คอภาพ ฯลฯ
3. ให้ความเพลิดเพลิน เกิดอารมณ์ขัน ได้พักผ่อนสมอง
4. ได้ข้อคิดและคติธรรมในบางเรื่อง เช่น เกี่ยวกับศีลธรรมและสอดแทรกศีลธรรมอันดี แนะนำบุคคลที่ประกอบกรรมดี แนะนำการวางตัว เตือนให้ระวังภัยอันตรายต่าง ๆ เช่น ภัยจากยาเสพติด เป็นต้น
5. เยาวชนได้ใช้เวลาให้เป็นประโยชน์จากการอ่านนิตยสาร เก็บเอาสิ่งที่น่ารู้และน่าสนใจไปใช้ประกอบการเรียน และการพักผ่อน
6. เป็นการพัฒนาทักษะในการอ่าน ถ้านิตยสารมีเนื้อหาที่เยาวชนสนใจก็จะช่วยจูงใจให้เด็กอ่านบ่อย ๆ และสม่ำเสมอ รู้ค่าและศัพท์ใหม่ ๆ (จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย คณะครุศาสตร์. 2522 : 14)

เอกสารที่เกี่ยวข้องกับค่านิยม

ในปัจจุบันนี้ เป็นที่ยอมรับกันแล้วว่า ค่านิยมมีความสำคัญเป็นอย่างยิ่งต่อพฤติกรรมความรู้สึนึกคิดของคนในสังคม เพราะค่านิยมจะเป็นตัวกำหนด คัดเลือกหรือผลักดันให้พฤติกรรมของคนในสังคม แสดงออกตามแนวคิดและค่านิยมที่บุคคลผู้นั้นยึดมั่นอยู่ ถ้าบุคคลใดมีค่านิยมสูงในสิ่งใด ก็จะแสดงออกในการยอมรับนับถือในสิ่งนั้นใน

อันคืบสูง คำนิยมจึงเป็นพลังที่ซ่อนเร้นอยู่ภายใต้พฤติกรรมทางสังคมส่วนใหญ่มอง
มนุษย์ คำนิยมจะมีผลต่อการเปลี่ยนแปลงของสังคม ความเจริญก้าวหน้าของการ
พัฒนาประเทศในทุก ๆ ด้าน ไม่ว่าจะเป็น การศึกษา อาชีพ และการเมืองการปก
ครอง ดังนั้นถ้าในสังคมใดสามารถปลูกฝังคำนิยมที่ดีงาม เหมาะสมกับความ
ต้องการของสังคมแล้ว พฤติกรรมและการปฏิบัติตนของคนในสังคมก็จะ เป็นไปตามที่
สังคมปรารถนา

นอกจากนี้ คำนิยมยังเป็นตัวกำหนดเป้าหมายและสร้างแรงจูงใจผลักดันให้
บุคคลมุ่งสู่เป้าหมายที่ต้องการ ทำให้เขามีความต้องการและแรงจูงใจที่จะแสดง
ความสนใจ ความตั้งใจ และการกระทำที่แตกต่างกันไปตามเป้าหมายของสิ่งที่เขา
นิยม นักจิตวิทยาได้ยอมรับกันว่า คำนิยมทำหน้าที่เป็นทั้งมาตรฐานควบคุม และ
กำหนดเป้าหมายแนวของพฤติกรรม และเป็นแกนกลางอันมั่นคงถาวรในการสร้าง
เสริมแรงจูงใจ ทัศนคติ ความสนใจ และความตั้งใจ ซึ่งนำไปสู่การแสดง
พฤติกรรมที่สอดคล้องกับคำนิยมนั้นในที่สุด ดังอาจสรุปอิทธิพลที่มีต่อพฤติกรรมของ
บุคคลได้ตามแผนภูมิต่อไปนี้ (ประสาร มาลากุล ๒ อภุชยา. 2523 : 2)

ภาพประกอบ 1 แผนภูมิแสดงอิทธิพลของคำนิยมต่อพฤติกรรมของบุคคล

จากภาพประกอบอาจสรุปได้ว่า คำนิยมเป็นตัวแปรจากบุคคลที่มีอิทธิพล
ผลักดันให้เกิดพฤติกรรมประเภทอื่น ๆ ซึ่งมุ่งไปสู่การกระทำเพื่อให้ได้สิ่งที่นิยมมา

จากแนวความคิดดังกล่าว แสดงให้เห็นว่าคำนิยมเป็นสิ่งสำคัญอย่างยิ่งต่อ
สังคม เพราะคำนิยมเป็นตัวกำหนดพฤติกรรมของบุคคล แต่ละคนในสังคม

ความหมายของค่านิยม

มีผู้ให้คำนิยามหรือความหมายของคำ "ค่านิยม" ไว้ต่าง ๆ กัน ทั้งความหมายเชิงปรัชญา สังคมวิทยา และในรูปของการปฏิบัติ ดังนี้

✓ ปราโมทย์ นาครทรรพ (2514 : 74) ให้นิยามของค่านิยมว่า "ค่านิยมคือ แนวความคิดเกี่ยวกับสิ่งที่พึงปรารถนา ซึ่งมีอิทธิพลในการเลือกพฤติกรรมของมนุษย์"

X ม.ส.บุญเหลือ เทพสุวรรณ (2520 : 39) อธิบายว่า "ค่านิยมมาจากความหมายที่อยู่ในภาษาอังกฤษว่า "Value" คำนี้มีความหมายหลายอย่าง ได้แก่ ความรู้สึกลึกซึ้ง หรือรังเกียจ หรืออาลัย หรือใฝ่ใคร่หาสิ่งหนึ่งสิ่งใด ความคิดหรือรู้สึก ต่อสิ่งหนึ่งสิ่งใด คือค่านิยมของผู้คิดและผู้รู้สึก"

✓ พันธ หันนาสินทร์ (2521 : 15) ให้คำจำกัดความของค่านิยมไว้ว่า "ค่านิยมหมายถึง ความโน้มเอียง หรือแนวทางที่คนจะประพฤติตนไปในแนวทางใด แนวทางหนึ่ง ที่ตัวเองได้พิจารณาไตร่ตรองแล้วว่าเป็นสิ่งดีสำหรับตน หรือสังคมยอมรับนับถือ และปฏิบัติตามแนวความคิดนั้น ๆ อย่างสม่ำเสมอ"

นอกจากความหมายของค่านิยมที่กล่าวแล้ว ในเอกสารภาษาต่างประเทศได้ให้ความหมายของค่านิยมไว้คล้าย ๆ กัน คือ

Dictionary of the Social Science (1959 : 357) ให้นิยามไว้ว่า "ค่านิยมเป็นความเชื่อ ความคิดที่คนสนใจ และยึดถือว่าเป็นมาตรฐาน (Standard) ในการประพฤติปฏิบัติ"

วรัศนี (พิชมร วัฒนพานิช. 2529 : 13 ; อ้างอิงมาจาก Rokeach. 1968 : 5) ให้ความหมายของค่านิยมว่า "ค่านิยมเป็นความเชื่ออย่างหนึ่งที่มีลักษณะมั่นคงถาวร ซึ่งเป็นแนวทางของความประพฤติหรือเป็นเป้าหมายในการดำเนินชีวิต เป็นสิ่งที่ตนเอง หรือสังคมเห็นดีเห็นชอบ สมควรที่ยึดถือปฏิบัติมากกว่าวิถีปฏิบัติ หรือเป้าหมายชีวิตอย่างอื่น"

เคร็ทซ์ (Kretch. 1967 : 102) ให้คำจำกัดความของค่านิยมว่า "ค่านิยมเป็นความเชื่อเกี่ยวกับว่าสิ่งใดที่พึงปรารถนา หรือสิ่งที่ไม่พึงปรารถนา ค่านิยมจะสะท้อนให้เห็นวัฒนธรรมของสังคม และเป็นสิ่งที่สมาชิกในสังคมยึดถือ

ร่วมกันอย่างกว้างขวาง บุคคลใดยอมรับว่าค่านิยมใด เป็นของคนค่านิยมนั้นก็จะเป็น เป้าหมายในชีวิตของบุคคลนั้น"

จากแนวความคิดเกี่ยวกับค่านิยมของท่านผู้ทรงคุณวุฒิที่กล่าวมานี้ สรุปได้ว่า ค่านิยมจะเป็นตัวกำหนดพฤติกรรมทางสังคม และวิถีชีวิตต่าง ๆ ของบุคคลในสังคม ทั้งนี้เพราะว่าค่านิยมเป็นสิ่งที่คนถือว่า เป็นสิ่งที่มีค่า ควรแก่การปฏิบัติยึดถือ ค่านิยม มิใช่ เป็นเรื่องของการถูกหรือผิด ดีหรือไม่ดี จริงหรือเท็จเท่านั้น แต่ยังรวมถึงเงื่อนไขต่าง ๆ ที่เป็นเครื่องนำพฤติกรรมในชีวิตของคนเรา ถ้าบุคคลใดประเทศใดมีค่านิยม ที่พึงประสงค์แล้ว ย่อมทำให้สังคมมีความเจริญ และมีความสุข อันเป็นพื้นฐาน ของการอยู่ร่วมกันในสังคม

ค่านิยมตามความหมายที่กล่าวมานี้จึงรวมถึง ความรู้สึก ความคิด ความเชื่อ เกี่ยวกับสิ่งใด ๆ ค่านิยมจะเป็นตัวกำหนดพฤติกรรมของบุคคลนั้น ๆ ด้วย

ลักษณะของค่านิยม

ค่านิยม หมายถึง สิ่งที่คนเราเชื่อและยึดถือว่า มีคุณค่าและมีความสำคัญ จึงยอมรับปฏิบัติตาม อย่างไรก็ตาม ค่านิยมมีลักษณะ เปลี่ยนแปลงได้เสมอ ซึ่งขึ้นอยู่กับ เหตุการณ์และสิ่งแวดล้อม ตลอดจนระยะเวลาที่เกี่ยวข้องอยู่กับแต่ละบุคคล แต่ การเปลี่ยนแปลงนั้น มิใช่จะ เปลี่ยนแปลงได้โดยง่าย แต่จะมีลักษณะยืนยงถาวรอยู่ใน ระยะเวลาหนึ่ง ซึ่งจะยาวนานเพียงใดนั้น จะขึ้นอยู่กับบุคลิกภาพของแต่ละบุคคล และ เหตุการณ์สิ่งแวดล้อมที่บุคคลแต่ละคนประสบอยู่ (สุธีรพันธุ์ กรลักษณะ. 2530 : 157)

นอกจากนี้ โรคิช (Rokeach. 1977 : 3-25) ได้อธิบายลักษณะ ค่านิยมว่า เป็นความเชื่อที่เกิดจากเหตุผลของตนเอง เกี่ยวกับคุณค่าของสิ่งที่จะยึดถือ นั้น โดยจำแนกความเชื่อออกเป็น 3 ลักษณะคือ

ลักษณะที่ 1 ความเชื่อเชิงวิทยาศาสตร์ คือ ความเชื่อที่ทดสอบได้ว่าจริง หรือเท็จ ความเชื่อประเภทนี้เกิดขึ้นโดยอาศัยหลักเกณฑ์ที่เป็นข้อเท็จจริงทางวิทยาศาสตร์สามารถพิสูจน์ได้ เช่น เชื่อว่าโลกกลม เชื่อว่าโลกหมุนรอบดวงอาทิตย์ เป็นต้น

ลักษณะที่ 2 ความเชื่อเชิงจริยธรรม คือความเชื่อที่ประเมินสิ่งต่าง ๆ ว่า ดีหรือเลว ความเชื่อประเภทนี้เกิดขึ้น โดยยึดเกณฑ์ที่ผู้อื่นกำหนดไว้ เช่น บิดามารดากำหนดว่าบุตรที่ไม่เชื่อฟังบิดามารดา เป็นบุตรอกตัญญู ศาสนากำหนดว่า การพูดปดเป็นสิ่งเลว เป็นต้น

ลักษณะที่ 3 ความเชื่อเชิงค่านิยม คือ ความเชื่อที่กำหนดทิศทางและเป้าหมายของการกระทำว่า พึงประสงค์หรือไม่พึงประสงค์ ความเชื่อประเภทนี้เกิดขึ้นโดยยึดหลักเกณฑ์เหตุผลในการประเมินคุณค่าที่มีต่อตนเองและผู้อื่น จากความรู้สึกนึกคิดของตนเอง

สำหรับลักษณะความเชื่อลักษณะที่ 3 คือ ความเชื่อเชิงค่านิยม นั้น ให้ถือว่าเป็นความเชื่อที่เป็นค่านิยมที่แท้จริง (Real Value) เพราะ "ค่า" ขึ้นอยู่กับความเชื่อของมนุษย์ (ค่า = คุณค่า + นิยม = กำหนด) ตัวอย่างเช่น สิ่งของอย่างหนึ่ง โดยเนื้อแท้ไม่มีสรรพประโยชน์อย่างใด แต่อาจได้รับการยอมรับว่า มีค่าสูงส่งได้ เพราะมนุษย์เชื่อว่า สิ่งนั้นมีประโยชน์กับตน นอกจากนี้ สิ่งของอย่างเดียวกัน อาจมีค่าสำหรับแต่ละบุคคลไม่เหมือนกัน เราจึงไม่สามารถวัดออกมาได้แน่นอนว่า สิ่งของนั้นมีค่าเท่าใด เนื่องจากเกณฑ์ในการวัดอยู่ที่ตัวบุคคลแต่ละคน

ส่วนความเชื่อลักษณะที่ 2 คือ ความเชื่อเชิงจริยธรรมนั้น เป็นความเชื่อที่ได้วางกฎเกณฑ์ไว้ตายตัว โดยบุคคลหรือกลุ่มบุคคลในลักษณะบรรทัดฐานของสังคม ดังนั้น ความเชื่อที่พึงประสงค์หรือความเชื่อเชิงค่านิยมของบุคคล ก็อาจจะ เป็นความเชื่อที่เลวได้ ถ้าจะพิจารณาในแง่ของความเชื่อเชิงจริยธรรม ตัวอย่างเช่น การทำแท้ง เป็นต้น ถ้าการทำแท้ง เป็นความเชื่อที่พึงประสงค์ของความเชื่อเชิงค่านิยม เพราะจะไม่ทำให้เด็กเกิดมามีปมด้อย ช่วยลดปัญหาสังคม ลดปัญหาการเลี้ยงดูของพ่อแม่และลดการเพิ่มประชากร แต่ความเชื่อเชิงจริยธรรมถือว่าเป็นสิ่งเลว เพราะเป็นการทำลายชีวิตผู้อื่นที่เขาควรมีสิทธิได้ใช้ชีวิตของเขาในโลก ซึ่งเป็นสิ่งที่สังคมไม่ยอมรับ เพราะถือว่าผิดศีลธรรม ดังนั้น ความเชื่อเชิงจริยธรรมจึงเป็นความเชื่อในสิ่งที่ได้มีกฎเกณฑ์ มีการตัดสินไว้แล้ว ถ้าใครไม่ปฏิบัติตามก็จะเป็นบุคคลที่เลว ความเชื่อเชิงจริยธรรมจึงไม่เป็นความเชื่อเชิงค่านิยม อย่างไรก็ตามถ้าหากทำให้บุคคลได้เห็นในคุณค่ายอมรับในกฎเกณฑ์จากการประเมินตายตัวของเขาเองได้ สิ่งที่กำหนดไว้ตามแนวจริยธรรมก็จะกลายเป็นค่านิยมของบุคคลที่ได้จากการพัฒนา

ระบบค่านิยมและหน้าที่ของค่านิยม

สุนทรี โคมิน และสนิท สัมครการ (ผ่องพรรณ เกิดพิทักษ์. 2530 : 24-25 ; อ้างอิงมาจาก สุนทรี โคมิน และสนิท สัมครการ. 2522 : 42) ได้กล่าวถึง ระบบค่านิยม และหน้าที่ของค่านิยมไว้ดังนี้

เนื่องด้วย ค่านิยม คือ ความเชื่ออย่างหนึ่งซึ่งมีลักษณะถาวรที่เชื่อว่า "วิถีปฏิบัติ" บางอย่าง หรือ "เป้าหมายของชีวิต" บางอย่างนั้น เป็นสิ่งที่ตัวเอง หรือสังคมเห็นดีเห็นชอบสมควรที่จะยึดถือหรือปฏิบัติมากกว่า "วิถีปฏิบัติ" หรือ "เป้าหมายอย่างอื่น" ด้วยเหตุนี้ระบบค่านิยม จึงหมายถึง การรวมกันของความเชื่อดังกล่าวให้เข้าเป็น ระบบความเชื่อที่มีลักษณะถาวรลบล้างกันตามลำดับความสำคัญ นอกจากนี้ ระบบค่านิยมของคน ๑ คนหนึ่ง หรือคนกลุ่มหนึ่ง ก็คือภาพรวมที่เฝ้ามาจากการแสดงออกซึ่งค่านิยมต่าง ๆ ที่บุคคลนั้นหรือกลุ่มนั้นได้เลือกแล้ว

ส่วนหน้าที่ของค่านิยมนั้น จำแนกได้ 3 ประการ คือ

ประการแรก ค่านิยมทำหน้าที่เป็นเกณฑ์ (Criteria) หรือมาตรฐาน (Standards) ที่ใช้สำหรับการกระทำ พฤติกรรมการปฏิบัติหลายทางคือ

1. ค่านิยมชักจูงบุคคลให้แสดงเจตจำนงของเขาในเรื่องต่าง ๆ เกี่ยวกับสังคมออกมาเห็นได้ชัด
2. ค่านิยมเป็นตัวช่วยกำหนดให้บุคคลเลือกอุดมการณ์ทางการเมืองบางอุดมการณ์มากกว่าอุดมการณ์อื่น ๆ
3. ค่านิยมเป็นปทัสถาที่ช่วยนำการกระทำให้บุคคลประพฤติ และแสดงตัวต่อผู้อื่นตามที่ประพฤติเป็นปกติอยู่ทุกวัน
4. ค่านิยมเป็นปทัสถาที่ใช้ในการประเมิน ตัดสิน ชื่นชม ยกย่อง หรือตำหนิ ตีเคียดตัวเอง หรือการกระทำของคนอื่น
5. ค่านิยมเป็นจุดศูนย์กลางของการศึกษากระบวนการเปรียบเทียบ คือใช้ค่านิยมเป็นปทัสถาในการเปรียบเทียบว่า บุคคลมีค่านิยม ความสามารถ เท่ากับผู้อื่นมากน้อยแค่ไหน
6. ค่านิยมเป็นปทัสถาที่ถูกรับเป็นฐานสำหรับกระบวนการให้เหตุผลต่อความนึกคิดและการกระทำของคน เพื่อดำรงไว้ซึ่งศักดิ์ศรีของตน

ประการที่ 2 ค่านิยมทำหน้าที่เป็นที่รวมของหลักการและเกณฑ์ต่าง ๆ ที่เรารู้มา เพื่อช่วยให้ตัดสินใจเลือกระหว่างทางเลือกต่าง ๆ และเป็นการช่วยแก้ปัญหาความขัดแย้งที่เกิดขึ้น

ประการที่ 3 ค่านิยมทำหน้าที่เป็นตัวบ่งชี้ความต้องการของมนุษย์ โดยถือว่าค่านิยมเป็นองค์ประกอบของแรงจูงใจในตัว เช่นเดียวกับองค์ประกอบทางด้านความรู้สึก อารมณ์ และพฤติกรรม ค่านิยม "วิถีปฏิบัติ" เป็นแรงจูงใจ ก็เพราะวิถีปฏิบัติที่คิดว่าดีที่สุด (Idealized) เป็นวิถีทาง หรือเป็นเครื่องมือที่ช่วยนำไปสู่เป้าหมายปลายทางที่ปรารถนาในทาง "ค่านิยมจุดหมายปลายทาง" ส่วนค่านิยมจุดหมายปลายทาง เป็นแรงจูงใจที่เป็นเป้าหมายที่เหนือกว่า (Super goal) เป้าหมายเร่งด่วนเฉพาะหน้า (Urgent Immediate Goal)

ประเภทและแขนงของค่านิยม

พณีส หันนาคินทร์ (2521 : 26-28) ได้แบ่งประเภทและแขนงของค่านิยมดังนี้

แขนงของค่านิยม มี 3 แขนง คือ

1. แขนงที่ว่าด้วยจริยธรรม (Ethical value) เป็นแขนงที่พิจารณาถึงคุณค่าในด้านความประพฤติของมนุษย์ทางด้านจริยธรรม คำสอนในศาสนาส่วนใหญ่จะเพ่งเล็งถึงด้านจริยธรรมของมนุษย์เป็นประการสำคัญ

2. แขนงที่ว่าด้วยสุนทรียภาพ (Esthetical value) เป็นแขนงที่พิจารณาถึงคุณค่าในด้านความงามที่แสดงออกมาโดยสื่อต่าง ๆ เช่น ศิลปะ ดนตรี การแสดง เป็นต้น

3. แขนงที่ว่าด้วยสังคม-การเมือง (Socio-political value) เป็นแขนงที่พิจารณาถึงคุณค่าทางด้านสังคมและการเมือง (รวมทั้งการเศรษฐกิจ) ที่มีอยู่ในแต่ละสังคม สิ่งที่เรามักจะต้องเกี่ยวข้องกับค่านิยมอย่างมากก็มักจะเป็นค่านิยมในแขนงนี้ ซึ่งนอกจากจะเกี่ยวข้องกับความเป็นไปในชีวิตแล้ว ยังมีลักษณะที่เคลื่อนไหวและเปลี่ยนแปลงได้ง่าย จึงทำให้เกิดปัญหาต่าง ๆ ในเรื่องการพิจารณาค่านิยมอยู่เสมอ

ประเภทของค่านิยม มีอยู่ 2 ประเภท คือ

1. ประเภทมีคุณค่าในด้านการใช้สอย หรือเป็นเครื่องมือ (Instrumental values) หมายถึง คุณค่าที่เกิดขึ้นจากการที่เราจะใช้เพื่อให้เกิดผลอย่างอื่นสืบตามมา เช่น เราสอนวิชาคณิตศาสตร์ ก็หวังจะให้เกิดผลต่อการที่จะนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน หรือนำไปใช้ในการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์ต่อไป เป็นต้น เมื่อเราพิจารณาวิชาคณิตศาสตร์ในด้านนี้ วิชาคณิตศาสตร์ก็มีคุณค่าในฐานะที่จะเป็นเครื่องมือที่จะใช้ให้เกิดผลอย่างอื่นไม่ใช่เพื่อตัวของมันเอง

2. คุณค่าภายใน (Intrinsic value) หมายถึง คุณค่าที่มีอยู่ในตัวเองของสิ่งต่าง ๆ ค่านิยมนั้น ๆ มีอยู่ในตัวของมันเอง ไม่ได้พึ่งสิ่งอื่น และมีลักษณะโดยเฉพาะของมัน เช่น ทัศนะของนักเรียนก็มีประโยชน์สำหรับให้นักเรียนนั่งเรียนในห้องเรียน ไม่ได้ตั้งใจที่จะให้เรานำไปใช้ในสิ่งอื่น

สำหรับ โรคิช (Rokeach, 1977 : 3-25) ได้จำแนกค่านิยมตามลักษณะของการใช้ค่านิยม และตามลักษณะของผู้ใช้ค่านิยม ดังรายละเอียดต่อไปนี้

1. ค่านิยมจำแนกตามลักษณะของการใช้ แบ่งเป็น 2 ประเภท คือ

ประเภทที่ 1 ค่านิยมวิถีปฏิบัติ เป็นค่านิยมที่กำหนดวิถีทาง (Means) ของชีวิตว่า ควรจะปฏิบัติหรือดำเนินการอย่างไร เช่น ความซื่อสัตย์ ความสุภาพ ความขยัน เป็นต้น

ประเภทที่ 2 ค่านิยมจุดหมายปลายทาง เป็นค่านิยมที่กำหนดจุดหมายปลายทาง (Ends) ของชีวิตว่า จะให้เป็นไปอย่างไร เช่น การเกิดสันติสุขในโลก การเกิดความสุขทางใจ การช่วยเหลือเพื่อนมนุษย์ การได้รับความสำเร็จในหน้าที่ราชการ เป็นต้น

2. ค่านิยมจำแนกตามผู้ใช้ แบ่งเป็น 2 ประเภท คือ

ประเภทที่ 1 ค่านิยมส่วนบุคคล (Personal Values) เป็นค่านิยมที่บุคคลยึดถือเป็นวิถีปฏิบัติ และจุดหมายปลายทาง โดยคำนึงถึงเฉพาะตัวบุคคลเอง

ประเภทที่ 2 ค่านิยมทางสังคม (Social Values) เป็นค่านิยมซึ่งสังคมหรือคนส่วนใหญ่ยึดถือเป็นวิถีปฏิบัติ และจุดหมายปลายทาง โดยคำนึงถึงสังคมหรือคนส่วนใหญ่เป็นสำคัญ

ส่วน สุธีรพันธุ์ กรลักษ์ (2530 : 164-165) ได้จำแนกค่านิยมออกเป็น 2 ประเภทคือ

ประเภทที่ 1 ค่านิยมที่เป็นเป้าหมายของชีวิต แบ่งเป็น

- 1.1 ค่านิยมในการเฝ้าหาความรู้
- 1.2 ค่านิยมในการเสียสละเพื่อผู้อื่น ต้องการให้ผู้อื่นมีความสุข
- 1.3 ค่านิยมในการสร้างความสัมพันธ์กับผู้อื่น ต้องการเข้ากับผู้อื่นได้ดี
- 1.4 ค่านิยมในการทำงานเพื่อกลุ่ม มีความจงรักภักดีต่อกลุ่ม
- 1.5 ค่านิยมในการใฝ่เรียน ตั้งใจศึกษาเล่าเรียน
- 1.6 ค่านิยมในการมุ่งพัฒนาทางด้านร่างกาย การเป็นนักกีฬา
- 1.7 ค่านิยมในการเป็นผู้นำ ต้องการอ่านาใจเหนือผู้อื่น
- 1.8 ค่านิยมในการมุ่งกระทำความดี ชื่อสัตย์สุจริต ไม่คดโกง
- 1.9 ค่านิยมในการเชื่อถือ ปฏิบัติตามหลักศาสนา
- 1.10 ค่านิยมในการควบคุมอารมณ์ของตนเอง อดทนต่อสิ่งยั่วยุภายนอก
- 1.11 ค่านิยมในการริเริ่มสิ่งใหม่ ๆ มองสิ่งต่าง ๆ ในแง่มุมใหม่ ๆ เสมอ
- 1.12 ค่านิยมในการรักอิสระ ไม่ยึดถือจารีตประเพณี หรือกฎเกณฑ์ทางสังคม

ประเภทที่ 2 ค่านิยมในวิธีปฏิบัติของคนไทย แบ่งเป็น

2.1 การเป็นตัวของตัวเอง เน้นความอยู่รอดของตนเอง โดยไม่คำนึงถึงว่า การกระทำนั้นจะมีผลต่อส่วนรวมหรือไม่ บางอย่างไม่ควรทำก็ทำ ทั้งนี้เพราะเห็นแก่ตนเอง

2.2 ความซื่อสัตย์ ความกตัญญูรู้คุณ ต่อผู้มีพระคุณ

2.3 การรักษาหน้าใจในสังคม รักษาความสัมพันธ์อันดีระหว่างกันคนในสังคม

นอกจากนี้ ได้อธิบายเพิ่มเติมว่า ค่านิยมมีผลต่อพฤติกรรมการแสดงออกของมนุษย์ รวมทั้งมีผลต่อความคิด และการตัดสินใจของมนุษย์ด้วย ซึ่งในแต่ละบุคคลก็มีความแตกต่างกันในเรื่องค่านิยม โดยเฉพาะคนในแต่ละวัย แต่ละอาชีพ เช่น นักเรียนในโรงเรียน ก็มีการมองและการให้ความสำคัญกับการเรียนต่างกัน นักเรียนที่มุ่งในเรื่องการเรียน จะให้ความสำคัญกับการเรียนหนังสือในห้องเรียนมากกว่า และมองว่า กิจกรรมอาจทำให้ตนเองเสียการเรียน ส่วนนักเรียนที่ทำกิจกรรมก็จะมองว่า คนเรานั้นจะได้ความรู้จากประสบการณ์ ความรู้ในห้องเรียนเป็นเพียง

ส่วนหนึ่งเท่านั้น และมองว่านักเรียนที่สนใจแค่การเรียนภายในห้องเรียนอย่างเดียว นั้น เป็นพวกหยุดนิ่ง ไม่ใฝ่หาความรู้ ไม่สนใจสังคม เป็นต้น

สำหรับการแบ่งประเภทของค่านิยมนี้ สาโรช บัวศรี (2525 : 25-27) กล่าวว่า การแบ่งประเภทของค่านิยม ย่อมกระทำให้หลายวิธีแล้วแต่ว่าผู้แบ่งจะยึดอะไรเป็นพื้นฐานในการแบ่ง ไม่มีการแบ่งที่เป็นการตายตัวแค่เพียงวิธีเดียว

ประการแรก ถ้าผู้แบ่งยึดถือพระผู้เป็นเจ้าหรือพระศาสนาเป็นหลักสำคัญ ก็อาจแบ่งค่านิยมออกได้เป็น 2 ประเภทคือ

ประเภทที่ 1 ค่านิยมที่เป็นศีลธรรม ซึ่งหมายถึง ค่านิยมที่เป็นศีล และธรรมโดยเฉพาะซึ่งถือเอาว่า พระผู้เป็นเจ้าหรือพระศาสนาเป็นผู้กำหนดไว้แล้ว

ประเภทที่ 2 ค่านิยมที่เป็นข้อตกลง ซึ่งหมายถึง ค่านิยมที่ประชาชนในชาติได้ตกลงเห็นชอบ กำหนดกันขึ้นเอง ไม่ว่าจะเป็นโดยทางตรงหรือทางอ้อม ตามยุคตามสมัย อันได้แก่ ธรรมเนียมประเพณี อุดมการณ์ วินัย กฎหมาย เป็นต้น

ประการที่สอง ถ้าผู้แบ่งยึดถือเอาวิชาชีพเป็นหลักสำคัญ ก็อาจแบ่งค่านิยมออกไปได้อีกแบบหนึ่ง ซึ่งประกอบด้วยค่านิยม 2 ประเภทเช่นกันคือ

ประเภทที่ 1 ค่านิยมพื้นฐาน ประกอบด้วยค่านิยมต่อไปนี้คือ ศีลธรรม (Moral Values) คุณธรรม (Ethical Values) ธรรมเนียมประเพณีวัฒนธรรม (Cultural Values) และกฎหมาย (Legal Values)

ประเภทที่ 2 ค่านิยมวิชาชีพ ประกอบด้วยค่านิยมต่อไปนี้คือ อุดมการณ์ประจำวิชาชีพของคน (เช่น นักการศึกษาอาจมีอุดมการณ์ 3 ประการคือ บริการ วิจัย การนำในการใช้ความคิดใหม่) วินัยประจำวิชาชีพของคน มารยาทประจำวิชาชีพของคน และพระราชบัญญัติประจำวิชาชีพของคนโดยเฉพาะ

จากการแบ่งประเภทของค่านิยมทั้งสองประการดังกล่าวข้างต้น คือ แบ่งโดยยึดถือพระผู้เป็นเจ้าหรือพระศาสนาเป็นหลัก และแบ่งโดยยึดถือวิชาชีพเป็นหลัก จะเห็นว่า เนื้อหาที่เหมือนกัน แต่วิธีการแบ่งนั้นแตกต่างกัน ทั้งนี้อาจจะยังมีวิธีการอื่น ๆ อีก แล้วแต่จุดประสงค์ของผู้แบ่ง อย่างไรก็ตาม มีข้อที่น่าสังเกตคือ ผู้ที่เรียกได้ว่า เป็นผู้มีจริยธรรมนั้น ย่อมจะต้องยึดมั่นถือมั่นในค่านิยมทั้ง 2 ประเภท คือ ประเภทพื้นฐาน และประเภทวิชาชีพ หรือทั้งประเภทที่เป็นศีลธรรม และประเภทที่เป็นข้อตกลง จะยึดอยู่เพียงประเภทเดียว ย่อมจะไม่สมบูรณ์ ตัวอย่างเช่น ความความกล้าหาญที่

กล่าวนี้ ผู้มีจริยธรรมย่อมจะประพาศิตคนตามแนวของคุณธรรมและศีลธรรม วัฒนธรรมอันดีงาม และกฎหมายของบ้านเมือง แล้วยังจะต้องยึดมั่นในอุดมการณ์ของวิชาชีพของตนตลอดจนมีมารยาทและวินัยประจำวิชาชีพของตนอย่างเคร่งครัดอีกด้วย นอกจากนี้ ผู้ที่มีจริยธรรม ย่อมจะต้องคอยตรวจสอบตราตนเองว่า ตนมีค่านิยมอยู่แล้วแค่ไหน และจะต้องพยายามงอกงามขึ้นในด้านค่านิยมต่าง ๆ ให้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้

การพัฒนาค่านิยม

การจะพัฒนาค่านิยมให้ขึ้น จะต้องทราบก่อนว่า สิ่งนั้นเป็นค่านิยมหรือไม่ มีกระบวนการและลำดับขั้นตอนของการพัฒนาค่านิยมอย่างไร

สำหรับกระบวนการพัฒนาค่านิยม แรทล์ ฮาร์มิน และไซมอน (Raths, Harmin and Simon, 1966 : 30) ได้เสนอไว้เป็น 3 ขั้นตอนคือ

ขั้นตอนที่ 1 การเลือกค่านิยม (Choosing) โดย

- 1.1 เลือกอย่างมีอิสระ
- 1.2 เลือกจากตัวเลือกต่าง ๆ หรือเลือกจากทางเลือกหลาย ๆ ทาง
- 1.3 พิจารณาไตร่ตรองเกี่ยวกับผลที่จะเกิดขึ้นตามมาจากสิ่งที่เลือก

ขั้นตอนที่ 2 การเห็นคุณค่า (Prizing) โดย

- 2.1 มีความสุข ความพอใจกับสิ่งที่เลือก
- 2.2 เต็มใจที่จะยึดมั่นในสิ่งที่เลือกอย่างเปิดเผย

ขั้นตอนที่ 3 การนำไปปฏิบัติ (Action) โดย

- 3.1 ปฏิบัติในสิ่งที่เลือก
- 3.2 ปฏิบัติจนเป็นแบบแผนของชีวิต

จากขั้นตอนของกระบวนการพัฒนาค่านิยมตามที่แรทล์ ฮาร์มิน และไซมอนเสนอไว้นี้ ทำให้ทราบข้อมูล 2 ประการ คือ

ประการแรกคือ ค่านิยมที่สมบูรณ์ (Full Values) หมายถึง สิ่งที่ยึดถือนั้นเป็นไปตามลำดับขั้นตอนของกระบวนการพัฒนาค่านิยมทุกขั้นตอนคือ มีทั้งขั้นตอนที่ 1. การเลือกค่านิยม ขั้นตอนที่ 2. การเห็นคุณค่า และขั้นตอนที่ 3. การนำไปปฏิบัติ

ประการที่สองคือ ค่านิยมเฉพาะส่วน (Partial Values) หมายถึง สิ่งที่ยึดถือนั้นไม่ เป็นไปตามลำดับขั้นของกระบวนการพัฒนาค่านิยม ทั้งนี้เพราะว่า ขาดขั้นตอนบางขั้นตอนไป เช่น อาจจะมีเฉพาะขั้นตอนที่ 1. การเลือกค่านิยม และขั้นตอนที่ 2. การเห็นคุณค่า แต่ขาดขั้นตอนที่ 3 การนำไปปฏิบัติ เป็นต้น สำหรับค่านิยมเฉพาะส่วนนี้ จัดเป็นค่านิยมที่ไม่สมบูรณ์

ส่วนลำดับขั้นตอนของการพัฒนาค่านิยมนั้น แรทส์ ฮาร์มิน และไซมอน (Raths, Harmin and Simon, 1966 : 31-32) ได้เสนอไว้เป็น 7 ขั้นตอนต่อไปนี้

ขั้นที่ 1 สำรวจความเชื่อและการกระทำต่าง ๆ ที่บุคคลนิยมชมชอบ โดยมีหลักว่า ความเชื่อนั้นคนพอใจ และปฏิบัติอยู่เสมอ รวมทั้งเปิดเผยให้ผู้อื่นทราบด้วย

ขั้นที่ 2 ทำความกระจ่างว่าเป็นค่านิยมที่สมบูรณ์ หรือเป็นค่านิยมที่ไม่สมบูรณ์

ขั้นที่ 3 จัดทำลำดับความสำคัญของค่านิยมที่มี

ขั้นที่ 4 พิจารณาว่า สิ่งใดเป็นค่านิยมที่พึงประสงค์ (คือมีประโยชน์และมีคุณค่า ทั้งต่อตนเองและสังคม) และสิ่งใดเป็นค่านิยมที่ไม่พึงประสงค์

ขั้นที่ 5 สร้างความพอใจกับค่านิยมที่พึงประสงค์ โดยเห็นคุณค่าอย่างแท้จริง

ขั้นที่ 6 ประพฤติปฏิบัติในค่านิยมที่พึงประสงค์จนเป็นนิสัย และยึดถือพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์โดยเด็ดขาด

ขั้นที่ 7 มีความแน่วแน่และตรวจสอบพฤติกรรมที่พึงประสงค์ที่พัฒนาอยู่เสมอว่าปฏิบัติบ่อยขึ้นเพียงใด และเห็นคุณค่ามากขึ้นเพียงใด และยึดถือพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ได้มากเพียงใด

แนวความคิดในเรื่องการปลูกฝังและสร้างเสริมค่านิยม

ค่านิยม (Value) คือ วิถีของการจัดรูปความประพฤติที่มีความหมายต่อบุคคล และเป็นแบบฉบับของความคิดที่ฝังแน่นสำหรับยึดถือในการปฏิบัติตัวของคนในสังคม ค่านิยมทำหน้าที่เป็นมาตรฐานในการเรียนรู้ การประเมินการเลือกและการตัดสินใจของบุคคล นอกจากนี้แล้วค่านิยมยังทำหน้าที่เป็นตัวกำหนดเป้าหมาย และสร้างแรงจูงใจผลักดันให้บุคคลมุ่งสู่เป้าหมายที่ต้องการ / ผลจากการวิจัยจำนวนมากปรากฏว่า การที่บุคคลมีค่านิยมสูงต่อความสำเร็จ หรือต่ออำนาจ (Power) หรือต่อความร่ำรวย

(Affiliation) ทำให้เขามีความต้องการและแรงจูงใจที่จะแสดงความสนใจ ความ
ตั้งใจและการกระทำที่แตกต่างกับไปตามเป้าหมายของสิ่งที่เขานิยม การปลุกฝังค่านิยมที่ดีแก่เยาวชนจะเป็นการพัฒนาเยาวชนให้เกิดความคิด "จิตสำนึก" และปฏิบัติตาม ซึ่งจะเป็นประโยชน์ต่อประเทศชาติอย่างยิ่ง สื่อมวลชนมีบทบาทในการปลุกฝังและสร้างเสริมค่านิยมด้วยดัง เช่นที่ เห็นในภาพประกอบนี้

การสร้างควมสำนึกในค่านิยมไทย

การสร้างควมสำนึกในค่านิยมของไทย-----	-----อบรมส่งเสริมความรู้
	-----ฝึกฝนให้มีระเบียบ
	-----ปลูกฝังให้เป็นนิสัย
ตัวอย่างที่ดี-----	-----ครอบครัวเป็นตัวอย่าง
	-----โรงเรียนเป็นตัวอย่าง
	-----สังคมเป็นตัวอย่าง
ให้ความรู้เข้าใจให้ถูกต้อง-----	-----ครอบครัว
	-----โรงเรียน
	-----สังคม-สถาบันที่เกี่ยวข้อง
ฝ่ายส่งเสริมและสร้างระเบียบวินัย-----	-----ครอบครัว
	-----โรงเรียน
	-----สถานบันต่าง ๆ
	-----กฎหมาย
สื่อมวลชน-----	-----รณรงค์อย่างค่อเนื่อง
	-----ดึงดูดความสนใจ
	-----สร้างตัวอย่างที่ดีงาม

ภาพประกอบ2 การสร้างควมสำนึกในค่านิยมไทย

(ชญา เปรมโยธิน. 2528 : 26 ; อ้างถึงมาจาก นาง สุพรรณ.
2525 : 89)

บาร์ง ลุขพรรณ (2525 : 25-27) ได้กล่าวถึงค่านิยมว่าตามทฤษฎี
ของค่านิยมนั้นจะต้องประกอบด้วย สิ่งสำคัญ 3 ประการ คือ

1. ความสนใจร่วมกัน
2. มีความเห็นในสิ่งที่จะกำหนดค่านิยมสอดคล้องต้องกัน
3. ตัดสินใจสรุปเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน เป็นไปเองโดยธรรมชาติ ไม่
ต้องมีข้อตกลงใด ๆ

ค่านิยมนั้นอาจเปลี่ยนแปลงไปได้ตามกาล เช่น สมัยหนึ่งผู้ชายมีภรรยา
หลายคนถือว่าเป็นที่เชิดหน้าชูตา ต่อมาค่านิยมของการมีภรรยาหลายคนหมดไปแล้ว
สังคมยกย่องผู้เดียวเมียเดียว แค้นกลุ่มเด็กวัยรุ่น ถ้ามีเพื่อนนักเรียนคนไหนทำผิด
เพื่อน ๆ จะนิ่งเงียบไม่ยอมบอกครู เพราะถือว่า การฟ้องครูเป็นเรื่องน่าอาย
ไม่น่านิยม ในยุคเฉพาะ เด็กผู้ชายละถือนักถือหน้าใครช่างฟ้อง ถือว่าไม่ดี หรือว่า
เผอิญมีคนทำแค้นที่โต๊ะครูแตก ครูถามไม่มีใครบอก จนครูโกรธ เลยคาดโทษว่าจะ
ทำโทษทั้งชั้น แล้วก็มีคนหนึ่งซึ่งไม่ได้ทำแค้นแตก ยอมรับแทน เด็กคนนั้นจะได้รับ
ความนิยมจากเพื่อน ๆ คนนี้เริ่มกว่าความเสียสละ ยอมตัวถูกลงโทษแทนเพื่อน เป็น
ค่านิยมของพวกเขาและคนตรงกันข้าม ถ้าคนขี้ลาด ทำผิดแล้วไม่ยอมรับผิดนั้น
สมควรได้รับการประณาม

เกี่ยวกับค่านิยมนี้ สำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ จัดประชุม
สัมมนาเมื่อวันที่ 17-17 เมษายน 2524 ณ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ได้พิจารณา
หาแนวทาง วิธีการปลูกฝัง ส่งเสริมและเผยแพร่ค่านิยมที่พึงประสงค์ 9 ประการใน
สู่ประชาชน ซึ่งจะทำให้ค่านิยมของคนไทย และเยาวชนไทยไปในทางที่ดีขึ้น ค่า
นิยมทั้ง 9 ประการมีดังนี้

1. การประหยัดและประมาณคน เพื่อการดำรงชีวิตที่เรียบง่าย
2. ความมุ่งมั่นทำงานเพื่องานโดยตระหนักว่างานคือชีวิต
3. การไม่หาความรู้และการใช้สติปัญญาเพื่อยกระดับคุณภาพชีวิต
4. ความรับผิดชอบในหน้าที่ของตน เคารพสิทธิและความคิดเห็นของ
ผู้อื่น
5. ความสามัคคีและความรับผิดชอบในหน้าที่ของตนที่มีต่อสังคม โดย
กระทำหน้าที่เป็นประโยชน์ต่อหมู่คณะ และไม่ทำให้อับอายแก่เพื่อน

6. การรักษาความเป็นเอกราชของชาติไทย ภูมิใจในความเป็นคนไทย ยินดีเสียสละเพื่อชาติแม้ด้วยชีวิต
7. การยึดมั่นในศาสนาธรรม เป็นแนวทางประพฤติปฏิบัติในการดำรงชีวิต
8. การเคารพและปฏิบัติตามกฎหมาย ข้อบังคับ กฎเกณฑ์ และระเบียบแบบแผนโดยเคร่งครัด เพื่อความสงบสุขของสังคม
9. การเคารพตนเอง พึ่งตนเอง และไม่ย่อท้อต่อปัญหาชีวิต

อย่างไรก็ตามสำหรับวัยรุ่นค่านิยมในปัจจุบันที่วัยรุ่นมีค่านิยมพอสรุปได้ดังนี้

1. ความกล้าหาญ วัยรุ่นจะบูชาความกล้าหาญ แต่วัยรุ่นแปลความกล้าหาญในเรื่องของการใช้กำลัง มองตากันก็ถือว่าหมิ่นกันเสียแล้ว ต้องใช้กำลังเข้าห้ำหั่นกันถึงตาย นี่เป็นค่านิยมที่ผิด ซึ่งความกล้าหาญนั้นไม่หมายถึงเรื่องการใช้กำลังเท่านั้น การกล้ารับผิดชอบกล้าทำในสิ่งที่ถูกต้องควร

2. ความซื่อสัตย์ หมายถึง ซื่อสัตย์ต่อตัวเองและต่อผู้อื่น หมายความว่า จะต้องรู้ว่าหน้าที่ของเราคืออะไร เช่น ถ้าเป็นนักเรียน ก็มีหน้าที่หลักคือเรียนหนังสือ เรียนด้วยความอยากรู้ ไม่ใช่เรียนด้วยความไม่เต็มใจ โดยทั่วไปแล้วนักเรียน เมื่อครูไม่มาทำการสอน แทนที่จะเสียใจกลับดีใจ แลบทันทีโรงเรียนไปเที่ยว

3. ความฟุ่มเฟือย วัยรุ่นชอบความฟุ่มเฟือย เช่น ในคอฟฟี่ชอป คาเฟ่ในนั้นด้วยละสามบาท ข้างนอกบาทเดียว แต่วัยรุ่นถือว่าเป็นเรื่องโก้หรู ก็นิยมเข้าไปเที่ยวอย่างมีความสุข เป็นต้น นอกจากนี้ เช่น การแต่งตัวด้วยเสื้อผ้าราคาแพง แต่ไม่สุขภาพเลยทั้งที่ตัวเองยังหาเงินไม่ได้เลย

4. ความสามัคคี และรักหมู่คณะส่วนใหญ่มักจะเห็นส่วนมากมีความสามัคคีกันไปในทางลบ เช่น ยกพวกตีกัน ทำลายทรัพย์สินสมบัติของคนอื่น ไม่คำนึงถึงผลประโยชน์เสียของส่วนรวม

5. ความกตัญญูคนเฒ่า ทุกคนทราบดีว่า ความกตัญญูเป็นคุณธรรมสูง แต่การปฏิบัติไปถึงรูปหนึ่ง เช่น ต่อครูอาจารย์ เฝ้ายาวนี้จะเห็นได้ว่าการเดินขบวนประท้วงกันบ่อย ๆ แต่ถ้านี้เด็กอยากจะเป็นวีรชนกับเขาบ้างมากกว่าจะลบหลู่บุญคุณครู เพราะวันมหาวิปโยค ทุกคนได้รับยกย่องว่าเป็นวีรชน เพราะฉะนั้นใคร ๆ ก็อยากจะเป็นวีรชน

6. ความอดทน วัยรุ่นจะมีความอดทนในการต่อสู้ด้วยกำลังกาย ไม่มี ความอดทนทางกำลังใจ โดยเฉพาะวัยรุ่นแล้วไม่ยอม บางที่ต่อสู้ถึงกับชีวิตก็ยอม เช่นการแข่งขันกีฬา กีฬาแพ้ แต่คนไม่ยอมแพ้ เป็นต้น

7. ในความอิสระ เป็นต้นว่าอิสระในการแต่งกาย เช่นไว้ผมยาว ไม่อยาก แต่งกายตามระเบียบของโรงเรียน ความเป็นอิสระในการปกครองตนเอง ใคร มาดุสั่งสอนมากเขาจะไม่ชอบ

ลูธีร์พันธุ์ กรลักษณ์ (2530 : 165) ได้กล่าวถึง ค่านิยมในวิธีปฏิบัติของ คนไทย ดังนี้

1. การเป็นตัวของตัวเอง เน้นความอยู่รอดของตนเอง โดยไม่คำนึงว่า การกระทำนั้นจะมีผลต่อส่วนรวมหรือไม่ บางอย่างไม่ควรทำก็ทำ ทั้งนี้ เพราะเห็น แก่ตัวเอง

2. ความซื่อสัตย์ ความกตัญญูรู้คุณ ต่อผู้มีบุญคุณ

3. การรักษาน้ำใจในสังคม รักษาความสัมพันธ์อันดีระหว่างกัน ในสังคม ค่านิยมมีผลต่อพฤติกรรมการแสดงออกของมนุษย์ รวมทั้งมีผลต่อความคิด และการตัดสินใจของมนุษย์ด้วย ซึ่งในแต่ละบุคคลก็มีความแตกต่างกันในเรื่องค่านิยม โดยเฉพาะคนในแต่ละอาชีพ แต่ละวัย เช่นนักศึกษาในมหาวิทยาลัย ก็มีการมอง การให้ความสำคัญกับการเรียนต่างกัน นักศึกษาที่มุ่งในเรื่องการเรียน จะให้ความสำคัญกับการเรียนหนังสือในห้องเรียนมากกว่า และมองว่ากิจกรรมอาจจะทำให้ตนเอง เสียการเรียน ส่วนนักศึกษาที่ทำกิจกรรมก็จะมองว่าคนเรานั้นจะได้ความรู้จาก ประสบการณ์ ความรู้ในห้องเรียนเป็นเพียงส่วนหนึ่งเท่านั้น และมองว่านักศึกษาที่ สนใจแต่การเรียนภายในห้องเรียนนั้น เป็นพวกหยุดนิ่ง ไม่พัฒนาความรู้ ไม่สนใจ สังคม เป็นต้น

การตัดสินใจของกลุ่ม จะเป็นที่ยากลงกันได้ยาก เพราะแต่ละคนมีค่านิยม แตกต่างกัน คนที่มีค่านิยมในการกระทำสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ก็จะตัดสินใจว่า การกระทำนั้นเป็น สิ่งดี เช่น ในการประชุมพิจารณาการใช้จ่ายงบประมาณของฝ่ายบริหารในโรงเรียนแห่ง หนึ่ง ซึ่งต้องพิจารณากันอย่างรอบคอบเพราะจำนวนเงินจำกัด ต้องใช้ให้เกิด ประโยชน์มากที่สุด กรรมการที่มีค่านิยมประเภทหาความรู้ (INTELLECTUAL) ก็ คงจะเห็นด้วยที่จะใช้เงินจำนวนนั้นสร้างห้องสมุด กรรมการที่มีค่านิยมประเภท

PHYSICAL DEVELOPMENT ก็คงต้องการให้ใช้เงินสร้างสนามกีฬากรรมการที่มีค่านิยมประเภท ACADEMIC ACHIEVEMENT ก็คงต้องการใช้เงินจำนวนนั้นจ้างครูเพื่อสอนพิเศษให้กับเด็กหลังเลิกเรียน และกรรมการที่มีค่านิยมประเภท RELIGIONESS ก็คงต้องการให้ใช้เงินจำนวนนั้นสร้างห้องพระ เพื่อเป็นที่อบรมจริยธรรมให้กับเด็ก ถ้าเงินที่ประชุมนี้ไม่ร่วมกันพิจารณาว่าจะใช้มาตรการใดตัดสินใจ ไม่ยอมชอมกัน ไม่รู้ธรรมชาติของมนุษย์ ไม่ใช้การพิจารณาโดยดูว่ามีความยินยอมพร้อมใจหรือไม่ ก็จะทำให้การประชุมนั้นเป็นที่ตกลงกันไม่ได้ และทำให้เกิดความแตกแยกตามมาด้วย โดยเฉพาะการทำงานเป็นกลุ่มของคนไทย ซึ่งมีค่านิยมที่เน้นความเป็นตัวของตัวเอง ทำให้การทำงานเป็นกลุ่มของคนไทยไม่ประสบผลสำเร็จเหมือนการทำงานเดี่ยว

สำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ (2526 : 1-3) ได้จัดทำคู่มือปลูกฝังค่านิยม ของกลุ่มสื่อมวลชน โดยตระหนักเห็นความสำคัญแห่งการพัฒนาเพื่อความเจริญในทุก ๆ ด้าน แต่การพัฒนาส่วนใหญ่เน้นหนักทางด้านวัตถุมองข้ามการพัฒนาทางจิตใจและความทันสมัยตามสังคมอื่น ๆ การพัฒนาอย่างเร่งรีบและปริมาณของวัฒนธรรมต่างชาติที่หลั่งไหลเข้ามาในสังคมไทยอย่างมาก ทำให้ประชาชนไทยเกิดความสับสนจนอาจไม่สามารถถ่วงถ่วงสิ่งที่เหมาะสม และพึงปรารถนาสำหรับการดำเนินชีวิต สิ่งเหล่านี้เป็นสาเหตุที่ทำให้เกิดค่านิยมและพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสม และเป็นผลเสียต่อสังคมไทย เช่น การฟุ้งเฟ้อ การแสวงหาอำนาจและผลประโยชน์ส่วนตน โดยไม่คำนึงถึงการเสียประโยชน์ของประเทศชาติและความเดือดร้อนของผู้อื่น พฤติกรรมเหล่านี้ปรากฏอยู่ในกลุ่มชนเกือบทุกกลุ่ม

คณะกรรมการกลุ่มสื่อมวลชน ซึ่งมีตัวแทนมาจากสื่อมวลชนแขนงต่าง ๆ พิจารณาเห็นความจำเป็น และความเร่งด่วนในการให้ความสำคัญต่อการพัฒนาบุคคล โดยเน้นทางด้านจริยธรรม โดยปลูกฝังและสร้างเสริมค่านิยมที่พึงประสงค์ให้แก่ประชาชนทั่วไปผ่านทางสื่อมวลชน

ทั้งนี้เพราะการที่จะปลูกฝัง และสร้างเสริมค่านิยมที่พึงประสงค์ไปสู่ประชาชน จะต้องกระทำโดยรีบด่วนและให้เข้าถึงประชาชนทุกกลุ่มโดยตรง เพื่อชะลอและลดความเสื่อมโทรมทางศีลธรรมในสังคมและ เพื่อให้ผลการพัฒนาประเทศเป็นประโยชน์ต่อประชาชนและประเทศชาติอย่างแท้จริง

เพื่อให้บรรลุเป้าหมายดังกล่าวทางคณะกรรมการนี้มีความเห็นว่า สื่อมวลชนควรจะได้เพิ่มบทบาทของตนเองในการสร้างเสริมค่านิยมพึงปรารถนา เพื่อลดปัญหาทั้งหลายในสังคมและพัฒนาสังคมไทย ให้เป็นสังคมที่มีความสุข ความสงบและบรรลุตามเป้าหมายที่รัฐบาลได้ตั้งไว้ จึงได้กำหนดค่านิยมที่พึงประสงค์ 9 ประการในการปลูกฝังและเสริมสร้างให้แก่เยาวชน ได้แก่

1. การประหยัด
2. ความขยันหมั่นเพียร
3. ความมีสติปัญญา
4. การพึ่งตนเอง
5. ความรับผิดชอบ
6. ความสามัคคี
7. การยึดมั่นในคุณธรรมและจริยธรรม
8. ความมีวินัย
9. ความรักชาติ

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการวิเคราะห์เนื้อหา

งานวิจัยในประเทศ

จวงจันทร์ พาละหาญ (2516) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "ศึกษารูปแบบและเนื้อเรื่องของวารสารภาษาไทยสำหรับเยาวชนที่มีผลต่อการเลือกอ่านของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้นในโรงเรียนสาธิตส่วนกลาง ปีการศึกษา 2515" มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษารูปแบบและเนื้อเรื่องของวารสารภาษาไทยสำหรับเยาวชนที่มีผลต่อการเลือกอ่านของนักเรียนและเพื่อนำผลที่ได้เสนอแนะในการจัดทำวารสาร และจัดทำวารสารภาษาไทยสำหรับเยาวชนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น วิธีดำเนินการวิจัยได้แจกแบบสอบถามแก่นักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ของโรงเรียนสาธิตส่วนกลาง จำนวน 7 โรงเรียน รวมจำนวนนักเรียนทั้งหมด 561 คน ผลการวิจัยพบว่า รูปแบบของวารสารที่มีผลต่อการเลือกอ่านของนักเรียนในระดับมากได้แก่ ภาพประกอบและปก รองลงมาคือ

สีของภาพ และตัวอักษรบนปก เนื้อเรื่องวิชาการหรือสารคดีที่มีผลต่อการเลือกอ่านของนักเรียนในระดับมาก ๖ ได้แก่ เนื้อเรื่องทางสังคมศึกษา ทางวิทยาศาสตร์ ทางคณิตศาสตร์ และทางพลานามัย ส่วนเนื้อเรื่องบันเทิงหรือเรื่องทั่ว ๆ ไปพบว่านักเรียนชอบอ่านนวนิยายและคอลัมน์ข่าวมาก

พรทิพย์ วินิจสร (2523) ทำการวิจัยเรื่อง "การศึกษารูปแบบและวิเคราะห์เนื้อหาวารสารภาษาไทยสำหรับเด็ก" โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาประวัติและวิวัฒนาการของวารสารภาษาไทยสำหรับเด็กและเยาวชนของไทย และความคิดเห็นของนักเรียนระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษาตอนต้นต่อรูปแบบของวารสารภาษาไทยสำหรับเด็กที่พิมพ์จำหน่ายระหว่างเดือนมิถุนายน พ.ศ. 2521 ถึงเดือนมิถุนายน พ.ศ. 2522 รวมทั้งวิเคราะห์เนื้อหาวารสารภาษาไทยเหล่านั้นด้วย โดยให้กลุ่มตัวอย่างซึ่งเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 จำนวน 226 คน อ่านวารสารสำหรับเด็ก 5 ชื่อเรื่อง และให้นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-3 จำนวน 80 คน อ่านวารสารสำหรับเด็ก เยาวชน 3 ชื่อเรื่อง เป็นเวลา 1 สัปดาห์ หลังจากนั้นให้นักเรียนทั้ง 2 กลุ่มตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับรูปแบบและเนื้อหาของวารสารที่อ่านส่วนการวิเคราะห์เนื้อหาวารสารนั้นผู้วิจัยศึกษาและวิเคราะห์ด้วยตนเองประกอบการสัมภาษณ์ผู้จัดทำวารสารทุกชื่อเรื่อง ผลปรากฏว่ารูปแบบโดยทั่วไปของวารสารสำหรับเด็ก เยาวชนทุกชื่อเรื่องอยู่ในเกณฑ์ที่ใช้งานได้ รูปแบบที่ควรปรับปรุงคือ ภาพประกอบ การแบ่งหน้า และระยะห่างระหว่างคอลัมน์ และควรลดโฆษณาในวารสารบางฉบับให้น้อยลง ส่วนเนื้อหาขึ้นเกือบทุกฉบับมุ่งให้ความรู้มากกว่าความบันเทิง ใช้ประกอบการเรียนการสอนได้ และมีการสอดแทรกเนื้อหาที่ส่งเสริมคุณค่าทางจริยธรรมไว้ด้วย

นิศา ชูชาติ และคนอื่น ๆ (2527) ทำการวิจัยเรื่อง "หนังสืออ่านสำหรับเด็ก เยาวชน" เพื่อใช้เป็นข้อมูล และข้อเสนอแนะในการวางแผนส่งเสริมการผลิตหนังสือสำหรับเด็ก เยาวชน โดยวิเคราะห์เนื้อหาหนังสือที่ตีพิมพ์ระหว่างปี พ.ศ. 2524-2526 นิตยสารและวารสารที่ตีพิมพ์จำหน่ายระหว่างเดือนพฤษภาคม-กรกฎาคม พ.ศ. 2527 ส่วนหนังสือพิมพ์วิเคราะห์เฉพาะที่ตีพิมพ์ระหว่างเดือนพฤษภาคม พ.ศ. 2527 ผลการวิเคราะห์ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับนิตยสารและวารสาร พบว่า จำนวนนิตยสารและวารสารที่ผลิตในกรุงเทพมหานครมีจำนวนกว่า 950 ฉบับ ในจำนวนนี้ 289 ฉบับเป็นนิตยสาร ร้อยละ 61 มีกำหนดออกเป็นรายเดือน รองลงมาคือรายปักษ์และราย

สเปคัล นิคมสารส่วนใหญ่มีราคาประมาณ 15 บาท จากการวิเคราะห์เนื้อหาสามารถ
จำแนกนิคมสารออกเป็นกลุ่มตามลักษณะเฉพาะของเนื้อหาในนิคมสารได้เป็น 31 กลุ่ม
กลุ่มที่ 20 เป็นกลุ่มของนิคมสารวัยรุ่น ซึ่งมีจำนวน 13 ฉบับ ราคา 10-15 บาท
นิคมสารกลุ่มนี้มีเนื้อหาเกี่ยวกับพฤติกรรมของวัยรุ่น แฟชั่นวัยรุ่น นวนิยาย นักร้อง
นักดนตรีวัยรุ่น นวนิยายชีวิตวัยรุ่น บทร้อยกรองเกี่ยวกับความรัก ความผิดหวัง ความ
สดชื่น ธรรมชาติและชีวิต บางฉบับมีเนื้อหาด้านจิตวิทยาสอดแทรกอยู่และมีนิคมสาร
2 ฉบับ ที่มีคอสม์ดอบปัญหาทางเพศ คือ ทอปปี้-ป๊อปปี้ และตัวรัก

พินิจ หุณม์สุธงกูร (2528) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "เพศศึกษา : การ
วิเคราะห์เนื้อหาและประเมินค่านิคมสารและหนังสือพิมพ์" โดยศึกษาวิเคราะห์เนื้อหา
ของนิคมสารและหนังสือพิมพ์ที่มีจำหน่ายระหว่างเดือนพฤษภาคมถึงกรกฎาคม พ.ศ.2527
เป็นหนังสือพิมพ์ทั้งหมด 18 ชื่อ นิคมสาร 315 ชื่อ และสอบถามความคิดเห็นของ
เยาวชนในและนอกระบบโรงเรียน จำนวน 40 คน โดยใช้เกณฑ์การวิเคราะห์
เนื้อหาทั่ว ๆ ไปของสิ่งพิมพ์ เกณฑ์การวิเคราะห์เนื้อหาเพศศึกษาและแบบสอบถาม
ผลการวิจัยพบว่า หนังสือพิมพ์ 18 ชื่อ เสนอเนื้อหาประเภทข่าวและสาระทั่วไปมากที่สุด
รองลงมาคือ โฆษณาและความรู้ การศึกษาและวัฒนธรรม ในด้านเพศศึกษาเสนอความรู้
ในลักษณะการตอบปัญหาทางแพทย์และปัญหาชีวิต โดยเฉพาะวิธีปฏิบัติทางเพศมากที่สุด
ส่วนนิคมสารทั้ง 315 ชื่อ เสนอข่าวและสาระทั่วไปมากที่สุด รองลงมาคือ ความรู้
การศึกษา วัฒนธรรมและบันเทิง ในด้านความรู้เพศศึกษาเสนอในรูปแบบนวนิยายมากที่สุด
รองลงมาคือ การตอบปัญหาโดยเฉพาะเรื่องวิธีปฏิบัติทางเพศ

งานวิจัยในต่างประเทศ

ซิมส์ (พรทิพย์ วิจิตร. 2523 : 6 ; อ้างอิงมาจาก Sims. 1974 :
44-47) ได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับ การวิเคราะห์เนื้อหาวารสารคิดส์ (Kids) จาก
เดือนพฤศจิกายน ค.ศ.1970 ถึงเดือนกันยายน ค.ศ.1973 มีวัตถุประสงค์เพื่อ
ช่วยให้พ่อแม่ นักการศึกษา บรรณาธิการ และผู้ผลิตสื่อ (media producers) ได้
ทราบถึงความสนใจในการอ่านและการเขียนของเด็ก ผู้วิจัยได้วิเคราะห์เนื้อหาวาร
สารจำนวน 20 ฉบับ โดยแยกเนื้อหาที่จะวิเคราะห์ออกเป็น 10 ประเภทดังนี้ คือ
ลักษณะงานเขียน ถึงที่กล่าวถึงในบทความ ประเภทของบทความ ตัวละคร ตัวที่อยู่

อาศัยของผู้เขียน คำศัพท์ อารมณ์ ความยาวและงานศิลป์ เสนอผลงานวิจัยในรูปแบบ ตาราง ผลการวิจัยพบว่า ลักษณะงานเขียนที่ได้รับความนิยมมากที่สุด ได้แก่ ร้อยกรองและงานศิลป์ ในบทความกล่าวถึง สัตว์ อารมณ์ ประสบการณ์และเรื่องไร้สาระต่าง ๆ บ่อยที่สุด ผู้เขียนเรื่องมาลงส่วนมากเป็นเด็กผู้หญิงซึ่งอาศัยอยู่ทางรัฐแถบ ตะวันออก และมีอายุ 11 ปี หรือ 12 ปี

สวีนิ (อุบลวรรณ ปิตพัฒนะโมษิต. 2529 : 28 ; อ้างอิงมาจาก Sweeny. 1974 : 130-A) ได้ทำการศึกษาดังเนื้อหาเรื่องค่านิยมที่ปรากฏในนิตยสาร 4 ฉบับ ที่แพร่หลายในสหรัฐอเมริกา ได้แก่ นิตยสาร Change, Educational Record, the Journal of Higher Education and Liberal Education ในช่วงปี ค.ศ. 1970-1973 โดยใช้เกณฑ์กลุ่มต่าง ๆ ของค่านิยมตามแบบ Lasswell's Scheme of Eightkey Values โดยการทดลองและปรับปรุงอีกหลายประการ ผลจากการศึกษาพบว่าเนื้อหาส่วนใหญ่เป็นดังนี้ ความรู้สึกก่อนไหว ต่อค่านิยมต่าง ๆ ในชุมชนที่มีการศึกษาเป็นถึงจำเป็น หน่วยงานต่าง ๆ เมื่อมีการวางแผนจุดมุ่งหมายควรคำนึงถึงค่านิยมต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องอยู่ในระบบการศึกษา การใช้ระบบอย่างกว้าง ๆ ในการตรวจสอบค่านิยมทำให้เข้าใจดีว่าค่านิยมจากระบบ การศึกษา

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับค่านิยม

งานวิจัยในประเทศ

เคลือบ บุญแก้ว (2515) ได้ศึกษาเปรียบเทียบค่านิยมของนักเรียน ผักหักครู นักเรียนเกษตรกรรม และนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายสายสามัญ ใช้ กลุ่มตัวอย่าง กลุ่มละ 150 คน รวมทั้งสิ้น 450 คน ศึกษาค่านิยมด้านการเงิน ระบบอาวูโส อาชีพรับราชการ มนุษยสัมพันธ์ ความยุติธรรม การใช้ผลิตภัณฑ์ภายใน ประเทศ ความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ ความซื่อสัตย์ ความรักในชีวิตรอบครัว ความเชื่อทางวิทยาศาสตร์ ความกตัญญู และการแต่งกาย ผลการวิจัยปรากฏว่า กลุ่มตัวอย่าง ทั้ง 3 กลุ่ม ให้อันดับค่านิยมใกล้เคียงกัน คือ จัดให้ค่านิยมด้านความรักในชีวิตรอบครัวเป็นอันดับแรก รองลงไปคือ ความซื่อสัตย์ ความกตัญญู บริการสังคม ความกล้าดี และค่านิยมอาวูโสมากขึ้นตามลำดับสุดท้าย

ประเสริฐ ชูสิงห์ (2518) ได้ศึกษาค่านิยมทางสังคมของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในเขตการศึกษา 2 ปีการศึกษา 2517 จำนวน 500 คน ผลการวิจัยพบว่า กลุ่มตัวอย่างเลือกค่านิยมทางการศึกษาเป็นอันดับแรก รองลงมาคือค่านิยมด้านความรักในชีวิตรอบครัว ความกตัญญู และอันดับสุดท้ายคือ ค่านิยมการใช้ออกสิทธิ์

ดวงเดือน พันธุมนาวิน และเพ็ญแข ประจันปัจจนึก (2520) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "จริยธรรมของเยาวชนไทย" โดยมีวัตถุประสงค์ที่จะศึกษาข้อเกิดและพัฒนาการทางจริยธรรมของเยาวชนไทยประเภทต่าง ๆ โดยแบ่งผู้ถูกศึกษาตามลักษณะทางสังคมและวิธีการอบรมเลี้ยงดู ศึกษาสาเหตุและผลของพฤติกรรมซึ่งแสดงความซื่อสัตย์และมุ่งจะพิจารณาลักษณะของสถานการณ์ที่บุคคลจะแสดงลักษณะของจริยธรรมต่าง ๆ ซึ่งจะส่งผลร่วมกับต่อพฤติกรรมทางของบุคคล วิเคราะห์การวิจัยประเภทการศึกษาภาคสนาม ได้สร้างเครื่องมือวัดลักษณะการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมและลักษณะมุ่งอนาคตแบบจัดสถานการณ์สมมติให้เลือกตอบ เครื่องมือสอบถามภูมิหลังต่าง ๆ ของผู้ตอบและวิธีการอบรมเลี้ยงดูแบบรัก แบบควบคุม และแบบใช้เหตุผล กลุ่มตัวอย่างที่ใช้คือนักเรียนและนิสิตชายหญิง อายุระหว่าง 11-25 ปี จำนวน 1,400 คน ซึ่งอยู่ในกรุงเทพมหานคร ผลการวิจัยชี้ให้เห็นว่าลักษณะการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมและลักษณะมุ่งอนาคตนั้น ควรได้ปลูกฝังก่อนที่จะมีอายุ 10 ปี เพราะเมื่อเริ่มวัยรุ่นลักษณะทางจริยธรรมทั้งสองประการนี้จะเริ่มคงที่ ผู้ที่มาจากครอบครัวที่มีฐานะยากจนจะมีพัฒนาการช้ากว่ากลุ่มอื่นในอันดับ แต่จะก้าวทันกลุ่มอื่นอย่างรวดเร็วเมื่ออายุมากขึ้น ส่วนในด้านการอบรมเลี้ยงดูนั้นพบว่ามีส่วนเกี่ยวข้องกับจริยธรรมของบุคคลเป็นอย่างมาก การอบรมเลี้ยงดูแบบรักมาก ใช้เหตุผลมาก มีความสัมพันธ์กับการมีเหตุผลเชิงจริยธรรมสูงของผู้ถูกศึกษาในทุกอายุ การอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตยสัมพันธ์กับการมีลักษณะมุ่งอนาคตสูงอย่างเด่นชัด

วิระวรรณ อามระดิษ (2522) ได้ศึกษาความคิดเห็นเกี่ยวกับค่านิยมทางจริยธรรมของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ได้สอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับค่านิยมทางจริยธรรมในเรื่องความรับผิดชอบ ความซื่อสัตย์ ความกตัญญูคุณงามความดี ความมีระเบียบวินัย ความเสียสละ ความอดทน ความยุติธรรม ความถูกต้อง การประหยัดและออมทรัพย์ และการเคารพผู้อาวุโส ผลการวิจัยพบว่านักเรียนชายและหญิงส่วนใหญ่มีความคิดเห็นเกี่ยวกับค่านิยมทางจริยธรรมทั้ง 10 ประการ ที่กล่าวมา

แล้วในเกณฑ์ที่น่าพอใจคือ มีความเห็นด้วยมากที่สุดที่จะต้องมีค่านิยมเชิงจริยธรรมในการเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับค่านิยมทางจริยธรรมระหว่างชายและหญิงพบว่าความเห็นไม่แตกต่างกัน

ประสาร มาลากุล ณ อยุธยา (2523) วิจัยเรื่อง "ค่านิยมและความคาดหวังของเยาวชนไทย" โดยใช้กลุ่มตัวอย่างนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 3, ปีที่ 5 และนิสิตนักศึกษาจากทุกภาคของประเทศไทย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือ แบบประเมินค่าตนเอง และแบบสัมภาษณ์ ผลการวิจัยปรากฏว่า ค่านิยมที่เยาวชนให้ความสำคัญสูงสุดคือ ค่านิยมเรื่องความมั่นคงปลอดภัย เป็นระเบียบและอนุรักษ์นิยม ส่วนค่านิยมที่เยาวชนเห็นว่าสำคัญมากรองลงไปก็คือ การช่วยเหลือผู้อื่น และเป็นประโยชน์ต่อส่วนรวม ค่านิยมที่เยาวชนให้ความสำคัญในระดับสูงคือ ค่านิยมเรื่องคุณธรรมและศาสนา ส่วนค่านิยมในด้านความสันโดษ มัธยัสถ์ เยาวชนให้ความสำคัญน้อยที่สุด

การที่เยาวชนให้ความสำคัญน้อยที่สุดต่อค่านิยมในด้านความสันโดษ และมัธยัสถ์นั้น ผู้วิจัยได้ให้ข้อคิดว่า อาจเป็นเพราะเยาวชนไม่ได้เห็นตัวอย่างที่ดี จึงทำให้เยาวชนมีค่านิยมในเรื่องนี้น้อยกว่าที่ควรจะเป็น

สำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ (2523) ได้ทำการวิจัยเกี่ยวกับค่านิยมเพื่อชีวิตและสังคมไทย มีวัตถุประสงค์เพื่อหาค่านิยมที่สำคัญและจำเป็นที่จะต้องปลูกฝังและส่งเสริมให้แก่คนไทย กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา ได้แก่ เยาวชนประชาชน ในจังหวัดต่าง ๆ ที่เป็นที่ตั้งของศูนย์ส่งเสริมและพัฒนาวัฒนธรรม ใน 10 จังหวัด คือ กรุงเทพมหานคร เชียงใหม่ อุบลราชธานี จันทบุรี สงขลา พระนครศรีอยุธยา อุดรดิตถ์ เพชรบุรี และยะลา ตัวอย่างประชากรที่ใช้ในการวิจัยมีจำนวน 12,363 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือ แบบสอบถามค่านิยม ผลการวิจัยพบว่า ค่านิยมที่สำคัญและจำเป็นที่จะต้องปลูกฝังให้เป็นค่านิยมเพื่อชีวิตและสังคมไทย คือ

1. การประหยัดและประมาณคนเพื่อการดำรงชีวิตที่เรียบง่าย
2. การรักความจริงและกล้ากระทำเพื่อความเป็นจริง
3. ความมุ่งมั่นทำงานเพื่องาน โดยตระหนักว่างานคือชีวิต
4. การเคารพตนเอง พึ่งตนเอง และไม่ย่อท้อต่อปัญหาชีวิต

5. การเฝ้าหาความรู้และการใช้สติปัญญาเพื่อยกระดับคุณภาพชีวิต

6. การตระหนักในคุณค่าของธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่มีผลต่อการ

ดำรงชีวิตที่สงบสุข

7. ความรับผิดชอบในหน้าที่ของตน เคารพสิทธิและความคิดเห็นของผู้อื่น

8. ความรับผิดชอบในหน้าที่ของตนที่มีต่อสังคม โดยกระทำตนให้เป็นประโยชน์ต่อหมู่คณะ และไม่ทำให้อื่นเดือดร้อน

9. การตระหนักในความสำคัญของการทำงานร่วมกันด้วยความสามัคคี รู้จักแพ้ รู้ชนะ รู้ภัย

10. การเห็นความสำคัญของครอบครัวในฐานะที่เป็นรากฐานสำคัญของการพัฒนาเยาวชนและสังคม

11. ความมุ่งหมายที่จะช่วยกันรักษาและเสริมสร้างความเป็นธรรม เสรีภาพและภราดรภาพในสังคม

12. การตระหนักในความสำคัญของการพัฒนาชีวิตและสังคม ที่เกี่ยวกับ จิตใจ คุณธรรม ขนบธรรมเนียมประเพณีอันดีงาม

13. การรักษาความเป็นเอกราชของชาติไทย ภูมิใจในความเป็นไทย รักไทย นิยมไทย ยินดีเสียสละเพื่อชาติแม้ด้วยชีวิต

14. การยึดมั่นในศาสนาธรรม เป็นแนวทางประพฤติปฏิบัติในการดำเนินชีวิต

15. การยึดมั่นในหลักการประชาธิปไตย

16. การเทิดทูนองค์พระมหากษัตริย์เป็นประมุข เป็นมิ่งขวัญและเป็นศูนย์รวมน้ำใจของคนในชาติ

17. การเคารพและปฏิบัติตามกฎหมาย ข้อบังคับ กฎเกณฑ์ และระเบียบแบบแผนโดยเคร่งครัด เพื่อความสงบสุขของสังคม

18. การช่วยรักษาหวงแหนสาธารณสมบัติ และมรดกทางวัฒนธรรมของชาติ

19. การปลูกฝังสุนิษัย และรักษาส่งเสริมสุขภาพอนามัยของตน ของครอบครัวและของชุมชน

20. การยกย่องสรรเสริญผู้ทำความดี ต่อต้านการกระทำชั่ว

ธญาพร พิชัยเรียร (2525) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง "ความคิดเห็นเกี่ยวกับ

ค่านิยมทางสังคมของนักเรียนมัธยมศึกษาในกรุงเทพมหานคร" ประชากรที่ใช้ในการวิจัยเป็นนักเรียนมัธยมศึกษาในกรุงเทพมหานคร 8 โรงเรียน เป็นโรงเรียนรัฐบาล 4 โรงเรียน และโรงเรียนราษฎร์ 4 โรงเรียน จำนวน 800 คน ผู้วิจัยได้สร้างแบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับค่านิยมทางสังคม แบบมาตราส่วนประเมินค่า

ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนในกรุงเทพมหานครส่วนใหญ่มีความคิดเห็นเกี่ยวกับค่านิยมทางสังคม 10 ประการ อยู่ในเกณฑ์เห็นด้วย นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นและตอนปลายมีความเห็นเกี่ยวกับค่านิยมทางสังคมไม่แตกต่างกันที่ระดับความมีนัยสำคัญที่ .05 ในเรื่องการเคารพอาวุธ การถือพรตพรก การตรงต่อเวลา การประหยัฒนียัสถ์ และการนิยมไทย นักเรียนทั้งสองระดับมีความคิดเห็นเกี่ยวกับค่านิยมทางสังคมแตกต่างกันที่ระดับความมีนัยสำคัญ .05 ในเรื่องการรักอิสระ ความรับผิดชอบ การมีระเบียบวินัย การบำเพ็ญตนให้เป็นประโยชน์ การพึ่งตนเอง ซึ่งพบว่านักเรียนที่บิดามารดามีฐานะเศรษฐกิจต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับค่านิยมทางสังคมต่างกันที่ระดับความมีนัยสำคัญ .05 แต่ปรากฏว่านักเรียนที่บิดามารดามีระดับการศึกษา อาชีพ การอบรมเลี้ยงดูบุตรต่างกัน และนักเรียนที่สภาพแวดล้อมที่อยู่อาศัย สภาพแวดล้อมของโรงเรียน รวมทั้งช่วงเวลาเฉพาะที่มีการสอนค่านิยมทางสังคมในโรงเรียนที่แตกต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับค่านิยมทางสังคมไม่แตกต่างกันทั้งด้านความมีนัยสำคัญ .05

ปิ่นสุวรรณ เสงยานนท์ (2526) ได้ทำการวิจัยเพื่อศึกษาความคิดรวบยอดเกี่ยวกับค่านิยมพื้นฐาน เรื่องการประหยัดและออม การมีระเบียบวินัย และการเคารพกฎหมายของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในเขตกรุงเทพมหานคร ผลการวิจัยปรากฏว่า ความคิดรวบยอดเกี่ยวกับค่านิยมพื้นฐานเรื่องการประหยัดของชายและหญิงมีความแตกต่างกันคือ นักเรียนหญิงมีระดับความคิดรวบยอดสูงกว่านักเรียนชาย ส่วนความคิดรวบยอดเกี่ยวกับค่านิยมพื้นฐานเรื่องการมีระเบียบวินัย และการเคารพกฎหมายของนักเรียนชายและหญิงไม่มีความแตกต่างกัน

งานวิจัยในต่างประเทศ

คอเกอร์ตี (นภวรรณ มายะการ. 2529 : 24 ; อ้างอิงมาจาก Dougherty. 1966 : 110) ได้ศึกษาค่านิยมของนักเรียนวัยรุ่นในโรงเรียนต่าง ๆ ในรัฐมิซซูรี ค่านิยมที่สำคัญคือ ความเป็นมิตร ความซื่อสัตย์ ความกล้า

ศีลธรรมและความรับผิดชอบ ผลการวิจัยปรากฏว่าเด็กนักเรียนวัยรุ่นที่เรียนอยู่ในระดับชั้นที่สูงกว่าจะมีค่านิยมในความเป็นมิตร ความภักดี ศีลธรรมและความรับผิดชอบในระดับสูงกว่าด้วยและนักเรียนหญิงมีความคงที่ของค่านิยมทั้งหมดมากกว่านักเรียนชาย

เทมเปิล (Temple. 1980) ได้ทำการวิจัยเพื่อทดสอบผลการใช้ VCE (Values Classification Exercise) ตามแบบของ แรทส์ และ ไชมอน ประชากรที่ใช้ในการศึกษาเป็นนักเรียนระดับเกรด 8 และ 9 เป็นชาย 44 คน หญิง 66 คน รวม 100 คน โดยให้นักเรียนทำ VCE ทุกวัน เป็นเวลา 5 สัปดาห์ ก่อนทำ VCE ให้นักเรียนทำ PVI (Perception of Values Inventory) ซึ่งเป็นแบบวัดค่านิยมความเคารพยกย่อง ทักษะ ความรอบรู้ อำนาจ ความมั่งคั่ง ความสุขกายสบายใจและความซื่อตรง) และหลังจากทำ VCE แล้ว ก็ทำ PVI อีกครั้ง ต่อจากนั้นนำผล PVI ทั้ง 2 ครั้งมาเปรียบเทียบและวิเคราะห์ ผลการวิจัยปรากฏว่า หลังผ่าน VCE นักเรียนได้มองเห็นคุณค่าของตนเองดีขึ้นกว่าเดิมอย่างมีนัยสำคัญ นักเรียนเห็นคุณค่าของเพื่อนร่วมชั้นในทางบวกเพิ่มขึ้นเล็กน้อย คุณค่าในทางบวกที่มองเพื่อนนั้นน้อยกว่าที่มองตัวเอง นอกจากนี้ VCE ไม่ทำให้นักเรียนต้องการเปลี่ยนแปลงค่านิยมของตนเอง VCE ไม่สามารถชักนำให้นักเรียนดำเนินไปตามขั้นตอนการประเมินค่านิยม 7 ขั้นที่ Rathes และ Simon ให้แสดงไว้ สรุปว่าถ้าให้นักเรียนมีโอกาสได้ยิน ได้ฟังและแสดงออกซึ่งคุณค่าของตนเองในบรรยากาศและสิ่งแวดล้อมที่ส่งเสริมสนับสนุนแล้ว นักเรียนจะมองเห็นคุณค่าของตนเองในแง่ดี และมองเห็นในแง่ดีด้วย

บทที่ 3

วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการศึกษาค้นคว้าตามลำดับขั้นตอน ดังต่อไปนี้

1. การกำหนดแหล่งข้อมูล และนิคยสารที่จะศึกษา
2. การลงมือทำในการศึกษาค้นคว้า
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล และวิเคราะห์ข้อมูล
4. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

การกำหนดแหล่งข้อมูล และนิคยสารที่จะศึกษา

แหล่งข้อมูล

ได้แก่ นิคยสารภาษาไทย ซึ่งผู้วิจัยได้มาโดยวิธี ดังต่อไปนี้

1. สืบค้นและรวบรวมรายชื่อ นิคยสารภาษาไทย ที่เคยพิมพ์จำหน่ายตั้งแต่ปี 2534 และยังคงพิมพ์จำหน่ายอยู่ในปัจจุบัน และมีจำหน่ายอยู่ตามแผงหนังสือในเขตกรุงเทพมหานคร

2. คัดเลือกรายชื่อ นิคยสารประเภทบันเทิงคดี ที่มีเนื้อหาส่วนใหญ่เน้นความบันเทิงและเสนอเรื่องราวต่าง ๆ เกี่ยวกับวัยรุ่น ซึ่งมีจำนวนทั้งหมด 48 รายชื่อ

นิคยสารที่จะศึกษา

ได้แก่ นิคยสารภาษาไทยที่เยาวชนชอบอ่าน จำนวน 10 ชื่อเรื่อง ซึ่งได้มาโดยวิธีการดังต่อไปนี้

1. นำรายชื่อ นิคยสารทั้ง 48 รายชื่อ มาสร้างเป็นแบบสอบถาม เพื่อให้นักเรียนจัดลำดับรายชื่อ นิคยสารที่ชอบอ่านมากที่สุด 5 อันดับ

โดยได้ศึกษาลักษณะแบบสอบถามจากงานวิจัยในอดีต เพื่อกำหนดรูปแบบ และลักษณะของแบบสอบถาม งานวิจัยเหล่านั้น ได้แก่ งานวิจัยของพรทิพย์ วิจิตร (2523 : 172-195) งานวิจัยของเรืองสิริ นิธิรัตน์ (2527 : 129-141) และงานวิจัยของพัชรินทร์ แก้วเกียรติยศ (2532 : 233-249)

ลักษณะแบบสอบถามแบ่งออกเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 เป็นรายละเอียดส่วนตัวของนักเรียนที่ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ ระดับชั้นเรียน ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบใช้คำถามแบบตรวจสอบ (Check-list)

ตอนที่ 2 เป็นรายชื่อนิคยสารภาษาไทยที่รวบรวมมาได้ทั้งหมด ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบให้นักเรียนจัดลำดับความชอบในการอ่านนิคยสารรายชื่อต่าง ๆ 5 อันดับ จากอันดับที่ 1 ชอบมากที่สุด และลดหลั่นกันไปจนถึงอันดับที่ 5 ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบใช้คำถามแบบตรวจสอบ (Check-list)

2. นักเรียนที่เป็นผู้ตอบแบบสอบถาม ผู้วิจัยคัดเลือกจากนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายของโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดใหญ่และใหญ่พิเศษ สังกัดกรมสามัญศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร จำนวน 94 โรงเรียน ใ้เผยใช้วิธีการสุ่มอย่างง่าย มา 12 โรงเรียน ได้แก่ สามเสนวิทยาลัย นนทบุรีวิทยา เทพศิลา บดินทร์เดชา วัฒนอภัยคุณ บางกะปิ พระโขนงพิทยาลัย วชิรธรรมสาธิต สันติราษฎร์วิทยาลัย มีเกละลิขพิทยฯ มัธยมวิศาศกุลทอง เตรียมอุดมศึกษาพัฒนาการ จำนวนนักเรียน 9,179 คน แล้วใช้ตารางของเครจซี่และมอร์แกนเทียม (Krejcie and Morgan, 1975 : 607-609) ได้จำนวนนักเรียน 360 คน (โรงเรียนละ 30 คน)

3. นำข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามมาจัดลำดับรายชื่อนิคยสารที่เขารวชนชอบอานมากที่สุด 10 อันดับ แล้วนำนิคยสารทั้ง 10 รายชื่อ จำนวนทั้งหมด 252 ฉบับนั้น มาวิเคราะห์เนื้อหาและจัดประเภทของเนื้อหา โดยวิเคราะห์เนื้อหาทุกเรื่องที่ยปรากฏอยู่ในหน้าสารบัญชในขอบเขตต่อไปนี้ คือ สารคดี นิทาน นวนิยาย เรื่องสั้น บทสัมภาษณ์ คอบปัญหา การทดลอง โดยนิคยสารทั้ง 10 รายชื่อนั้น จะศึกษาทุกฉบับที่ตีพิมพ์ ตั้งแต่เดือนมกราคม-ธันวาคม พ.ศ. 2534

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูลครั้งนี้ คือ ตารางวิเคราะห์และจัดประเภทของเนื้อหา

ตารางวิเคราะห์เนื้อหา

การสร้างตารางความถี่เพื่อวิเคราะห์เนื้อหาในคดียุติการภาษาไทยที่ เยาวชน
ชอบอ่าน ว่าแต่ละรายชื่อมีเนื้อหาเพื่อการเสริมสร้างและปลูกฝังค่านิยมมากน้อยเพียงใด
ขั้นตอนการสร้างตารางวิเคราะห์เนื้อหา มีดังนี้

1. ศึกษาคู่มือการปลูกฝังค่านิยม กลุ่มสื่อมวลชน ของสำนักงาน
คณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ กระทรวงศึกษาธิการ
2. นำข้อมูลจากข้อ 1. มาสร้างตารางบันทึกคะแนนในการเสนอเนื้อหา
ด้านการปลูกฝังและเสริมสร้างค่านิยม
3. ผู้วิจัยนำตารางบันทึกคะแนนที่สร้างขึ้นไปให้ประธานและกรรมการ
ตรวจพิจารณาเพื่อตรวจแก้ไขปรับปรุง แล้วนำไปใช้เป็นตารางบันทึกคะแนนเพื่อ
วิเคราะห์เนื้อหาในคดียุติการต่อไป

เกณฑ์การวิเคราะห์และจัดประเภทของเนื้อหา

1. การวิเคราะห์เนื้อหา
 - ขั้นตอนการวิเคราะห์เนื้อหา
 1. ในการวิเคราะห์เนื้อหาใน ผู้วิจัยจะนำคดียุติการมาอ่านพิจารณาทีละ
เล่มและบันทึกรายละเอียดเกี่ยวกับนิตยสาร ซึ่งประกอบด้วยข้อมูลเกี่ยวกับชื่อ
นิตยสาร กำหนดออก ปีที่ ฉบับที่ วันเดือนปี ของนิตยสารฉบับนั้น
 2. เรื่องที่ผู้วิจัยจะวิเคราะห์แต่ละเรื่องนั้นจะต้องผ่านการอ่านทั้งหมด
3 ครั้ง คือ
 - 2.1 การอ่านครั้งแรก เป็นการอ่านตลอดทั้งเรื่อง เพื่อกำหนด
ค่านิยม
 - 2.2 การอ่านครั้งที่สอง เป็นการอ่านเพื่อวิเคราะห์ว่าเนื้อหานั้น
เป็นไปตามเกณฑ์การให้คะแนนหรือไม่ และตีค่าออกมาว่าอยู่ในระดับไหน โดยใช้
วิธีการบันทึกคะแนนในตารางบันทึกคะแนนที่สร้างขึ้น
 - 2.3 การอ่านครั้งที่สาม เป็นการอ่านเพื่อทบทวนความถูกต้องทั้ง
หมดในการอ่าน ครั้งที่สองให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น

ผู้วิจัยได้สร้างเกณฑ์การวิเคราะห์เนื้อหาด้านการปลูกฝังค่านิยม โดย
ศึกษาจากเอกสารต่าง ๆ ดังนี้

คณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ, สำนักงาน. คู่มือปลูกฝังค่านิยม.

กรุงเทพฯ : สำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ, 2526.

ชญา เปรมโยธิน. หนังสือพิมพ์รายวันกับการพัฒนาเด็กและเยาวชน: ศึกษาเชิง
วิเคราะห์เนื้อหา เฉพาะหน้าสำหรับเด็กและเยาวชน. วิทยานิพนธ์ นศ.ม.

กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2528. อัดสำเนา.

เกณฑ์การวิเคราะห์เนื้อหาด้านค่านิยม มีดังนี้

1. ค่านิยมเรื่องการประหยัด ได้แก่ เนื้อหาที่มีลักษณะชักชวนและส่งเสริม
ในเรื่องการรู้จักการใช้ รู้จักออมทรัพย์ เวลา ทรัพยากรทั้งส่วนตนและสังคมตาม
ความจำเป็นทำให้เกิดประโยชน์อย่างมีประสิทธิภาพและคุ้มค่าที่สุด รวมถึงการอนุรักษ์
ธรรมชาติสิ่งแวดล้อม และทำให้รู้จักดำรงชีวิตให้เหมาะสมกับสภาพฐานะความเป็นอยู่
ของสังคมและส่วนตน

ตัวอย่างลักษณะเนื้อหาที่สามารถจัดได้ว่าเป็นเนื้อหาที่ปลูกฝังและสร้างเสริม
ให้เกิดค่านิยมในเรื่องการประหยัด ได้แก่ การประหยัดเงิน การออมทรัพย์ การใช้
ของอย่างคุ้มค่า เช่น สมุด หนังสือเรียนและของใช้อื่น ๆ การประหยัดเวลาโดยการ
ใช้เวลาให้เกิดประโยชน์อย่างเต็มที่ เป็นต้น

2. ค่านิยมเรื่องความขยันหมั่นเพียร ได้แก่ เนื้อหาที่มีลักษณะปลูกฝังและ
ส่งเสริมในเรื่องความเพียรพยายาม ทั้งในด้านการศึกษาเล่าเรียนหาความรู้เพิ่มเติม
และการทำงานอย่างกระตือรือร้นประกอบอาชีพสุจริต และตั้งใจจริงด้วยความมานะ
อดทน รวมถึงการรู้จักแก้ไขปัญหาอุปสรรคต่าง ๆ ให้อย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อให้
สามารถพึ่งตนเองได้ การนำความรู้มาใช้ในการพัฒนาตนเอง การทำงานให้ดีขึ้นเพื่อ
เป็นผู้รอบรู้และทันต่อเหตุการณ์ ความขยันหมั่นเพียรนั้นควรจะมีจุดหมายแห่งชีวิตหรือ
เพื่อบรรลุความสำเร็จในกิจอย่างใดอย่างหนึ่งด้วย

ตัวอย่างลักษณะเนื้อหาที่สามารถจัดได้ว่าเป็นเนื้อหาที่ปลูกฝังและเสริมสร้าง
ค่านิยมในเรื่องความขยันหมั่นเพียร ได้แก่ การให้คำแนะนำแก่เยาวชนให้ขยันและ
ตั้งใจเรียนหรือทำงานอย่างเต็มความสามารถ การรู้จักช่วยเหลือผู้อื่นเมื่อมีโอกาส

หรือ เนื้อหาที่ก่อให้เกิดความรู้สึกเข้มแข็งต่อคนที่จะพัฒนาอุปสรรคต่าง ๆ เพื่อให้ประสบความสำเร็จตามจุดหมายที่ได้กำหนดไว้

3. ค่านิยมเรื่องความมีสติและปัญญา ได้แก่ เนื้อหาที่มีลักษณะปลูกฝังให้เกิดความรู้ การรู้ตัว รู้จักยับยั้งชั่งใจไม่ประมาท รวมทั้งมีความรอบรู้หยั่งรู้เหตุผล และรู้จักใช้สติปัญญาและพิจารณาญาณถูกต้องให้เป็นประโยชน์แก่ตนเอง สามารถใช้ชีวิตในสังคมอย่างมีความสุข ฝึกให้รู้จักใช้สติปัญญา ความรู้ ความสามารถ ที่มีอยู่ให้เต็มที่

ตัวอย่างลักษณะ เนื้อหาที่สามารถจัดได้ว่ามีลักษณะสนับสนุนและสร้างค่านิยมเรื่องความมีสติและปัญญา ได้แก่ เนื้อหาที่สอนให้รู้จักคิดก่อนทำ มีความรอบคอบในการปฏิบัติงาน การรู้จักระมัดระวังรักษาความปลอดภัยของชีวิตและทรัพย์สินของตนเอง และผู้อื่น เช่น การระมัดระวังในการข้ามถนน การตั้งอยู่ในความไม่ประมาท เป็นต้น

4. ค่านิยมเรื่องการพึ่งตนเอง ได้แก่ เนื้อหาสาระที่มีลักษณะปลูกฝังให้เกิดการพึ่งตนเอง การเคารพตนเอง เชื่อมโยงในความสามารถที่จะกระทำการใด ๆ ให้สำเร็จได้ด้วยตนเองแทนการคิดพึ่งผู้อื่น และไม่ทำตัวให้เป็นปัญหาหรือเป็นภาระแก่ผู้อื่น รู้จักกล้าคิดกล้าทำในสิ่งที่ถูกต้องและ เป็นที่ยอมรับของสังคม

ตัวอย่างลักษณะ เนื้อหาที่จัดได้ว่ามีลักษณะสนับสนุนและสร้างเสริมค่านิยมในเรื่องการพึ่งตนเอง ได้แก่ เนื้อหาที่แนะนำให้ช่วยตัวเอง เช่น ในเรื่องการเรียน การทำงานไม่ลอกเลียนแบบใคร มีความเชื่อมั่นในความสามารถของตนเอง การรู้จักกล้าคิดสิ่งใหม่ในสิ่งที่ถูกต้อง เป็นต้น

5. ค่านิยมเรื่องความรับผิดชอบ ได้แก่ เนื้อหาที่มีลักษณะส่งเสริมให้สำนึกในความรับผิดชอบ การมีความมุ่งมั่นตั้งใจปฏิบัติหน้าที่ให้บรรลุผลสำเร็จตามความหมายยอมรับผลการกระทำนั้น และพยายามปรับปรุงการปฏิบัติหน้าที่ให้ดียิ่งขึ้น มีความรับผิดชอบต่อตนเอง ครอบครัว และสังคม รู้จักเสียสละประโยชน์ส่วนตน รักษาผลประโยชน์ส่วนรวม

ตัวอย่างลักษณะ เนื้อหาที่สามารถจัดได้ว่าเป็นการสนับสนุนและเสริมสร้างค่านิยมในเรื่องความรับผิดชอบ ได้แก่ เนื้อหาที่กล่าวถึงขอบเขตหน้าที่และความรับผิดชอบต่อของเยาวชน เช่น ความรับผิดชอบต่อในเรื่องการเรียน คือตั้งใจเรียน ทำการบ้าน และขยันดูหนังสือ

6. ค่านิยมเรื่องความสามัคคี ได้แก่ เนื้อหาที่มีลักษณะส่งเสริมให้เกิดความสามัคคี การมีความพร้อมเพรียงเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกันในการกระทำกิจการใด ๆ ให้สำเร็จลุล่วงด้วยดี เพื่อให้เกิดประโยชน์และความสงบสุขในสังคม ซึ่งรวมถึงความร่วมมือในการพัฒนาประเทศ การรักษาประโยชน์ส่วนรวม

ตัวอย่างเนื้อหาที่สามารถจัดว่าเป็นเนื้อหาที่มีลักษณะปลูกฝังและสร้างเสริมค่านิยมเรื่องความสามัคคี ได้แก่ การทำกิจกรรมร่วมกันหรือการช่วยกันทำงานบ้าน การเล่นกีฬาเป็นหมู่คณะ การร่วมมือกันรักษาสถาปัตยกรรมประโยชน์ เช่น การร่วมมือกันทำความสะอาดในวันสำคัญต่าง ๆ เป็นต้น

7. ค่านิยมเรื่องการยึดมั่นในคุณธรรมและจริยธรรม ได้แก่ เนื้อหาที่มีลักษณะปลูกฝังให้มีการยึดมั่นในคุณธรรมและจริยธรรม การมีศรัทธาและยึดถือปฏิบัติในแบบแผนความประพฤติ ซึ่งตั้งอยู่ในความดีงามและหลักธรรมของศาสนา เช่น เบญจศีล หิริโอตตปละ พรหมวิหาร 4 สิบปुरुสธรรม 7 เป็นต้น รวมทั้งรู้จักใช้ธรรมะในการแก้ไขปัญหาค้าง ๆ ในชีวิต และเพื่อให้ประโยชน์แก่ทุก ๆ ฝ่าย

ตัวอย่างเนื้อหาที่สามารถจัดได้ว่ามีลักษณะปลูกฝังและเสริมสร้างค่านิยมในเรื่องคุณธรรมและจริยธรรม ได้แก่ เนื้อหาที่สอนให้เยาวชนเป็นคนดี มีความเมตตา กรุณา เห็นความสำคัญของการประพฤติดี เห็นโทษของการประพฤติชั่ว รู้จักบาป บุญคุณ โทษ แนะนำให้ผู้อ่านรู้จักพุทธภาษิต นิทานชาดก ฯลฯ รวมทั้งให้ความรู้ที่ถูกต้องเกี่ยวกับศาสนาอื่น เพื่อให้เกิดความเข้าใจอันดีระหว่างศาสนิกชน

8. ค่านิยมเรื่องความมีวินัย ได้แก่ เนื้อหาที่มีลักษณะปลูกฝังการควบคุมตนเอง ให้อำนาจประพฤติปฏิบัติตามกฎหมาย ข้อบังคับ ระเบียบแบบแผน และขนบธรรมเนียมประเพณีอันดีงาม เพื่อความสุขในชีวิตของตนเองและความเป็นระเบียบเรียบร้อยของสังคม

ตัวอย่างลักษณะเนื้อหาที่สามารถจัดได้ว่าเป็นการปลูกฝังและสร้างเสริมค่านิยมในเรื่องความมีวินัย ได้แก่ การสอนให้เยาวชนรู้จักการตรงต่อเวลา การรู้จักหวั่นหยาให้เป็นที่ การปฏิบัติตามกฎโรงเรียน กฎจราจร และกฎหมายบ้านเมือง การรู้จักทำตนเอง ให้เป็นคนมีระเบียบ เช่น เก็บของให้ถูกต้อง ทำการบ้านหรือท่องหนังสือเป็นเวลา เป็นต้น

9. ค่านิยมเรื่องความรักชาติ ได้แก่ เนื้อหาที่มีลักษณะปลูกฝังให้เกิดความรักและรักชาติในเกียรติภูมิ และการสร้างเสริมความเจริญก้าวหน้ามั่นคงของประเทศ มีความรักไทย นิยมไทย สำนึกและภาคภูมิใจในความเป็นไทย มีความผูกพันและหวงแหนมาตุภูมิ การสืบทอดวัฒนธรรมประเพณีอันดีงาม ซึ่งแสดงให้เห็นความเป็นไทย และรักษาไว้เป็นสมบัติของคนรุ่นหลัง สามารถแยกเอกลักษณ์ถ่ายทอดและปลูกฝังเอกลักษณ์ของความ เป็นไทยไปยังชนกลุ่มอื่นให้มีความชื่นชมในสิ่งต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับความเป็นไทยไม่ว่าจะเป็นวัตถุ บุคคล ศิลปวัฒนธรรม ประเพณี หรือถิ่นกำเนิด

ตัวอย่างลักษณะ เนื้อหาที่จัดให้ว่าเป็นการปลูกฝังและสร้างเสริมค่านิยม เรื่องความรักชาติ ได้แก่ เนื้อหาที่มีลักษณะให้ความรู้เกี่ยวกับประวัติความเป็นมาของประเทศไทย ความเสียสละของบรรพบุรุษ ความรู้สึกรักและหวงแหนความเป็นไทย เช่น ศิลปวัฒนธรรม และประเพณีไทย และเนื้อหาที่ชี้ให้เห็นถึงชีวิตความเป็นอยู่ของ ไทย สิ่งใดควรปฏิบัติและสิ่งใดควรจะได้รับการปรับปรุงแก้ไข เป็นต้น

2. การจัดประเภทเนื้อหา

การจัดประเภทเนื้อหาครั้งนี้ ผู้วิจัยจะจัดตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้ คือ เนื้อหา นั้นจะต้องเป็นเรื่องที่ปรากฏอยู่ในหน้าสารบัญของนิตยสารแต่ละชื่อ เรื่องที่ศึกษาตามขอบเขตที่กำหนดไว้

สำหรับการจัดประเภทของเนื้อหาในการท้าววิจักษณ์ครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้อง และงานวิจัยของเยาวภา เจริญศิลป์ (2530 : 41-45) และให้นำมาสร้างเป็นเกณฑ์ ดังนี้

ประเภทของเนื้อหา แบ่งออกเป็น 7 ประเภท คือ

1. สารคดี หมายถึง งานเขียนที่มีวัตถุประสงค์ให้ความรู้เป็นประการสำคัญ และให้ความบันเทิงแก่ผู้อ่านด้วย โดยเขียนขึ้นจากเค้าความจริง ไม่ใช่วิจินนาการ

2. นิทาน หมายถึง งานเขียนที่เขียนขึ้นจากเรื่องที่ได้สืบค้นมาเป็นมรดกทางวัฒนธรรม

3. นวนิยาย หมายถึง งานเขียนที่มีลักษณะ เป็นเรื่องสมมติหรือเรื่องแต่งขึ้นเป็นเรื่องราวเล่าขานยาว โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้ความบันเทิงเป็นหลัก

4. เรื่องสั้น หมายถึง งานเขียนที่มีลักษณะคล้ายกับนวนิยาย แต่มีเนื้อเรื่องสั้นกว่า กล่าวถึงเหตุการณ์ช่วงสั้น ๆ

5. บทสัมภาษณ์ หมายถึง งานเขียนที่เป็นเรื่องเกี่ยวกับการสัมภาษณ์บุคคลและผลงาน ความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องใดเรื่องหนึ่ง

6. ตอบปัญหา หมายถึง งานเขียนที่มีลักษณะเป็นการตอบจดหมายที่มีผู้เขียนมาถามเกี่ยวกับเรื่องต่าง ๆ

7. การทดสอบ หมายถึง งานเขียนที่มีลักษณะเป็นเกณฑ์ในการตัดสินเพื่อวัดบุคคลในด้านต่าง ๆ

เกณฑ์การให้น้ำหนักของเนื้อหา

1. เนื้อหาแต่ละเรื่อง que ผู้วิจัยพิจารณา อาจมีสาระสำคัญในด้านการปลูกฝังค่านิยมได้มากกว่า 1 ด้าน แต่ไม่เกิน 4 ด้าน แล้วแต่เนื้อหาของเรื่องนั้น ๆ โดยจะให้ค่าคะแนนเป็น 4 ระดับ ดังนี้

4 หมายถึง มีเนื้อหาส่งเสริมและปลูกฝังค่านิยมตามเกณฑ์ระดับมากที่สุด

3 หมายถึง มีเนื้อหาส่งเสริมและปลูกฝังค่านิยมตามเกณฑ์ระดับมาก

2 หมายถึง มีเนื้อหาส่งเสริมและปลูกฝังค่านิยมตามเกณฑ์ระดับปานกลาง

1 หมายถึง มีเนื้อหาส่งเสริมและปลูกฝังค่านิยมตามเกณฑ์ระดับน้อย

2. ในการพิจารณาและสรุปค่านิยมของเนื้อหาแต่ละเรื่องโดยการให้ค่าคะแนนแทนระดับการส่งเสริมค่านิยมทั้ง 4 ระดับนั้น ผู้วิจัยใช้การวัดจำนวน "เนื้อที่" เป็นหลัก โดยใช้เกณฑ์ในการพิจารณา ดังนี้

เนื้อหาส่งเสริมและปลูกฝังค่านิยมตามเกณฑ์ระดับมากที่สุด หมายถึง มีเนื้อที่ในการเสนอเนื้อหา ทั้ง 4 ส่วนของจำนวนเนื้อที่ทั้งหมด

เนื้อหาส่งเสริมและปลูกฝังค่านิยมตามเกณฑ์ระดับมาก หมายถึง มีเนื้อที่ในการเสนอเนื้อหา $\frac{3}{4}$ ของจำนวนเนื้อที่ทั้งหมด

เนื้อหาส่งเสริมและปลูกฝังค่านิยมตามเกณฑ์ระดับปานกลาง หมายถึง มีเนื้อที่ในการเสนอเนื้อหา $\frac{1}{2}$ ของจำนวนเนื้อที่ทั้งหมด

เนื้อหาส่งเสริมและปลูกฝังค่านิยมตามเกณฑ์ระดับน้อย หมายถึง มีเนื้อที่ในการเสนอเนื้อหา $\frac{1}{4}$ ของจำนวนเนื้อที่ทั้งหมด

ในกรณีที่เนื้อหาขึ้นมี เนื้อหาในการเสนอเนื้อหาท้าทายกัน ผู้วิจัยจะตีค่าคะแนน โดยพิจารณาเนื้อหาที่เนื้อหาขึ้นเสนอเด่นชัดมากที่สุด

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ผู้วิจัยไปเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง โดยดำเนินการตามลำดับ ดังนี้

1. ผู้วิจัยนำหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัย เพื่อขอความร่วมมือในการวิจัยไปยังผู้อำนวยการของโรงเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างทั้ง 12 โรงเรียน พร้อมทั้งนำแบบสอบถามไปแจกกับกลุ่มตัวอย่าง โรงเรียนละ 30 ชุด โดยนักวิจัยขอรับคืนในภายหลัง

2. ผู้วิจัยได้รับแบบสอบถามคืน จำนวน 355 ชุด เป็นแบบสอบถามที่สมบูรณ์ จำนวน 324 ชุด คิดเป็นร้อยละ 91.27

3. นำแบบสอบถามตอนที่ 2 มาจัดลำดับรายชื่อนิคยสารภาษาไทยที่นักเรียนชอบอ่านมากที่สุด 10 ลำดับ โดยให้คะแนนจาก 1 ถึง 5 แทนค่าลำดับนิคยสารที่นักเรียนชอบอ่านดังนี้

นิคยสารที่นักเรียนชอบอ่านมากที่สุด	เป็นอันดับที่ 1	ให้	5	คะแนน
นิคยสารที่นักเรียนชอบอ่านมาก	เป็นอันดับที่ 2	ให้	4	คะแนน
นิคยสารที่นักเรียนชอบอ่าน	เป็นอันดับที่ 3	ให้	3	คะแนน
นิคยสารที่นักเรียนชอบอ่าน	เป็นอันดับที่ 4	ให้	2	คะแนน
นิคยสารที่นักเรียนชอบอ่าน	เป็นอันดับที่ 5	ให้	1	คะแนน

ผลจากการจัดลำดับรายชื่อนิคยสารภาษาไทยที่ได้คะแนนมากที่สุด 10 ลำดับแรก ได้แก่ เรอภัยฉัน ทราวย อิมเมจ (IMAGE) ดินัน แพรว แพรวสุดสัปดาห์ ขวัญเรือน วิทยวาน วิทยารัก และสตรียาร ความลำดับ

4. นำนิคยสารทั้ง 10 ชื่อเรื่องที่ได้จากการจัดลำดับ ตั้งแต่เดือน มกราคม-ธันวาคม พ.ศ.2534 จำนวนทั้งสิ้น 252 ฉบับ มาวิเคราะห์เนื้อหาและจัดประเภทของเนื้อหา โดยใช้ตารางวิเคราะห์เนื้อหาที่สร้างขึ้น มาบันทึกคะแนน

5. ผู้วิจัยนำนิคยสารมาอ่านพิจารณาทีละเล่ม โดยบันทึกรายละเอียดเกี่ยวกับนิคยสาร ซึ่งประกอบด้วยข้อมูลเกี่ยวกับชื่อนิคยสาร กำหนดออก ปีที่ ฉบับที่ วนเดือนปี ของนิคยสารฉบับนั้น

6. ผู้วิจัยจัดประเภทของเนื้อหาที่อ่าน ลงในตารางบันทึกคะแนน

7. ในการอ่านเพื่อกำหนดค่านิยมและดีค่าคะแนน ผู้วิจัยจะอ่านทั้งหมด 3 ครั้ง คือ การอ่านครั้งแรก เป็นการอ่านตลอดทีละเรื่องเพื่อกำหนดค่านิยม การอ่านครั้งที่สองเป็นการอ่าน เพื่อวิเคราะห์ว่าเนื้อหานั้นเป็นไปตามเกณฑ์การให้คะแนนหรือไม่ และดีค่าออกมาว่าอยู่ในระดับไหน โดยใช่วิธีการบันทึกคะแนนในตารางบันทึกคะแนนที่สร้างขึ้น การอ่านครั้งที่สาม เป็นการอ่านเพื่อทบทวนความถูกต้องทั้งหมดในการอ่านครั้งที่สองให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น

8. รวมคะแนนและหาค่าร้อยละของเนื้อหาแต่ละประเภทที่ปรากฏในนิคยสารแต่ละชื่อฉบับ

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ข้อมูลทั้งหมดใช้สถิติวิเคราะห์ข้อมูลโดยหาค่าร้อยละ โดยใช้สูตร

$$\text{ร้อยละของรายการใด} = \frac{\text{ความถี่ของรายการนั้น}}{\text{ความถี่รวมทั้งหมด}} \times 100$$

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ในการศึกษาครั้งนี้ผู้วิจัยเสนอผลในรูปแบบของตารางและการบรรยายความลำดับ ดังนี้

1. การวิเคราะห์เนื้อหาด้านการปลูกฝังและ เสริมสร้างค่านิยม
2. การจัดประเภทของ เนื้อหาที่ส่ง เสริมค่านิยม

1. การวิเคราะห์ เนื้อหาด้านการปลูกฝังและ เสริมสร้างค่านิยม

เนื้อหาเกี่ยวกับการปลูกฝังและ เสริมสร้างค่านิยมแก่เยาวชน แบ่งออกเป็นด้านต่าง ๆ ดังนี้ คือ

1. การประหมัด
2. ความขยันหมั่นเพียร
3. ความมีสติปัญญา
4. การพึ่งตนเอง
5. ความรับผิดชอบ
6. ความสามัคคี
7. การมีหมั่นในคุณงามและจริยธรรม
8. ความมีวินัย
9. ความรักชาติ

ผลจากการวิเคราะห์ปรากฏในตาราง 1 และ 2 ดังต่อไปนี้

ตาราง 1 ข้อมูลของเกษตรกรผู้ปลูกพืชไร่ในพื้นที่อำเภอเมืองราชบุรี จังหวัดราชบุรี ปี 2557 (ข้อมูลจากสำนักงานเกษตรจังหวัดราชบุรี)

พื้นที่	เนื้อที่ปลูก		ทวาย		ส้มเขียวหวาน (LIME)		ส้ม		เงาะ		เงาะสุก		มังคุด		ทุเรียน		เงาะ		เงาะ		เงาะ	
	เนื้อที่ปลูก	%	เนื้อที่ปลูก	%	เนื้อที่ปลูก	%	เนื้อที่ปลูก	%	เนื้อที่ปลูก	%	เนื้อที่ปลูก	%	เนื้อที่ปลูก	%	เนื้อที่ปลูก	%	เนื้อที่ปลูก	%	เนื้อที่ปลูก	%	เนื้อที่ปลูก	%
1. การปลูกพืชไร่	9	1.39	97	20.38	78	26.35	28	3.89	174	26.09	42	6.77	74	13.60	13	3.13	27	5.77	63	3.62		
2. การปลูกพืชไร่	160	24.69	93	19.54	45	15.20	74	10.28	73	10.94	112	18.06	31	5.70	116	27.88	53	11.32	223	12.82		
3. การปลูกพืชไร่	93	14.35	41	8.61	31	10.47	101	14.03	58	8.70	81	13.06	49	9.01	34	8.17	95	20.30	265	15.24		
4. การปลูกพืชไร่	110	16.98	58	12.13	27	9.12	69	9.58	47	7.05	75	12.10	52	9.56	62	14.90	79	16.88	137	7.88		
5. การปลูกพืชไร่	80	12.35	57	11.97	21	7.09	81	11.25	85	12.74	96	15.48	45	8.27	54	12.98	18	3.85	199	11.44		
6. การปลูกพืชไร่	37	5.71	29	6.09	10	3.38	32	4.44	55	8.25	34	5.48	43	7.90	20	4.81	24	5.13	71	4.08		
7. การปลูกพืชไร่	55	8.49	17	3.57	26	8.78	123	17.08	46	6.90	40	6.45	83	15.26	27	6.49	30	6.41	500	28.75		
8. การปลูกพืชไร่	28	4.32	23	4.83	0	-	25	3.47	1	0.15	10	1.61	20	3.68	24	5.77	70	14.96	84	4.83		
9. การปลูกพืชไร่	76	11.73	61	12.82	58	19.59	187	25.97	128	19.19	130	20.97	147	27.02	66	15.87	72	15.38	197	11.33		
รวม	648	100	476	100	296	100	720	100	667	100	620	100	544	100	416	100	458	100	1739	100		

จากตาราง 1 นิตยสารที่มีเนื้อหาด้านการปลูกฝังและเสริมสร้างค่านิยมแก่เยาวชนครบทุกด้านมีอยู่ 9 ชื่อเรื่อง อันได้แก่ เธอกับฉัน ทราาย ดิจัน แพรว แพรวลุคส์ปาด้า ขวัญเรือน วิทยวาน วิทยารัก และสตรีสาร และมีนิตยสารเพียง 1 ชื่อเรื่อง เท่านั้น คือ อิมเมจ (IMAGE) ที่มีการเสนอเนื้อหาไม่ครบทุกด้าน คือ ไม่มีเนื้อหาด้านความมีวินัย

นิตยสารภาษาไทยที่เยาวชนชอบอ่านทั้ง 10 ชื่อเรื่อง มีการเสนอเนื้อหา ด้านค่านิยม ดังต่อไปนี้

เธอกับฉัน ค่านิยมที่พบมากที่สุด ได้แก่ ความขยันหมั่นเพียร คิดเป็นร้อยละ 24.69 รองลงมาได้แก่ การพึ่งตนเอง และความมีสติปัญญา คิดเป็นร้อยละ 16.98 และ 14.35 ตามลำดับ ค่านิยมที่พบน้อยที่สุด คือ การประหยัด คิดเป็นร้อยละ 1.39

ทราาย ค่านิยมที่พบมากที่สุด ได้แก่ การประหยัด คิดเป็นร้อยละ 20.38 รองลงมา ได้แก่ ความขยันหมั่นเพียร และความรักชาติ คิดเป็นร้อยละ 19.54 และ 12.82 ตามลำดับ ค่านิยมที่พบน้อยที่สุด คือ การยึดมั่นในคุณธรรม และจริยธรรม คิดเป็นร้อยละ 3.57

อิมเมจ (Image) ค่านิยมที่พบมากที่สุด ได้แก่ การประหยัด คิดเป็นร้อยละ 26.35 รองลงมา ได้แก่ ความรักชาติ และความขยันหมั่นเพียร คิดเป็นร้อยละ 19.59 และ 15.20 ตามลำดับ ค่านิยมที่ไม่มีการเสนอเนื้อหา คือ ความมีวินัย

ดิจัน ค่านิยมที่พบมากที่สุด ได้แก่ ความรักชาติ คิดเป็นร้อยละ 25.97 รองลงมา ได้แก่ การยึดมั่นในคุณธรรมและจริยธรรม และความมีสติปัญญา คิดเป็นร้อยละ 17.08 และ 14.03 ตามลำดับ ค่านิยมที่พบน้อยที่สุด คือ ความมีวินัย คิดเป็นร้อยละ 3.47

แพรว ค่านิยมที่พบมากที่สุด ได้แก่ การประหยัด คิดเป็นร้อยละ 26.09 รองลงมา ได้แก่ ความรักชาติ และความรับผิดชอบ คิดเป็นร้อยละ 19.19 และ 12.74 ตามลำดับ ค่านิยมที่พบน้อยที่สุด คือ ความมีวินัย คิดเป็นร้อยละ 0.15

แพรวสุดสัปดาห์ ค่านิยมที่พบมากที่สุด ได้แก่ ความรักชาติ คิดเป็นร้อยละ 20.97 รองลงมา ได้แก่ ความขยันหมั่นเพียร และความรับผิดชอบ คิดเป็นร้อยละ 18.06 และ 15.48 ตามลำดับ ค่านิยมที่พบน้อยที่สุด คือ ความมีวินัย คิดเป็นร้อยละ 1.61

ขวัญเรือน ค่านิยมที่พบมากที่สุด ได้แก่ ความรักชาติ คิดเป็นร้อยละ 27.02 รองลงมา ได้แก่ การยึดมั่นในคุณธรรมและจริยธรรม และการประหยัด คิดเป็นร้อยละ 15.26 และ 13.60 ตามลำดับ ค่านิยมที่พบน้อยที่สุด คือ ความมีวินัย คิดเป็นร้อยละ 3.68

วิหาวาน ค่านิยมที่พบมากที่สุด ได้แก่ ความขยันหมั่นเพียร คิดเป็นร้อยละ 27.88 รองลงมา ได้แก่ ความรักชาติ และการพึ่งตนเอง คิดเป็นร้อยละ 15.87 และ 14.90 ตามลำดับ ค่านิยมที่พบน้อยที่สุด คือ การประหยัด คิดเป็นร้อยละ 3.13

วัยน่ารัก ค่านิยมที่พบมากที่สุด ได้แก่ ความมีสติปัญญา คิดเป็นร้อยละ 20.30 รองลงมา ได้แก่ การพึ่งตนเอง และความรักชาติ คิดเป็นร้อยละ 16.88 และ 15.38 ตามลำดับ ค่านิยมที่พบน้อยที่สุด คือ ความรับผิดชอบ คิดเป็นร้อยละ 3.85

สตรีสาร ค่านิยมที่พบมากที่สุด ได้แก่ การยึดมั่นในคุณธรรมและจริยธรรม คิดเป็นร้อยละ 28.75 รองลงมา ได้แก่ ความมีสติปัญญาและความขยันหมั่นเพียร คิดเป็นร้อยละ 15.24 และ 12.82 ตามลำดับ ค่านิยมที่พบน้อยที่สุด คือ การประหยัด คิดเป็นร้อยละ 3.62

นิตยสารภาษาไทยที่เยาวชนชอบอ่านทั้ง 10 ชื่อเรื่อง มีปริมาณการเสนอ
เนื้อหาตามคำนิยมทั้ง 9 ด้าน ดังต่อไปนี้

1. การประหยัค นิตยสารที่มีการเสนอเนื้อหาด้านนี้มากที่สุด ได้แก่
อิมเมจ (IMAGE) คิดเป็นร้อยละ 26.35 รองลงมาได้แก่ แพรว และทราย คิดเป็น
ร้อยละ 26.09 และ 20.38 ตามลำดับ และนิตยสารขวัญเรือน เป็นนิตยสารที่มี
การเสนอเนื้อหาด้านการประหยัคน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 1.39

2. ความขยันหมั่นเพียร นิตยสารที่มีการเสนอเนื้อหาด้านนี้มากที่สุด ได้แก่
วิทยวาน คิดเป็นร้อยละ 27.88 รองลงมาได้แก่ เธอกับฉัน และทราย คิดเป็น
ร้อยละ 24.69 และ 19.54 ตามลำดับ และนิตยสารขวัญเรือน เป็นนิตยสารที่มี
การเสนอเนื้อหาด้านความขยันหมั่นเพียรน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 5.70

3. ความมีสติปัญญา นิตยสารที่มีการเสนอเนื้อหาด้านนี้มากที่สุด ได้แก่
วิทยวาน คิดเป็นร้อยละ 20.30 รองลงมา ได้แก่ สตรีสาร และ เธอกับฉัน คิด
เป็นร้อยละ 15.24 และ 14.35 ตามลำดับ และนิตยสารวิทยวาน เป็นนิตยสาร
ที่มีการเสนอเนื้อหาด้านความมีสติปัญญาน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 8.17

4. การพึ่งตนเอง นิตยสารที่มีการเสนอเนื้อหาด้านนี้มากที่สุด ได้แก่
เธอกับฉัน คิดเป็นร้อยละ 16.98 รองลงมาได้แก่ วิทยวาน และวิทยวาน คิดเป็น
ร้อยละ 16.88 และ 14.90 ตามลำดับ และนิตยสารแพรว เป็นนิตยสารที่มีการ
เสนอเนื้อหาด้านการพึ่งตนเองน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 7.05

5. ความรับผิดชอบ นิตยสารที่มีการเสนอเนื้อหาด้านนี้มากที่สุด ได้แก่
แพรวสุดสัปดาห์ คิดเป็นร้อยละ 15.48 รองลงมาได้แก่ วิทยวาน และแพรว คิด
เป็นร้อยละ 12.98 และ 12.74 ตามลำดับ และนิตยสารวิทยวานเป็นนิตยสาร
ที่มีการเสนอเนื้อหาด้านความรับผิดชอบน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 3.85

6. ความสามัคคี นิตยสารที่มีการเสนอเนื้อหาด้านนี้มากที่สุด ได้แก่ แพรว
คิดเป็นร้อยละ 8.25 รองลงมาได้แก่ ขวัญเรือน และทราย คิดเป็นร้อยละ 7.90
และ 6.09 ตามลำดับ และนิตยสารอิมเมจ (IMAGE) เป็นนิตยสารที่มีการเสนอ
เนื้อหาด้านความสามัคคีน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 3.38

7. การยึดมั่นในคุณธรรมและจริยธรรม นิตยสารที่มีการเสนอเนื้อหาด้าน
นี้มากที่สุด ได้แก่ สตรีสาร คิดเป็นร้อยละ 28.75 รองลงมา ได้แก่ คิฉัน และ

ขวัญเรือนคิดเป็นร้อยละ 17.08 และ 15.26 ตามลำดับ และนิตยสารทราย เป็นนิตยสารที่มีการเสนอเนื้อหาด้านการมีค่านิยมในคุณธรรมและจริยธรรมน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 3.57

8. ความมีวินัย นิตยสารที่มีการเสนอเนื้อหาด้านนี้มากที่สุด ได้แก่ วิทยนารักษ์ คิดเป็นร้อยละ 14.96 รองลงมา ได้แก่ สตรีสาร และทราย คิดเป็นร้อยละ 4.83 เท่ากัน และนิตยสารอิมเมจ (IMAGE) เป็นนิตยสารที่ไม่มีการเสนอเนื้อหาเกี่ยวกับวินัย

9. ความรักชาติ นิตยสารที่มีการเสนอเนื้อหาด้านนี้มากที่สุด ได้แก่ ขวัญเรือน คิดเป็นร้อยละ 27.02 รองลงมาได้แก่ คี๊จัน และแพรวสุดสัปดาห์ คิดเป็นร้อยละ 25.97 และ 20.97 ตามลำดับ และนิตยสารสตรีสาร เป็นนิตยสารที่มีการเสนอเนื้อหาเกี่ยวกับความรักชาติน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 11.33

ลำดับ	ข้อมูลพื้นฐาน		การดำเนินงาน		ต้นทุน (Expense)		กำไร		ยอดขาย		กำไรสุทธิ		กำไรสุทธิ		กำไรสุทธิ		รวม	%				
	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน	%						
1. การดำเนินงาน	9	1.49	97	16.03	78	12.39	28	4.63	174	28.76	42	6.94	74	12.23	13	2.15	27	4.46	63	10.41	605	9.18
	160	16.33	93	9.49	45	4.59	74	7.55	73	7.45	112	11.43	31	3.16	116	11.84	53	5.41	223	22.76	960	14.36
2. การดำเนินงาน	93	10.97	41	4.83	31	3.66	101	11.91	58	6.84	81	9.55	49	5.78	34	4.01	95	11.20	265	31.25	813	12.86
	110	15.36	58	8.10	27	3.77	69	9.64	47	6.56	75	10.47	52	7.26	62	8.66	79	11.03	137	19.13	715	10.85
3. การดำเนินงาน	80	10.87	57	7.74	21	2.85	81	11.01	85	11.55	96	13.04	45	6.11	54	7.34	18	2.45	199	27.04	736	11.16
	37	10.42	29	8.17	10	2.82	32	9.01	55	15.49	34	9.58	43	12.11	20	5.63	24	6.76	71	20.00	355	5.38
4. การดำเนินงาน	55	5.81	17	1.80	26	2.75	123	12.99	46	4.86	40	4.22	83	8.76	27	2.85	30	3.17	500	52.80	947	14.36
	28	9.82	23	8.07	0	-	25	8.77	1	0.35	10	3.51	20	7.02	24	8.42	70	24.56	84	29.47	285	4.32
5. การดำเนินงาน	76	6.77	61	5.44	58	5.17	187	16.67	128	11.41	130	11.59	147	13.10	66	5.88	72	6.42	197	17.56	1122	17.02

จากตาราง 2 นิตยสารภาษาไทยที่เยาวชนชอบอ่านทั้ง 10 ชื่อเรื่อง เมื่อเปรียบเทียบปริมาณการเสนอเนื้อหาด้านการปลูกฝังค่านิยมแต่ละด้าน พบว่า ค่านิยมที่มีปริมาณการเสนอมากที่สุด ได้แก่ ความรักชาติ คิดเป็นร้อยละ 17.02 รองลงมาได้แก่ ความขยันหมั่นเพียร คิดเป็นร้อยละ 14.86 รองลงมา ได้แก่ การยึดมั่นในคุณธรรมและจริยธรรม คิดเป็นร้อยละ 14.36 และค่านิยมที่น้อยที่สุด คือ ความมีวินัย คิดเป็นร้อยละ 4.32

การจัดประเภทเนื้อหาที่ส่งเสริมค่านิยมของนิตยสารภาษาไทยที่เยาวชนชอบอ่าน

ในด้านการจัดประเภทของเนื้อหาที่ส่งเสริมค่านิยมในนิตยสารที่เยาวชนชอบอ่านทั้ง 10 ชื่อเรื่อง ผลการวิเคราะห์ปรากฏในตาราง 3-10 ดังต่อไปนี้

ตาราง 3 จำนวนของประเภทเนื้อสัตว์และผลิตภัณฑ์จากสัตว์ปีกและสัตว์น้ำ

ประเภทเนื้อสัตว์	เนื้อสัตว์		พว		ไก่		เป็ด		หมู		วัว		ม้า		อื่น ๆ		รวม	
	จำนวน ตัน	%	จำนวน ตัน	%	จำนวน ตัน	%	จำนวน ตัน	%	จำนวน ตัน	%	จำนวน ตัน	%	จำนวน ตัน	%	จำนวน ตัน	%	จำนวน ตัน	%
เนื้อสัตว์	56	34.36	43	36.13	46	62.16	80	44.44	76	45.51	61	39.35	62	45.59	29	27.88	62	52.54
เนื้อสัตว์	*	-	*	-	*	-	*	-	*	-	*	-	15	11.03	*	-	*	-
เนื้อสัตว์	0	-	0	-	*	-	3	1.67	0	-	0	-	5	3.68	0	-	0	-
เนื้อสัตว์	1	0.61	0	-	3	4.05	11	6.11	4	2.40	3	1.94	3	2.21	7	6.73	0	-
เนื้อสัตว์	82	50.31	66	55.46	25	33.78	72	40.00	87	52.10	84	54.19	32	23.53	54	51.92	48	40.68
เนื้อสัตว์	12	7.36	2	1.63	*	-	6	3.33	*	-	7	4.52	8	5.88	5	4.81	2	1.69
เนื้อสัตว์	12	7.36	8	6.72	*	-	8	4.44	*	-	*	-	11	8.09	9	8.65	6	5.08
รวม	163	100	119	100	74	100	180	100	167	100	155	100	136	100	104	100	113	100

หมายเหตุ : * ไม่มีเนื้อสัตว์ประเภทนี้ในข้อมูล

จากตาราง 3 ในนิตยสารจำนวน 10 ชื่อเรื่องที่ศึกษานั้น ปรากฏว่ามีประเภทของเนื้อหาที่ส่งเสริมค่านิยมที่ปรากฏในนิตยสารแต่ละชื่อเรื่อง ดังนี้คือ

เรอ์กับจัน ใต้แก่ บทสัมภาษณ์ (ร้อยละ 50.31) สารคดี (ร้อยละ 34.36) คอปปี้และภาพทดสอบ (ร้อยละ 7.36)

ทราย ใต้แก่ บทสัมภาษณ์ (ร้อยละ 55.46) สารคดี (ร้อยละ 36.13) และการทดสอบ (ร้อยละ 6.72)

อิมเมจ (IMAGE) ใต้แก่ สารคดี (ร้อยละ 62.16) บทสัมภาษณ์ (ร้อยละ 33.78) และเรื่องสั้น (ร้อยละ 4.05)

คังน ใต้แก่ สารคดี (ร้อยละ 44.44) บทสัมภาษณ์ (ร้อยละ 40.00) และ เรื่องสั้น (ร้อยละ 6.11)

แพรว ใต้แก่ บทสัมภาษณ์ (ร้อยละ 52.10) สารคดี (ร้อยละ 45.51) และเรื่องสั้น (ร้อยละ 2.40)

แพรวสุดสัปดาห์ ใต้แก่ บทสัมภาษณ์ (ร้อยละ 54.19) สารคดี (ร้อยละ 39.35) และคอปปีและภาพ (ร้อยละ 4.52)

ขวัญเรือน ใต้แก่ สารคดี (ร้อยละ 45.59) บทสัมภาษณ์ (ร้อยละ 23.53) และนิทาน (ร้อยละ 11.03)

วิทยาน ใต้แก่ บทสัมภาษณ์ (ร้อยละ 51.92) สารคดี (ร้อยละ 27.88) และการทดสอบ (ร้อยละ 8.65)

วิทยารัก ใต้แก่ สารคดี (ร้อยละ 52.54) บทสัมภาษณ์ (ร้อยละ 40.68) และการทดสอบ (ร้อยละ 5.08)

สตรีสาร ใต้แก่ สารคดี (ร้อยละ 52.76) บทสัมภาษณ์ (ร้อยละ 15.44) และนวนิยาย (ร้อยละ 11.98)

จากนิคยสารจำนวน 10 ชื่อเรื่องของนิคยสารที่ศึกษา ปรากฏว่านิคยสาร 5 ชื่อเรื่อง ได้แก่ อิมเมจ (IMAGE) สตรีสาร วิทยารักษ์ ขวัญเรือน และแพรว มีลักษณะคล้ายคลึงกัน คือ แต่ละชื่อเรื่องมีเนื้อหาประเภทสารคดีที่ส่งเสริมค่านิยม จำนวนสูงที่สุด คิดเป็นร้อยละ 62.16, 52.76, 52.54, 45.59 และ 45.51 ตามลำดับ

นิคยสาร 5 ชื่อเรื่อง ได้แก่ ทราย แพรวสุดสัปดาห์ แพรว วิทยาน และ เธอกับฉัน มีลักษณะคล้ายคลึงกัน คือ แต่ละชื่อเรื่องมีเนื้อหาประเภทบันเทิงคดีที่ส่งเสริมค่านิยมจำนวนสูงที่สุด คิดเป็นร้อยละ 55.46, 54.19, 52.10, 51.92 และ 50.31 ตามลำดับ

เนื้อหาประเภทนวนิยายที่ส่งเสริมค่านิยม ปรากฏอยู่ในนิคยสาร 3 ชื่อเรื่อง คือ สตรีสาร ขวัญเรือน และดิฉัน คิดเป็นร้อยละ 11.98, 3.68 และ 1.67 ตามลำดับ และในนิคยสาร 6 ชื่อเรื่อง คือ เธอกับฉัน ทราย แพรว แพรวสุดสัปดาห์ วิทยาน และวิทยารักษ์ ไม่ปรากฏการเสนอเนื้อหาด้านการปลูกฝังค่านิยมในเนื้อหาประเภทนี้

เนื้อหาบางประเภทที่ไม่ปรากฏในนิคยสารภาษาไทยที่เยาวชนชอบอ่าน ได้แก่ ประเภทนิทาน ไม่ปรากฏในนิคยสารเธอกับฉัน ทราย อิมเมจ (IMAGE) ดิฉัน แพรว แพรวสุดสัปดาห์ วิทยาน และวิทยารักษ์ ประเภทนวนิยายไม่ปรากฏในอิมเมจ (IMAGE) ประเภทตอบปัญหาไม่ปรากฏในอิมเมจ (IMAGE) และแพรว ประเภทการทดลองไม่ปรากฏในอิมเมจ (IMAGE) แพรว แพรวสุดสัปดาห์ และ สตรีสาร

ลำดับ	เบสตัน		ทราย		หินปูน (LIME)		หิน		ทรายละเอียด		หินปูน		หินปูน		หินปูน		หินปูน			
	ปริมาณ รวม	%	ปริมาณ รวม	%	ปริมาณ รวม	%	ปริมาณ รวม	%	ปริมาณ รวม	%	ปริมาณ รวม	%	ปริมาณ รวม	%	ปริมาณ รวม	%	ปริมาณ รวม	%		
1. การบดละเอียด	7	3.19	73	42.45	56	30.43	15	4.69	131	43.10	39	15.99	54	21.78	2	1.73	23	9.28	29	3.17
	43	19.55	4	2.33	14	7.61	15	4.69	8	2.64	22	9.02	0	-	23	19.83	0	-	77	8.41
2. การบดละเอียด	43	19.55	10	5.82	24	13.05	30	9.38	5	1.64	20	8.20	4	1.62	7	6.04	69	27.83	119	13.00
	8	3.64	5	2.91	4	2.18	2	0.63	0	-	7	2.87	4	1.62	13	11.21	12	4.84	49	5.35
3. การบดละเอียด	10	4.55	2	1.17	8	4.35	23	7.19	21	6.91	24	9.84	8	3.23	12	10.35	5	2.02	82	8.96
	15	6.82	17	9.89	8	4.35	17	5.32	33	10.86	13	5.33	17	6.86	12	10.35	20	8.07	49	5.35
4. การบดละเอียด	32	14.55	10	5.82	18	9.78	61	19.07	14	4.61	4	1.64	32	12.91	4	3.45	23	9.28	316	34.50
	6	2.73	2	1.17	0	-	13	4.07	0	-	4	1.64	4	1.61	6	5.18	24	9.68	46	5.03
5. การบดละเอียด	56	25.46	49	28.49	52	28.26	144	45.00	92	30.27	111	45.49	125	50.40	37	31.90	72	29.04	149	16.27
	220	100	172	100	184	100	320	100	304	100	244	100	248	100	116	100	248	100	916	100

จากตาราง 4 ในนิตยสารจำนวน 10 ชื่อเรื่องนั้น เนื้อหาประเภทสารคดีที่ส่งเสริมค่านิยมที่ปรากฏในนิตยสารทั้ง 10 ชื่อเรื่อง ผลปรากฏดังนี้

เธอกับฉัน เนื้อหาประเภทสารคดีเสนอเนื้อหาด้านความรักชาติมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 25.46 รองลงมาได้แก่ ความขยันหมั่นเพียร และความมีสติปัญญา คิดเป็นร้อยละ 19.55 เท่ากัน และเสนอเนื้อหาด้านความมีวินัยน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 2.73

ทราย เนื้อหาประเภทสารคดีเสนอเนื้อหาด้าน การประหยัมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 42.45 รองลงมาได้แก่ ความรักชาติ และความสามัคคี คิดเป็นร้อยละ 28.49 และ 9.89 ตามลำดับ และเสนอเนื้อหาด้านความมีวินัยและความรับผิดชอบน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 1.17

อิมเมจ (IMAGE) เนื้อหาประเภทสารคดีเสนอเนื้อหาด้านการประหยัมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 30.44 รองลงมาได้แก่ ความรักชาติ และการยึดมั่นในคุณธรรมและจริยธรรม คิดเป็นร้อยละ 28.26 และ 9.79 และไม่มีการเสนอเนื้อหาด้านความมีวินัย

ดิฉัน เนื้อหาประเภทสารคดีเสนอเนื้อหาด้านความรักชาติมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 45.00 รองลงมาได้แก่ การยึดมั่นในคุณธรรมและจริยธรรม และความมีสติปัญญา คิดเป็นร้อยละ 19.07 และ 9.38 ตามลำดับ และเสนอเนื้อหาด้านการพึ่งตนเองน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 0.63

แพรว เนื้อหาประเภทสารคดีเสนอเนื้อหาด้านการประหยัมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 43.10 รองลงมาได้แก่ ความรักชาติ และความสามัคคี คิดเป็นร้อยละ 30.27 และ 10.86 ตามลำดับ และไม่มีการเสนอเนื้อหาด้านการพึ่งตนเองและความมีวินัย

แพรวสุดสัปดาห์ เนื้อหาประเภทสารคดีเสนอเนื้อหาด้านความรักชาติมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 45.50 รองลงมาได้แก่ การประหยั และความรับผิดชอบ คิดเป็นร้อยละ 15.99 และ 9.84 ตามลำดับ และเสนอเนื้อหาด้านการยึดมั่นในคุณธรรมและจริยธรรม และด้านความมีวินัยน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 1.64

ขวัญเรือน เนื้อหาประเภทสารคดีเสนอเนื้อหาด้านความรักชาติมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 50.41 รองลงมาได้แก่ การประหยัค และการยึดมั่นในคุณธรรม และจริยธรรม คิดเป็นร้อยละ 21.78 และ 12.91 ตามลำดับ และไม่มีการเสนอเนื้อหาด้านความขยันหมั่นเพียร

วัยหวาน เนื้อหาประเภทสารคดีเสนอเนื้อหาด้านความรักชาติมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 31.90 รองลงมาได้แก่ ความขยันหมั่นเพียร และการพึ่งตนเอง คิดเป็นร้อยละ 19.83 และ 11.21 ตามลำดับ และเสนอเนื้อหาด้านการประหยัคน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 1.73

วัยน่ารัก เนื้อหาประเภทสารคดีเสนอเนื้อหาด้านความรักชาติมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 29.04 รองลงมาได้แก่ ความมีสติปัญญาและความมีวินัย คิดเป็นร้อยละ 27.83 และ 9.68 ตามลำดับ และไม่มีการเสนอเนื้อหาด้านความขยันหมั่นเพียร

สตรีลาร เนื้อหาประเภทสารคดี เสนอเนื้อหาด้านการยึดมั่นในคุณธรรม และจริยธรรมมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 34.50 รองลงมาได้แก่ ความรักชาติและความมีสติปัญญา คิดเป็นร้อยละ 16.27 และ 13.00 ตามลำดับ และเสนอเนื้อหาด้านการประหยัคน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 3.17

จากตาราง 5 เนื้อหาประเภทนิทานที่ส่งเสริมค่านิยม ปราบกฏในนิคยสาร 2 ชื่อเรื่อง ดังนี้

ขวัญเรือน เนื้อหาประเภทนิทานเสนอเนื้อหาด้านการยึดมั่นในคุณธรรมและจริยธรรม มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 40.00 รองลงมาได้แก่ การประหยัคความขยันหมั่นเพียร ความสามัคคี และความมีวินัย คิดเป็นร้อยละ 13.34 และไม่มีการเล่นเนื้อหาด้านการพึ่งตนเอง ความรับผิดชอบ และความรักชาติ

สครีลาร เนื้อหาประเภทนิทานเสนอเนื้อหาด้านการยึดมั่นในคุณธรรมและจริยธรรมมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 55.89 รองลงมาได้แก่ ความมีสติปัญญา และการประหยัค คิดเป็นร้อยละ 38.24 และ 5.88 ตามลำดับ ไม่มีการเสนอเนื้อหา ด้านความขยันหมั่นเพียร การพึ่งตนเอง ความรับผิดชอบ ความสามัคคี ความมีวินัย และความรักชาติ

ตาราง 6 วัตถุประสงค์ของแผนการระดมทุนภายในองค์กร และคำอธิบายในโครงการและตัวชี้วัด

คำอธิบาย	วัตถุประสงค์		ทรัพยากร		เงินลงทุน (INVEST)		ต้นทุน		เวลา		เวลาที่ใช้ในโครงการ		บัญชีต้นทุน		อัตรา		ต้นทุนรวม		ผลลัพธ์	
	คะแนนรวม	%	คะแนนรวม	%	คะแนนรวม	%	คะแนนรวม	%	คะแนนรวม	%	คะแนนรวม	%	คะแนนรวม	%	คะแนนรวม	%	คะแนนรวม	%	คะแนนรวม	%
1. การประเมินผล	0	-	0	-	*	-	0	-	0	-	0	-	6	30.00	0	-	0	-	23	11.06
2. ความรับผิดชอบ	0	-	0	-	*	-	0	-	0	-	0	-	6	30.00	0	-	0	-	33	15.87
3. ความรับผิดชอบ	0	-	0	-	*	-	0	-	0	-	0	-	4	20.00	0	-	0	-	36	17.31
4. การเพิ่มผลผลิต	0	-	0	-	*	-	0	-	0	-	0	-	0	-	0	-	0	-	22	10.58
5. ความรับผิดชอบ	0	-	0	-	*	-	0	-	0	-	0	-	0	-	0	-	0	-	33	15.87
6. ความรับผิดชอบ	0	-	0	-	*	-	0	-	0	-	0	-	0	-	0	-	0	-	4	1.93
7. การเพิ่มผลผลิต	0	-	0	-	*	-	4	40.00	0	-	0	-	4	20.00	0	-	0	-	41	19.72
8. ความรับผิดชอบ	0	-	0	-	*	-	0	-	0	-	0	-	0	-	0	-	0	-	12	5.77
9. ความรับผิดชอบ	0	-	0	-	*	-	6	60.00	0	-	0	-	0	-	0	-	0	-	4	1.93
รวม	0	-	0	-	*	-	10	100	0	-	0	-	20	100	0	-	0	-	208	100

จากตาราง 6 เนื้อหาประเภทนวนิยายที่ส่งเสริมค่านิยม ปราบฏาใน
นิตยสาร 3 ชื่อเรื่อง ดังนี้

ดิฉัน เนื้อหาประเภทนวนิยายเสนอเนื้อหาด้านความรักชาติมากที่สุด คิด
เป็นร้อยละ 60.00 รองลงมาได้แก่ การยึดมั่นในคุณธรรมและจริยธรรม คิดเป็น
ร้อยละ 40.00

ขวัญเรือน เนื้อหาประเภทนวนิยายเสนอเนื้อหาด้านการประหยัด และ
ความขยันหมั่นเพียรมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 30.00 รองลงมาได้แก่ ความมีสติ
ปัญญา และการยึดมั่นในคุณธรรมและจริยธรรม คิดเป็นร้อยละ 20.00

สตรีสาร เนื้อหาประเภทนวนิยายเสนอเนื้อหาด้าน การยึดมั่นในคุณธรรม
และจริยธรรมมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 19.72 รองลงมาได้แก่ ความมีสติปัญญา
ความขยันหมั่นเพียร และความรับผิดชอบ คิดเป็นร้อยละ 17.31 และ 15.87
ความกล้าหับ และเสนอเนื้อหาด้านความสามัคคีและความรักชาติน้อยที่สุด คิดเป็น
ร้อยละ 1.93

ตาราง 7 ร้อยละของเนื้อหาสาระตามเรื่องที่เกี่ยวข้องกับนิเทศการละเมิดเรื่อง

คำนิยาม	เนื้อหาได้รับ		ทราบ		พิมพ์ (IMAGE)		พิมพ์		เนื้อหา		เนื้อหาผู้ผลิต		รับรู้		รู้ความ		รู้ลึก		รู้ลึก	
	คะแนน รวม	%	คะแนน รวม	%	คะแนน รวม	%	คะแนน รวม	%	คะแนน รวม	%	คะแนน รวม	%	คะแนน รวม	%	คะแนน รวม	%	คะแนน รวม	%	คะแนน รวม	%
1. การประหยัค	0	-	0	-	8	66.67	0	-	2	12.50	0	-	0	-	4	14.29	0	-	5	2.91
2. ความมั่นคงของบ้าน	0	-	0	-	0	-	4	9.09	0	-	0	-	0	-	4	14.29	0	-	17	9.89
3. ความมั่นคงของบ้าน	0	-	0	-	0	-	5	11.37	4	25.00	0	-	4	33.34	0	-	0	-	26	15.12
4. การพึ่งตนเอง	0	-	0	-	0	-	4	9.09	0	-	0	-	0	-	0	-	0	-	12	6.58
5. ความรักในครอบครัว	0	-	0	-	0	-	4	9.09	2	12.50	0	-	0	-	0	-	0	-	16	9.31
6. ความรักในครอบครัว	4	100	0	-	0	-	4	9.09	0	-	0	-	0	-	0	-	0	-	4	2.33
7. การมีส่วนร่วมในชุมชน	0	-	0	-	0	-	22	50.00	8	50.00	10	83.34	8	66.67	6	21.43	0	-	64	37.21
8. ความรักในครอบครัว	0	-	0	-	0	-	1	2.28	0	-	2	16.67	0	-	1	3.58	0	-	6	3.49
9. ความรักในครอบครัว	0	-	0	-	4	33.34	0	-	0	-	0	-	0	-	13	46.43	0	-	22	12.79
รวม	4	100	0	-	12	100	44	100	16	100	12	100	12	100	28	100	0	-	172	100

จากตาราง 7 เนื้อหาประเภทเรื่องสั้นที่ส่งเสริมค่านิยม ปรางภาวน
นิตยสาร ดังนี้

เอกกษัตริย์ เนื้อหาประเภทเรื่องสั้นเสนอเนื้อหาด้านความสามัคคีมากที่สุด
อิมเมจ เนื้อหาประเภทเรื่องสั้นเสนอเนื้อหาด้านการประหยัดมากที่สุด
คิดเป็นร้อยละ 66.67 รองลงมาได้แก่ ความรักชาติ คิดเป็นร้อยละ 33.34

ดิฉัน เนื้อหาประเภทเรื่องสั้นเสนอเนื้อหาด้านการยึดมั่นในคุณธรรม
และจริยธรรมมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 50.00 รองลงมาได้แก่ ความมีสติปัญญา
คิดเป็นร้อยละ 11.37

แพรว เนื้อหาประเภทเรื่องสั้นเสนอเนื้อหาด้านการยึดมั่นในคุณธรรม
และจริยธรรมมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 50.00 รองลงมาได้แก่ ความมีสติปัญญา
คิดเป็นร้อยละ 25.00

แพรวสุดสัปดาห์ เนื้อหาประเภทเรื่องสั้นเสนอเนื้อหาด้านการยึดมั่นในคุณธรรม
และจริยธรรมมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 83.34 รองลงมาได้แก่ ความมีวินัย
คิดเป็นร้อยละ 16.67

ขวัญเรือน เนื้อหาประเภทเรื่องสั้นเสนอเนื้อหาด้านการยึดมั่นในคุณธรรม
และจริยธรรมมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 66.67 รองลงมาได้แก่ ความมีสติปัญญา
คิดเป็นร้อยละ 33.34

วัยหวาน เนื้อหาประเภทเรื่องสั้นเสนอเนื้อหาด้านความรักชาติมากที่สุด
คิดเป็นร้อยละ 46.43 รองลงมาได้แก่ การยึดมั่นในคุณธรรมและจริยธรรม คิดเป็น
ร้อยละ 21.43

สตรีสาร เนื้อหาประเภทเรื่องสั้นเสนอเนื้อหาด้านการยึดมั่นในคุณธรรม
และจริยธรรมมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 37.21 รองลงมาได้แก่ ความมีสติปัญญาและ
ความรักชาติ คิดเป็นร้อยละ 15.12 และ 12.79 ตามลำดับ

ตาราง 8 ร้อยละของแหล่งที่มาของเงินลงทุนในภาคการผลิตและบริการของประเทศไทย

ลำดับ	เงินลงทุน		ทวาย		เงินเมจ (INAE)		คลัง		เตตรา		เตตราสุคไพท์		ชัยเรือน		ชัยนาท		ชัยนาท		ชัยนาท		ชัยนาท	
	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน	%
1. การประปา	2	0.61	20	7.58	14	14.00	9	3.13	41	11.79	3	0.90	2	1.56	7	3.24	4	2.08	2	0.75		
2. การประปา	103	31.41	81	30.69	31	31.00	50	17.37	65	18.68	90	26.79	17	13.29	74	34.26	49	25.52	90	33.59		
3. การประปา	32	9.76	27	10.23	7	7.00	46	15.98	49	14.08	44	13.10	11	8.60	17	7.87	10	5.21	28	10.45		
4. การประปา	84	25.61	45	17.05	23	23.00	49	17.02	47	13.51	63	18.75	28	21.38	39	18.06	63	32.81	51	19.03		
5. การประปา	62	18.91	49	18.56	13	13.00	50	17.37	62	17.82	69	20.54	28	21.88	33	15.28	13	6.77	52	19.41		
6. การประปา	16	4.88	11	4.17	2	2.00	11	3.82	23	6.61	21	6.25	18	14.07	4	1.85	4	2.08	10	3.74		
7. การประปา	13	3.97	6	2.28	8	8.00	26	9.03	24	6.90	23	6.85	4	3.13	13	6.02	7	3.65	5	1.87		
8. การประปา	6	1.83	13	4.93	0	-	10	3.48	1	0.29	4	1.19	0	-	17	7.87	42	21.88	10	3.74		
9. การประปา	10	3.05	12	4.55	2	2.00	37	12.85	36	10.35	19	5.66	20	15.63	12	5.56	0	-	20	7.47		
รวม	328	100	264	100	100	100	288	100	348	100	336	100	128	100	216	100	192	100	268	100		

จากตาราง 8 ในนิคมสารจำนวน 10 ชื่อเรื่องนั้น เนื้อหาประเภท บทสัมภาษณ์ที่ส่งเสริม คำนิยมที่ปรากฏในนิคมสารทั้ง 10 ชื่อเรื่อง ผลปรากฏดังนี้

เชอกับฉั่น เนื้อหาประเภทบทสัมภาษณ์เสนอเนื้อหาด้านความขยันหมั่นเพียรมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 31.41 รองลงมาได้แก่ การพึ่งตนเอง และความรับผิดชอบ คิดเป็นร้อยละ 25.61 และ 18.91 ตามลำดับ

ทราย เนื้อหาประเภทบทสัมภาษณ์เสนอเนื้อหาด้านความขยันหมั่นเพียรมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 30.69 รองลงมาได้แก่ ความรับผิดชอบและการพึ่งตนเอง คิดเป็นร้อยละ 18.56 และ 17.05 ตามลำดับ

อิม เมจ (IMAGE) เนื้อหาประเภทบทสัมภาษณ์เสนอเนื้อหาด้านความขยันหมั่นเพียรมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 31.00 รองลงมาได้แก่ การพึ่งตนเอง และการประหยัด คิดเป็นร้อยละ 23.00 และ 14.00 ตามลำดับ

ฉั่น เนื้อหาประเภทบทสัมภาษณ์เสนอเนื้อหาด้านความขยันหมั่นเพียร และความรับผิดชอบต่อมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 17.37 รองลงมาได้แก่ การพึ่งตนเอง และความมีสติปัญญา คิดเป็นร้อยละ 17.02 และ 15.98 ตามลำดับ

แพรว เนื้อหาประเภทบทสัมภาษณ์เสนอเนื้อหาด้านความขยันหมั่นเพียรมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 18.68 รองลงมาได้แก่ ความรับผิดชอบ และความมีสติปัญญา คิดเป็นร้อยละ 17.82 และ 14.08 ตามลำดับ

แพรวสุคสีปดาห์ เนื้อหาประเภทบทสัมภาษณ์เสนอเนื้อหาด้านความขยันหมั่นเพียรมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 26.79 รองลงมาได้แก่ ความรับผิดชอบ และการพึ่งตนเอง คิดเป็นร้อยละ 20.54 และ 18.75 ตามลำดับ

ขวัญเรือน เนื้อหาประเภทบทสัมภาษณ์เสนอเนื้อหาด้านการพึ่งตนเอง และความรับผิดชอบต่อมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 21.88 รองลงมาได้แก่ ความรักชาติ และความสามัคคี คิดเป็นร้อยละ 15.63 และ 14.07 ตามลำดับ

รียหวาน เนื้อหาประเภทบทสัมภาษณ์เสนอเนื้อหาด้านความขยันหมั่นเพียรมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 34.26 รองลงมาได้แก่ การพึ่งตนเอง และความรับผิดชอบต่อ คิดเป็นร้อยละ 18.06 และ 15.28 ตามลำดับ

วัยน่ารัก เนื้อหาประเภททอล์กโชว์เสนอเนื้อหาด้านการพึ่งตนเอง
มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 32.82 รองลงมาได้แก่ ความขยันหมั่นเพียร และความมี
วินัย คิดเป็นร้อยละ 25.52 และ 21.88 ตามลำดับ

สตรีสาร เนื้อหาประเภททอล์กโชว์เสนอเนื้อหาด้านความขยันหมั่น
เพียรมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 33.59 รองลงมาได้แก่ ความรับผิดชอบ และการ
พึ่งตนเอง คิดเป็นร้อยละ 19.41 และ 19.03 ตามลำดับ

จากตาราง 9 เนื้อหาประเภทตอบปัญหาที่ส่งเสริมค่านิยมปรากฏใน
นิตยสาร ดังต่อไปนี้

เธอกับฉัน เนื้อหาประเภทตอบปัญหาเสนอเนื้อหาด้านความมีสติปัญญามากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 29.17 รองลงมาได้แก่ ความรักชาติ และความมีวินัย คิดเป็นร้อยละ 20.84 และ 16.67 ตามลำดับ

ทราย เนื้อหาประเภทตอบปัญหาเสนอเนื้อหาด้านการประหยัดและความขยันหมั่นเพียรมากที่สุด

ดิฉัน เนื้อหาประเภทตอบปัญหาเสนอเนื้อหาด้านการยึดมั่นในคุณธรรมและจริยธรรมมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 41.67 รองลงมาได้แก่ การพึ่งตนเอง และความมีสติปัญญา คิดเป็นร้อยละ 25.00 และ 16.67 ตามลำดับ

แพรวสุดสัปดาห์ เนื้อหาประเภทตอบปัญหาเสนอเนื้อหาด้านความมีสติปัญญามากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 60.72 รองลงมาได้แก่ การพึ่งตนเอง และการยึดมั่นในคุณธรรมและจริยธรรม คิดเป็นร้อยละ 17.86 และ 10.72 ตามลำดับ

ขวัญเรือน เนื้อหาประเภทตอบปัญหาเสนอเนื้อหาด้านความมีสติปัญญามากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 43.75 รองลงมาได้แก่ การยึดมั่นในคุณธรรมและจริยธรรม การประหยัด และความมีวินัย คิดเป็นร้อยละ 21.88 และ 12.50 ตามลำดับ

วัยหวาน เนื้อหาประเภทตอบปัญหาเสนอเนื้อหาด้านความขยันหมั่นเพียรมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 45.00 รองลงมาได้แก่ ความสามัคคี และความรักชาติ คิดเป็นร้อยละ 20.00

วัยน่ารัก เนื้อหาประเภทตอบปัญหาเสนอเนื้อหาด้านความขยันหมั่นเพียร และความมีสติปัญญามากที่สุด

สตรีสาร เนื้อหาประเภทตอบปัญหาเสนอเนื้อหาด้านการยึดมั่นในคุณธรรมและจริยธรรมมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 33.34 รองลงมาได้แก่ ความมีสติปัญญา และความรับผิดชอบ คิดเป็นร้อยละ 27.78 และ 14.82 ตามลำดับ

ตาราง 10 ร้อยละของแบบภาระทางกายภาพต่อพื้นที่สูง เติมน้ำ ถัดมาดินเหนียวสามารถแผ่ละตัว เรือง

ค่าเดิม	เฉลี่ยพื้นที่		ทราย		ดินแดง (IMAGE)		คัน		ดินขาว		ดินขาวปนเทา		ขรุขระ		หิน		หินกรวด		สถิติการ	
	คะแนนรวม	%	คะแนนรวม	%	คะแนนรวม	%	คะแนนรวม	%	คะแนนรวม	%	คะแนนรวม	%	คะแนนรวม	%	คะแนนรวม	%	คะแนนรวม	%		
1. การประชิด	0	-	0	-	*	-	4	12.50	*	-	*	-	0	-	0	-	4	16.67	*	-
	8	16.67	4	12.50	*	-	4	12.50	*	-	*	-	0	-	6	16.67	0	-	*	-
2. ความถี่ของน้ำ	4	8.34	4	12.50	*	-	16	50.00	*	-	*	-	8	18.19	10	27.78	12	50.00	*	-
	16	33.34	8	25.00	*	-	8	25.00	*	-	*	-	20	45.46	8	22.23	4	16.67	*	-
3. ความถี่ของน้ำ	4	8.34	6	18.75	*	-	0	-	*	-	*	-	8	18.19	8	22.23	0	-	*	-
	0	-	1	3.13	*	-	0	-	*	-	*	-	0	-	0	-	0	-	*	-
4. การตั้งต้น	8	16.67	1	3.13	*	-	0	-	*	-	*	-	4	9.09	4	11.12	0	-	*	-
	8	16.67	8	25.00	*	-	0	-	*	-	*	-	4	9.09	0	-	4	16.67	*	-
5. ความถี่ของน้ำ	0	-	0	-	*	-	0	-	*	-	*	-	0	-	0	-	0	-	*	-
	0	-	0	-	*	-	0	-	*	-	*	-	0	-	0	-	0	-	*	-
6. ความถี่ของน้ำ	8	16.67	1	3.13	*	-	0	-	*	-	*	-	4	9.09	4	11.12	0	-	*	-
	8	16.67	8	25.00	*	-	0	-	*	-	*	-	4	9.09	0	-	4	16.67	*	-
7. ความถี่ของน้ำ	0	-	0	-	*	-	0	-	*	-	*	-	0	-	0	-	0	-	*	-
	0	-	0	-	*	-	0	-	*	-	*	-	0	-	0	-	0	-	*	-
8. ความถี่ของน้ำ	48	100	32	100	*	-	32	100	*	-	*	-	44	100	36	100	24	100	*	-
	48	100	32	100	*	-	32	100	*	-	*	-	44	100	36	100	24	100	*	-

จากตาราง 10 เนื้อหาประเภทการทดสอบที่ส่งเสริมค่านิยมปรากฏใน
นิตยสาร ดังนี้

เธอกับฉัน เนื้อหาประเภทการทดสอบเสนอเนื้อหาด้านการพึ่งตนเอง
มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 33.34 รองลงมาได้แก่ ความขยันหมั่นเพียร การยึดมั่น
ในคุณธรรมและจริยธรรม และความมีวินัย คิดเป็นร้อยละ 16.67

ทราย เนื้อหาประเภทการทดสอบเสนอเนื้อหาด้านการพึ่งตนเอง
และความมีวินัยมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 25.00 รองลงมาได้แก่ ความรับผิดชอบ
คิดเป็นร้อยละ 18.75

ดิฉัน เนื้อหาประเภทการทดสอบเสนอเนื้อหาด้านความมีสติปัญญา
มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 50.00 รองลงมาได้แก่ การพึ่งตนเอง คิดเป็นร้อยละ 25.00

ขวัญเรือน เนื้อหาประเภทการทดสอบเสนอเนื้อหาด้านการพึ่งตนเอง
มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 45.46 รองลงมาได้แก่ ความมีสติปัญญา และความ
รับผิดชอบ คิดเป็นร้อยละ 18.19

โยหวาน เนื้อหาประเภทการทดสอบเสนอเนื้อหาด้านความมีสติปัญญา
มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 27.78 รองลงมาได้แก่ การพึ่งตนเอง และความรับผิดชอบ
คิดเป็นร้อยละ 22.23

วัยน่ารัก เนื้อหาประเภทการทดสอบเสนอเนื้อหาด้านความมีสติปัญญา
มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 50.00 รองลงมาได้แก่ การประหยัด การพึ่งตนเอง และ
ความมีวินัย คิดเป็นร้อยละ 16.67

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

เพื่อวิเคราะห์และจัดประเภทของเนื้อหาของนิคยสารภาษาไทยที่เยาวชนชอบอ่านตามคู่มือปลูกฝังค่านิยม กลุ่มสื่อมวลชนของสำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ กระทรวงศึกษาธิการ พ.ศ. 2526

วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า

แหล่งข้อมูล

ได้แก่ นิคยสารภาษาไทย ซึ่งได้มาโดยวิธีสำรวจและรวบรวมรายชื่อนิคยสารภาษาไทยที่เคยตีพิมพ์จำหน่ายตั้งแต่ปี 2534 และยังคงพิมพ์จำหน่ายอยู่ในปัจจุบัน โดยคัดเลือกรายชื่อนิคยสารที่มีเนื้อหาส่วนใหญ่เน้นความบันเทิง และเสนอเรื่องราวต่าง ๆ เกี่ยวกับวัยรุ่น มีจำนวนทั้ง 48 รายชื่อ

นิคยสารที่จะศึกษา

ได้แก่ นิคยสารภาษาไทยที่เยาวชนชอบอ่าน จำนวน 10 ชื่อเรื่อง ซึ่งได้มาจากการที่ให้นักเรียนตอบแบบสอบถาม โดยจัดลำดับรายชื่อนิคยสารที่ชอบอ่านมากที่สุด 5 อันดับ แล้วนำข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามมาจัดลำดับรายชื่อนิคยสารที่เยาวชนชอบอ่านมากที่สุด 10 อันดับ โดยให้คะแนนจาก 1 ถึง 5 แทนค่าลำดับนิคยสารที่เยาวชนชอบอ่าน ดังนี้

นิคยสารที่นักเรียนชอบอ่านมากที่สุด	เป็นอันดับที่ 1	ให้	5	คะแนน
นิคยสารที่นักเรียนชอบอ่านมาก	เป็นอันดับที่ 2	ให้	4	คะแนน
นิคยสารที่นักเรียนชอบอ่านมาก	เป็นอันดับที่ 3	ให้	3	คะแนน
นิคยสารที่นักเรียนชอบอ่าน	เป็นอันดับที่ 4	ให้	2	คะแนน
นิคยสารที่นักเรียนชอบอ่าน	เป็นอันดับที่ 5	ให้	1	คะแนน

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูลครั้งนี้ คือ ตารางวิเคราะห์เนื้อหา ได้แก่ ตารางบันทึกคะแนนในการเสนอเนื้อหาด้านการปลูกฝัง และเสริมสร้างค่านิยม และจัดประเภทของเนื้อหา

การเก็บรวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูล

1. ผู้วิจัยนำหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัย เพื่อขอความร่วมมือในการวิจัยไปยังผู้อำนวยการของโรงเรียนทั้ง 12 โรงเรียน พร้อมทั้งนำแบบสอบถามไปแจก และผู้วิจัยไปรับแบบสอบถามคืนด้วยตนเอง
2. นำแบบสอบถามตอนที่ 2 มาจัดลำดับรายชื่อนิคยสารภาษาไทยที่นักเรียนชอบอ่านมากที่สุด 10 ลำดับ ได้แก่ เธอกับฉัน ทราย อิมเมจ (IMAGE) ดิจัน แพรว แพรวสุดสปีดส์ ขวัญเรือน วิทยวาน วิทยารัก และสตรีสาร ตามลำดับ
3. นำนิคยสารทั้ง 10 ชื่อเรื่อง ที่ได้จากการจัดลำดับ จำนวนทั้งสิ้น 252 ฉบับ มาวิเคราะห์เนื้อหา และจัดประเภทของเนื้อหา
4. รวมคะแนนและหาค่าร้อยละของเนื้อหาแต่ละประเภทที่ปรากฏในนิคยสารแต่ละชื่อเรื่อง

สรุปผลการศึกษาค้นคว้า

1. เนื้อหาด้านการปลูกฝัง และเสริมสร้างค่านิยมของนิคยสารภาษาไทยแต่ละชื่อเรื่อง

นิคยสารภาษาไทยที่เยาวชนชอบอ่าน ทั้ง 10 ชื่อเรื่อง ได้แก่ เธอกับฉัน ทราย อิมเมจ (IMAGE) ดิจัน แพรว แพรวสุดสปีดส์ ขวัญเรือน วิทยวาน วิทยารัก - สตรีสาร พบค่านิยมสอดแทรกอยู่ดังนี้ คือ

นิคยสารเธอกับฉัน ค่านิยมที่พบมากที่สุดในเล่มนี้ คือ ความขยันหมั่นเพียร ส่วนค่านิยมที่พบน้อยที่สุด คือ การประหยัด

นิคยสารทราย ค่านิยมที่พบมากที่สุดในเล่มนี้ คือ การประหยัด ส่วนค่านิยมที่พบน้อยที่สุด คือ การยึดมั่นในคุณธรรมและจริยธรรม

นิตยสารอิมเมจ (IMAGE) ค่านิยมที่พบมากที่สุดในการเล่นนี้ คือ การ
ประหยัด ส่วนค่านิยมที่พบน้อยที่สุด คือ ความมีวินัย

นิตยสารดิฉัน ค่านิยมที่พบมากที่สุดในการเล่นนี้ คือ ความรักชาติ
ส่วนค่านิยมที่พบน้อยที่สุด คือ ความมีวินัย

นิตยสารแพรว ค่านิยมที่พบมากที่สุดในการเล่นนี้ คือ การประหยัด
ส่วนค่านิยมที่พบน้อยที่สุด คือ ความมีวินัย

นิตยสารแพรวสุดสัปดาห์ ค่านิยมที่พบมากที่สุดในการเล่นนี้คือ ความรักชาติ
ส่วนค่านิยมที่พบน้อยที่สุด คือ ความมีวินัย

นิตยสารขวัญเรือน ค่านิยมที่พบมากที่สุดในการเล่นนี้ คือ ความรักชาติ
ส่วนค่านิยมที่พบน้อยที่สุด คือ ความมีวินัย

นิตยสารวัยหวาน ค่านิยมที่พบมากที่สุดในการเล่นนี้ คือ ความขยันหมั่น
เพียร ส่วนค่านิยมที่พบน้อยที่สุดคือ การประหยัด

นิตยสารวัยรุ่นรัก ค่านิยมที่พบมากที่สุดในการเล่นนี้คือ ความมีสติปัญญา
ส่วนค่านิยมที่พบน้อยที่สุด คือ ความรับผิดชอบ

นิตยสารสตรีสาร ค่านิยมที่พบมากที่สุดในการเล่นนี้คือ การยึดมั่นใน
คุณธรรมและจริยธรรม ส่วนค่านิยมที่พบน้อยที่สุด คือ การประหยัด

2. เปรียบเทียบการเล่นขอเนื้อหาด้านการปลูกฝัง และเสริมสร้างค่านิยม
ของนิตยสารทั้ง 10 ชื่อเรื่องที่ศึกษา มีการเล่นขอเนื้อหาด้านค่านิยมมากที่สุดตาม
ลำดับ ดังนี้

ความรักชาติ	คิดเป็นร้อยละ	17.02
ความขยันหมั่นเพียร	คิดเป็นร้อยละ	14.86
การยึดมั่นในคุณธรรมและจริยธรรม	คิดเป็นร้อยละ	14.36
ความมีสติปัญญา	คิดเป็นร้อยละ	12.86
ความรับผิดชอบ	คิดเป็นร้อยละ	11.16
การพึ่งตนเอง	คิดเป็นร้อยละ	10.86
การประหยัด	คิดเป็นร้อยละ	9.17
ความสามัคคี	คิดเป็นร้อยละ	5.38
ความมีวินัย	คิดเป็นร้อยละ	4.32

3. การจัดประเภทเนื้อหาที่ส่งเสริมค่านิยมของนิตยสารภาษาไทยแต่ละชื่อเรื่อง

ในจำนวนนิตยสารภาษาไทย 10 ชื่อเรื่องที่ศึกษา พบว่ามีเนื้อหาประเภทสารคดีที่ส่งเสริมค่านิยมจำนวนสูงสุด 5 อันดับแรก ได้แก่ อิมเมจ (IMAGE) ลตรีสาร วิทยารัก ขั้วใจเรื้อน และดิฉัน ตามลำดับ และเนื้อหาประเภทบทสัมภาษณ์ที่ส่งเสริมค่านิยมจำนวนสูงสุด 5 อันดับแรก ได้แก่ ทราวย แพรวสุดสัปดาห์ แพรว วิทยวาน และเธอกับฉัน ตามลำดับ

เนื้อหาบางประเภทที่ไม่ปรากฏในนิตยสารภาษาไทยที่เขวชนชอบอ่าน ได้แก่ ประเภทกีฬา ไม่ปรากฏในนิตยสารเธอกับฉัน ทราวย อิมเมจ (IMAGE) ดิฉัน แพรว แพรวสุดสัปดาห์ วิทยวาน และวิทยารัก ประเภทนวนิยาย ไม่ปรากฏในอิมเมจ (IMAGE) ประเภทคอนัฒหาไม่ปรากฏในอิมเมจ (IMAGE) และแพรว ประเภทการทดสอบไม่ปรากฏในอิมเมจ (IMAGE) แพรว แพรวสุดสัปดาห์ และลตรีสาร

4. จากการวิเคราะห์เนื้อหาด้านการปลูกฝังค่านิยมทั้ง 9 ด้าน โดยแยกตามประเภทของเนื้อหา 7 ประเภท ของนิตยสาร 10 ชื่อเรื่องที่ศึกษา พบว่า

4.1 เนื้อหาประเภทสารคดีที่ส่งเสริมค่านิยมด้านต่าง ๆ

เธอกับฉัน เสนอเนื้อหาด้านความรักชาติมากที่สุด ส่วนเนื้อหาที่เสนอน้อยที่สุด คือ ความมีวินัย

ทราวย เสนอเนื้อหาด้านการประหยัคมากที่สุด ส่วนเนื้อหาที่เสนอน้อยที่สุด คือ ความมีวินัย และความรับผิดชอบ

อิมเมจ (IMAGE) เสนอเนื้อหาด้านการประหยัคมากที่สุด ส่วนเนื้อหาที่ไม่มีการเสนอเลยคือ ความมีวินัย

ดิฉัน เสนอเนื้อหาด้านความรักชาติมากที่สุด ส่วนเนื้อหาที่เสนอน้อยที่สุด คือ การพึ่งตนเอง

แพรว เสนอเนื้อหาด้านการประหยัคมากที่สุด ส่วนเนื้อหาที่ไม่มีการเสนอเลยคือ การพึ่งตนเอง และความมีวินัย

แพรวสุดสัปดาห์ เสนอเนื้อหาด้านความรักชาติมากที่สุด ส่วนเนื้อหาที่เสนอน้อยที่สุด คือ การยึดมั่นในคุณธรรมและจริยธรรม และความมีวินัย

ขวัญเรือน เสนอเนื้อหาด้านความรักชาติมากที่สุด ส่วนเนื้อหาที่
เสนอน้อยที่สุด คือ ความขยันหมั่นเพียร

วิหหวาน เสนอเนื้อหาด้านความรักชาติมากที่สุด ส่วนเนื้อหาที่
เสนอน้อยที่สุด คือ การประหยัด

วินำรัก เสนอเนื้อหาด้านความรักชาติมากที่สุด ส่วนเนื้อหาที่
ไม่มีการเสนอเลย คือ ความขยันหมั่นเพียร

สตรีสาร เสนอเนื้อหาด้านการยึดมั่นในคุณธรรมและจริยธรรม
มากที่สุด ส่วนเนื้อหาที่เสนอน้อยที่สุด คือ การประหยัด

4.2 เนื้อหาประเภทนิทานที่ส่งเสริมค่านิยมด้านต่าง ๆ

ขวัญเรือน เสนอเนื้อหาด้านการยึดมั่นในคุณธรรมและจริยธรรมมากที่สุด
สตรีสาร เสนอเนื้อหาด้านการยึดมั่นในคุณธรรมและจริยธรรมมากที่สุด

4.3 เนื้อหาประเภทนวนิยายที่ส่งเสริมค่านิยมด้านต่าง ๆ

ดิฉัน เสนอเนื้อหาด้านความรักชาติมากที่สุด

ขวัญเรือน เสนอเนื้อหาด้านการประหยัดและความขยันหมั่น
เพียรมากที่สุด

สตรีสาร เสนอเนื้อหาด้านการยึดมั่นในคุณธรรมและจริยธรรม
มากที่สุด

4.4 เนื้อหาประเภทเรื่องสั้นที่ส่งเสริมค่านิยมด้านต่าง ๆ

เธอกับฉัน เสนอเนื้อหาด้านความสามัคคีมากที่สุด

กิมเมจ (IMAGE) เสนอเนื้อหาด้านการประหยัดมากที่สุด

ดิฉัน แพรว แพรวสุดสัปดาห์ ขวัญเรือน และสตรีสาร เสนอ
เนื้อหาด้านการยึดมั่นในคุณธรรมและจริยธรรมมากที่สุด

วิหหวาน เสนอเนื้อหาด้านความรักชาติมากที่สุด

4.5 เนื้อหาประเภทบทสัมภาษณ์ที่ส่งเสริมค่านิยมด้านต่าง ๆ

เธอกับฉัน ทราวย กิมเมจ (IMAGE) ดิฉัน แพรว แพรวสุดสัปดาห์
วิหหวาน และสตรีสาร เสนอเนื้อหาด้านความขยันหมั่นเพียรมากที่สุด

ขวัญเรือน และวินำรัก เสนอเนื้อหาด้านการพึ่งตนเองมากที่สุด

(ชม ภูมิภาค. 2525 : 153) ผู้วิจัยมีความเห็นว่า ค่านิยมเรื่องความรักชาติขึ้น มีความสำคัญ จึงควรปลูกฝังและเสริมสร้างให้กับเยาวชน

ค่านิยมที่พบมากรองลงมา คือ ความขยันหมั่นเพียร อาจเนื่องมาจาก ผู้เขียนเห็นว่าค่านิยมด้านนี้ก็เป็นตัวแปรอย่างหนึ่งที่จะทำให้สังคมดีขึ้น เพราะความ ขยันหมั่นเพียรย่อมสร้างความสำเร็จได้ ตลอดจนสังคมในปัจจุบันกำลังมุ่งพัฒนาทาง ด้านเศรษฐกิจ เพื่อเป็นการแก้ปัญหาความยากจนของประเทศ (ชม ภูมิภาค. 2525 : 324) ผู้วิจัยมีความเห็นว่า ความขยันหมั่นเพียรเป็นคุณลักษณะสำคัญที่จะ ต้องหาแนวทางปลูกฝังให้กับเยาวชน เพื่อให้เยาวชนเป็นพลเมืองที่มีคุณภาพต่อไป

ค่านิยมที่พบมากเป็นอันดับ 3 คือ การยึดมั่นในคุณธรรมและจริยธรรม ซึ่ง ผู้จัดทำได้ให้ความสนใจ และสอดแทรกคุณธรรมด้านนี้เข้าไปในเนื้อหา ทั้งนี้อาจ เป็นเพราะในปัจจุบันนี้สังคมของเรามีสภาพเศรษฐกิจที่รัดตัว ทำให้การทํามาหากิน ลำบาก ดังนั้นมนุษย์เราจึงมีความเห็นแก่ตัวมากขึ้น ต่างพยายามดิ้นรน แก่งแย่ง ชิงดีเพื่อความอยู่รอด ละเลยความดีงามไปโดยเฉพาะทางด้านจริยธรรม ความ เมตตากรุณา และสิ่งสำคัญอีกประการหนึ่ง ก็คือ ประเทศไทยมีศาสนาพุทธเป็น ศาสนาประจำชาติ และได้นำหลักศาสนาพุทธมาเป็นพื้นฐานในการดำรงชีวิต ประจำวัน เป็นเหตุให้คนไทยมีจิตใจเอื้อเฟื้อ ไม่ชอบเอาเปรียบ เป็นมิตรและเห็น ใจผู้อื่น เมตตากรุณา ไม่ฆ่าเต็มผู้แพ้และไม่เอามาตงองเวรผู้อื่น (จริญ พรหมอยู่. 2526 : 81 และฉวีวรรณ วรรณประเสริฐ. 2522 : 238)

ค่านิยมที่พบน้อยที่สุด คือ ความมีวินัย ซึ่งเป็นที่น่าสังเกตว่า นิติสารทั้ง 10 ฉบับ ให้ความสำคัญกับความมีวินัยในระดับน้อยที่สุด ทั้ง ๆ ที่ค่านิยมนี้มีความสำคัญ ยิ่งสำหรับสังคมปัจจุบัน เพราะสังคมปัจจุบันนี้เป็นสังคมที่ซับซ้อน เป็นสังคมที่ผลการ กระทำต่าง ๆ ของสมาชิกในสังคม ย่อมกระทบกระเทือนต่อบุคคลอื่นในสังคม (ชม ภูมิภาค. 2525 : 134) ความมีวินัยเป็นคุณธรรมที่คนไทยเป็นอันมากยังขาดอยู่ จะต้องช่วยกันปลูกฝังกันเสียโดยเร็ว ต้องเริ่มปลูกฝังกันตั้งแต่เด็ก และกระทำตลอด เนื่อง เพื่อให้เกิดเป็นความรู้สึกที่ฝังอยู่ในจิตใจ หากเราสามารถปลูกฝังความมีวินัย แก่พลเมืองทุกคนได้ สังคมไทยจะมีแต่ความสงบสุขและความก้าวหน้า (ชม ภูมิภาค. 2525 : 140-141)

ในการจัดประเภทของเนื้อหาที่ส่งเสริมค่านิยม พบว่าในนิคยสาร 10 ชื่อเรื่อง มีเนื้อหาประเภทสารคดีและบทสัมภาษณ์ที่ส่งเสริมค่านิยม ครบทั้ง 10 ชื่อเรื่อง ซึ่งอาจเป็นเพราะเนื้อหาทั้ง 2 ประเภทนี้ เขียนขึ้นเพื่อให้ความรู้และข้อเท็จจริงต่าง ๆ แก่ผู้อ่านและเขียนขึ้นโดยเจตนาให้เยาวชนอ่าน (ณรงค์ ทองปาน. 2526 : 44) เพื่อให้ได้สาระความรู้ที่เหมาะสมกับวัยและได้คุณธรรมบางประการทั้งทางตรงและทางอ้อมควบคู่กันไป (นิตา ชูโต. 2527 : 40)

หากเยาวชนชอบอ่านเรื่องสั้นก็สามารถอ่านได้จากเชอกันฉัน อิมเมจ คัดฉน แพรว แพรวสุคสัปคาศ์ ขวัญเรือน สตรีสาร และวัยหวาน เพราะนิตยสารเหล่านี้จะมีค่านิยมสอดแทรกอยู่ในเรื่องสั้นที่อ่าน ซึ่งจะทาเยาวชนได้รับประโยชน์จากการอ่าน เนื้อหาประเภทนิทาน สามารถอ่านได้จากขวัญเรือน และสตรีสาร ซึ่งนอกจากจะได้ค่านิยมที่สอดแทรกอยู่ในเนื้อหาแล้ว ยังได้รับความเพลิดเพลินอีกด้วย

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะสำหรับผู้ปกครอง

ผู้ปกครองควรให้ความสนใจ ดูแล และแนะนำให้เยาวชนรู้จักเลือกอ่านเรื่องที่น่าสนใจและมีประโยชน์ในนิตยสารวัยรุ่น โดยชี้แจงถึงลักษณะที่เหมาะสมและไม่เหมาะสม ซึ่งอาจต้องอาศัยจิตวิทยาวัยรุ่นเข้าช่วย ไม่ควรห้ามหรือบังคับไม่ให้อ่าน เพราะจะเป็นการยั่วยู่ให้พวกเขอยากรู้มากขึ้น พร้อมทั้งผู้ปกครองควรอ่านนิตยสารที่อยู่ในความสนใจของเยาวชนด้วย

2. ข้อเสนอแนะสำหรับบรรณารักษ์

บรรณารักษ์ ควรเป็นตัวแทนบอกรับนิตยสารที่เยาวชนชอบอ่าน และตรงกับความสนใจหรือความต้องการของวัยรุ่น เพื่อเป็นการช่วยคัดสรรจ่ายให้กับนักเรียนอีกทั้งทาให้ครู อาจารย์ในโรงเรียนได้ถ่านเรื่องต่าง ๆ ในสิ่งพิมพ์ที่อยู่ในความสนใจของนักเรียน และสามารถแลกเปลี่ยนความคิดเห็น โดยสอดแทรกข้อคิดให้กับนักเรียนได้

3. ข้อเสนอแนะสำหรับผู้จัดทำ

3.1 ผู้จัดทำควรตระหนักว่า นิตยสารมีอิทธิพลต่อความคิดของเยาวชน ฉะนั้นในการผลิตผลงานจึงควรใช้วิจารณญาณในการให้สาระ ความรู้ที่จะเกิดประโยชน์ โดยการผลิตข้อเขียนที่มีค่านิยมด้านอื่น ๆ ซึ่งยังปรากฏน้อยให้มากขึ้น เช่น ความรับผิดชอบ ความมีวินัย ความสามัคคี เพื่อให้เยาวชนได้มีโอกาสอ่านนิตยสารที่ดี ที่ให้ทั้งสาระและคุณค่าชีวิตแก่เยาวชน จึงควรที่ผู้จัดทำนิตยสารภาษาไทยควรพิจารณาส่งเสริมงานเขียนเหล่านี้ให้มากยิ่งขึ้น

3.2 ผู้จัดทำนิตยสารควรให้ความสำคัญกับเรื่องคุณภาพของเนื้อหาที่นำมาเสนอให้มีความหลากหลายมากขึ้น เสนอเนื้อหาที่เป็นการสร้างสรรค์ให้แก่วัยรุ่น เช่น เนื้อหาประเภทบทสัมภาษณ์ ควรจะมีการสัมภาษณ์บุคคลที่ประสบความสำเร็จในการทำงานที่เป็นทั้งชาวไทยและชาวต่างประเทศในสาขาอาชีพต่าง ๆ ไม่ใช้เฉพาะดารานักแสดงเท่านั้น ซึ่งเป็นการเสนอเนื้อหาแบบซ้ำซาก เนื้อหาประเภทเรื่องสั้นควรแทรกสาระ ความรู้ในการเขียนเพิ่มขึ้นและควรเสนอเนื้อหาที่เป็นประโยชน์กับผู้อ่านด้วย

4. ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

4.1 ควรมีการวิเคราะห์นิตยสารภาษาไทยชื่ออื่น ๆ ที่ไม่ได้อยู่ในขอบเขตการวิจัยครั้งนี้

4.2 ควรมีการวิจัยเกี่ยวกับค่านิยมที่มีสอดแทรกอยู่ในสื่อมวลชนแขนงต่าง ๆ เพื่อนำผลการวิจัยไปเสนอแนะเพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาสังคม

4.3 เนื่องจากนิตยสารในปัจจุบันมีจำนวนมากและมีความสำคัญต่อการพัฒนาการอ่าน จึงควรได้มีการประเมินคุณค่าคอลัมน์ต่าง ๆ ของนิตยสารแต่ละชื่อ เพื่อเป็นประโยชน์ต่อผู้อ่านให้มากยิ่งขึ้น

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

ก๊อว นฤกุล. ประวัติศาสตร์ไทยและการพิมพ์. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ :

มหาวิทยาลัยรามคำแหง, 2523.

คณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, สำนักงาน. อินไซด์แนวฯ 6.

กรุงเทพฯ : กองการศึกษาและเผยแพร่การพัฒนา, 2530.

คณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, สำนักงาน. คณะอนุกรรมการ

วางแผนพัฒนาห้าสิบคน. แผนพัฒนาห้าสิบคน (2525-2529). กรุงเทพฯ :

สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, 2524.

คณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ, สำนักงาน. คำนิยมเพื่อชีวิตและสังคมไทย.

กรุงเทพฯ : กองวิจัยและวางแผน กระทรวงศึกษาธิการ, 2523. จัดสำเนา.

คณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ, สำนักงาน กลุ่มสื่อมวลชน. คู่มือปลูกฝังคำนิยม.

กรุงเทพฯ : สำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ, 2526.

เคลือบ บุญแก้ว. การศึกษาเปรียบเทียบคำนิยมของนักเรียนฝึกหัดครู นักเรียน

เกษตรกรรม และนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายสายสามัญ. ปรินซ์ตัน

กค.ม. กรุงเทพฯ : วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร, 2515.

จัดสำเนา.

โฆษณารัฐกิจแห่งประเทศไทย, สมาคม. ทำเนียบนิคยสารและหนังสือพิมพ์ใน

ประเทศไทย. ม.ป.ท., 2527.

จวงจันทร์ พาละหาญ. ศึกษารูปแบบและแปลเรื่องขงวารสารภาษาไทยสำหรับ

เยาวชนที่มีผลต่อการเลือกอ่านของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ใน

โรงเรียนสาธิตส่วนกลาง ปีการศึกษา 2515. ปรินซ์ตัน กค.ม.

กรุงเทพฯ : วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร, 2516. จัดสำเนา.

จริย พรหมอยู่. ความเข้าใจเกี่ยวกับสังคมไทย. กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์,

2526.

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย คณะครุศาสตร์. รายงานการสัมมนาเรื่องการพัฒนา

สื่อมวลชนสำหรับเด็ก. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2522.

จรัสวรรณ วารวณประเสริฐ. สังคมไทย. ปัตตานี : ภาควิชาสังคมศาสตร์

มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ปัตตานี, 2522.

ชม ภูมิภาค. บทความวิทยุกระจายเสียงของสมาคมการศึกษาแห่งประเทศไทย ชุด

การศึกษาเพื่อคุณธรรม. กรุงเทพฯ : เจริญวิทย์การพิมพ์, 2525.

ชญา เปรมยธิน. หนังสือพิมพ์รายวันกับการพัฒนาเด็กและเยาวชน : ศึกษา

เชิงวิเคราะห์เนื้อหา เฉพาะหน้าสำหรับเด็กและเยาวชน. วิทยานิพนธ์

นศ.ม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2528. อัดสำเนา.

ชญาพร พิชัยเรียร. ความคิดเห็นเกี่ยวกับค่านิยมทางสังคมของนักเรียนชั้น

มัธยมศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ :

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2525. อัดสำเนา.

พรศักดิ์ ทองปาน. การสร้างหนังสือสำหรับเด็ก. กรุงเทพฯ : กรมการฝึกหัดครู,

2526.

ดวงเดือน พันธุมนาวัน และเพ็ญแข ประจักษ์จันติก. จริยธรรมของเยาวชนไทย.

กรุงเทพฯ : สถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ประสานมิตร, 2520. อัดสำเนา.

"ตลาดนัดยสาร," คู่แข่ง. 4 : 21-22 ; ธันวาคม 2526.

หมกกันดี (นามแฝง). "การอ่านในการพัฒนาอาชีพ," ใน บันทึกการอภิปรายและคำ

บรรยายเกี่ยวกับการประชุมทางวิชาการประจำปี 2530 เรื่องการอ่านเพื่อพัฒนา

คุณภาพชีวิต. หน้า 38-39. กรุงเทพฯ : สมาคมการอ่านแห่งประเทศไทย,

2530. อัดสำเนา.

นภวรรณ มายะการ. บทบาทของครูความการรับรู้ของตนเองในการปลูกฝังค่านิยม

อันพึงประสงค์ให้แก่นักเรียนชั้นประถมศึกษาในจังหวัดฉะเชิงเทรา.

วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2529.

อัดสำเนา.

นิตา ชูโต. สภาพและแนวโน้มหนังสือเด็ก. กรุงเทพฯ : สำนักงานเสริมสร้าง

เอกลักษณ์ของชาติ, 2527.

นิตา ชูโต และคนอื่น ๆ. รายงานผลการวิจัยเรื่องหนังสืออ่านสำหรับเยาวชน.

กรุงเทพฯ : สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมและประสานงานเยาวชนแห่งชาติ, 2527. อัดสำเนา.

บุญเหลือ เทพยสุวรรณ, ม.ล. ภาษาไทยวิชาที่ถกเถียง. กรุงเทพฯ : กรุงเทพมหานคร, 2520.

ประสาร มาลากุล ณ อยุธยา. รายงานผลการวิจัยรัชดาภิเษกสมโภชเรื่อง ค่านิยม และความคาดหวังของเยาวชนไทย. ม.ป.ท., 2523. อัดสำเนา.

ประเสริฐ ชูลิงค์. ค่านิยมทางสังคมของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในเขตการศึกษา 2 ปีการศึกษา 2517. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2518. อัดสำเนา.

ปราโมทย์ นาคทรรพ. "ค่านิยมของผู้เฒ่ากับการพัฒนาประเทศ," ใน รัฐศาสตร์ : โครงการศึกษาสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์. หน้า 71-85. กรุงเทพฯ : สมาคมสังคมศาสตร์แห่งประเทศไทย, 2514.

ปิ่นสุวรรณ เติสยานนท์. การศึกษาความคิดรวบยอดเกี่ยวกับค่านิยมพื้นฐานเรื่อง การประหยัดและออม การมีระเบียบวินัยและการเคารพกฎหมายของ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในเขตกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2526. อัดสำเนา.

ผ่องพรรณ เกิดพิทักษ์. รายงานการวิจัยเรื่อง การศึกษาค่านิยมในการทำงาน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา เขตการศึกษา 1. ม.ป.ท., 2530. อัดสำเนา.

พรทิพย์ วิจิตร. การศึกษารูปแบบและวิเคราะห์เนื้อหาวารสารภาษาไทยสำหรับเด็ก. วิทยานิพนธ์ อ.ม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2523. อัดสำเนา.

พัชรินทร์ แก้วเกียรติยศ. ทัศนคติของนักเรียนโรงเรียนมัธยม สังกัดกรมสามัญศึกษาต่อนิตยสารวัยรุ่น. วิทยานิพนธ์ อ.ม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2532. อัดสำเนา.

พนัส หันนาคินทร์. การสอนคำนิยม. พิมพ์ครั้งที่ 2. พิชญโลก : โครงการตำรา
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พิชญโลก, 2521.

พิสมร วัฒนพานิช. การวิเคราะห์คำนิยมที่มีอยู่ในหนังสือเรียนภาษาไทย วิชา
บังคับระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ตามหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลาย
พุทธศักราช 2524. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย, 2529. ัฒสําเนา.

พินิจ หุยมัสคังกูร. เพศศึกษา : การวิเคราะห์เนื้อหาและประเมินค่านิเทศสาร
และหนังสือพิมพ์. วิทยานิพนธ์ อ.ม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย, 2528. ัฒสําเนา.

มาลี บุญศิริพันธ์. "นิตยสาร : ภาพสะท้อนหนึ่งของสังคม," สื่อสารมวลชน.
4(1) : 38-42 ; มิถุนายน-ตุลาคม 2527.

เยาวภา เจริญศิลป์. การวิเคราะห์นิตยสารภาษาไทยสำหรับสตรี. วิทยานิพนธ์
อ.ม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2530. ัฒสําเนา.

ระวีวรรณ ประกอบผล. นิตยสารไทย. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย,
2530.

เรืองศิริ นิธรัตน์. ทรงพระของนักเรียนชั้นประถมศึกษาในโรงเรียนรัฐบาล เขต
กรุงเทพมหานครค่อนิตยสารการ์ตูน. วิทยานิพนธ์ อ.ม. กรุงเทพฯ :
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2527. ัฒสําเนา.

วิษณุ สุวรรณเพิ่ม. การตกแต่งต้นฉบับ. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยรามคำแหง,
2526.

วิระวรรณ อามระดิษ. ความคิดเห็นเกี่ยวกับคำนิยมทางจริยธรรมของนักเรียน
ระดับมัธยมศึกษาตอนปลายในกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ ค.ม.
กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2522. ัฒสําเนา.

ลายสุรี จุติกุล. "ปีเด็กสากลและมีเยาวชนสากล," การศึกษาแห่งชาติ.
19(3) : 6-9 ; กุมภาพันธ์-มีนาคม 2528.

ลาโรธ บัวศรี. "จริยธรรมศึกษา," ใน เอกสารประกอบการประชุมสัมมนา.
กรุงเทพฯ : สำนักงาน คณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ, 2525.

- สุกัญญา ศิระวณิช และนันทริกา หุ้มโพธิ์. กิตติผลของสื่ออิเล็กทรอนิกส์ในวงการศึกษา. กรุงเทพฯ : คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2526.
- สุธีรพันธุ์ กรดิษฐ์. "การพัฒนาค่านิยม," ใน เอกสารประกอบการสัมมนาเรื่อง กลวิธีเพื่อบรรลุผลในการพัฒนาบุคลากรและจริยธรรมของนิสิตนักศึกษา. หน้า 157-169. กรุงเทพฯ : กองบริการการศึกษา สำนักงานปลัดทบวงมหาวิทยาลัย, 2530.
- สุโขทัยธรรมมาธิราช, มหาวิทยาลัย. เอกสารการสอนชุดวิชาความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับสื่อสิ่งพิมพ์ หน่วยที่ 8-15. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช, 2533.
- "สื่อมวลชนกับเด็ก," สื่อมวลชนปริทัศน์. 1(2) : 38-45 ; พฤษภาคม 2528.
- อุบลวรรณ ปิติพัฒนะโมหิต. บทบาทของนิเทศสารผู้หนึ่งในการให้ความรู้เพื่อพัฒนาสตรี. วิทยานิพนธ์ บศ.ม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2529. สดสอเนา.
- อุทัย ธรรมบุตร. "อ่านวารสารกันเถิด," ห้องสมุด. 11 : 152-153 ; พฤษภาคม-มิถุนายน 2510.
- Gates, Jean Key. Guide to the Use of Books and Libraries. 4th ed. New York : McGraw-Hill, 1979.
- Harrod, Leonard Montague. The Librarian's Glossary of Term Use in Librarianship, Documentation and the Book Crafts and Reference Book. 4th ed. London : Andre Deutsch, 1977.
- Krejcie, Robert V. and Daryle W. Morgan. "Determining Sample Size for Research Activities," Educational and Psychological Measurement. 30(3) : 607-610 ; Autumn, 1970.
- Kretch, David, Richard S. Crutehfield and Egerton L. Ballachey. Individual in Society. New York : McGraw-Hill, 1967.
- Raths, Louis E., Merrill Harmin and Sidney B. Simon. Values and Teaching : Working with Values in the Classroom. Ohio : Charles E. Merrill Books 1966.

Rokeach, Milton. The Nature of Human Values. New York : Holt,
Rinehart and Winston, 1977.

Temple, Annette Kendrick. "The Effects of a Values Classification Process
on Students' Views of Their own and Peer Values," Dissertation
abstracts International. 40(11) : 5816 ; May, 1980.

3 1 2
Zodrozny, John Thomas. Dictionary of the Social Science. Washington :
Public Affairs Press, 1959.

John Thomas

חכמה פתורה

ที่ ทม 1007/0054

บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

13 มกราคม 2535

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์

เรียน ผู้อำนวยการ (โรงเรียน)

บัณฑิตวิทยาลัย ขอรับรองว่า นางสาวนันทนา เรือนดี เป็นนิสิตระดับปริญญาโท วิชาเอก
บรรณารักษศาสตร์ ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

นิสิตผู้นี้มีความประสงค์จะมาติดต่อขอความสะดวกในการศึกษาค้นคว้า เพื่อทำวิทยานิพนธ์
เรื่อง การวิเคราะห์และจัดประเภทของเนื้อหาด้านการปลูกฝังค่านิยมในนิพนธ์ภาษาไทยที่เยาวชน
ชอบอ่าน

ทั้งนี้อยู่ในความควบคุมดูแลของ

ผศ. วิษณุ ทับเที่ยง

ประธาน

อ. นงนารถ ชัยรัตน์

กรรมการ

สิ่งที่นิสิตฯ ขอความอนุเคราะห์คือ ขอให้นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย (ม.4, ม.5, ม.6) จำนวน
30 คน ตอบแบบสอบถามในระหว่างเดือนมกราคม 2535 เพื่อเป็นข้อมูลในการทำวิทยานิพนธ์

บัณฑิตวิทยาลัยหวังเป็นอย่างยิ่งว่าท่านจะกรุณาให้ความร่วมมือในครั้งนี้ และขอขอบคุณใน
ความอนุเคราะห์ที่ท่านให้แก่บัณฑิตผู้นี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(ศ.ดร.สมพร บัวทอง)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 2584119

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

มกราคม 2535

เรื่อง ขอความกรุณาตอบแบบสอบถาม

เรียน ผู้ตอบแบบสอบถาม

ด้วยข้าพเจ้ากำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง "การวิเคราะห์และจัดประเภทของเนื้อหาด้านการปลูกฝังค่านิยมในนิตยสารภาษาไทยที่เยาวชนชอบอ่าน" วิทยานิพนธ์เรื่องนี้มีความมุ่งหมายเพื่อวิเคราะห์และจัดประเภทของเนื้อหาของนิตยสารภาษาไทยที่เยาวชนชอบอ่าน ความรู้มือปลูกฝังค่านิยม กลุ่มสื่อมวลชนของสำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ กระทรวงศึกษาธิการ เพื่อนำผลที่ได้เป็นแนวทางในการแนะแนวการอ่านให้แก่เยาวชน ตลอดจนเป็นแนวทางสำหรับผู้จัดทำนิตยสารในการพิจารณาปรับปรุงการจัดทำ

จึงใคร่ขอความกรุณาจากท่านในการตอบแบบสอบถามที่แนบมานี้ ความความเป็นจริงของท่าน วิทยานิพนธ์เรื่องนี้จะสำเร็จลงได้ก็ด้วยความร่วมมือจากท่าน จึงขอขอบพระคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(นางสาวนันทนา เรียนดี)

นิสิตปริญญาโท สาขาบรรณารักษศาสตร์

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

แบบสอบถาม

เรื่อง

**"การวิเคราะห์และจัดประเภทของเนื้อหาด้านการปลูกฝังค่านิยมในนิเทศสาร
ภาษาไทยที่เยาวชนชอบอ่าน"**

คำชี้แจงในการตอบแบบสอบถาม

1. แบบสอบถามนี้มี 2 ตอน

ตอนที่ 1 รายละเอียดส่วนตัวของนักเรียนที่ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 รายชื่อนิตยสารภาษาไทยทั้งหมด ที่จะให้นักเรียนจัดลำดับ
ความชอบในการอ่าน

2. ในการตอบแบบสอบถาม ขอความกรุณาตอบให้ครบทุกข้อตามความคิดเห็น
ของนักเรียน

3. ก่อนที่นักเรียนจะตอบแบบสอบถาม โปรดอ่านคำชี้แจงในการตอบแบบ
สอบถามในแต่ละตอน ให้เข้าใจเสียก่อน แล้วจึงลงมือตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 1 รายละเอียดส่วนตัวของนักเรียนที่ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงใน ☐

1. เพศ

☐ ชาย

☐ หญิง

2. ระดับชั้นเรียน

☐ มัธยมศึกษาปีที่ 4

☐ มัธยมศึกษาปีที่ 5

☐ มัธยมศึกษาปีที่ 6

3. โปรแกรมการเรียน

☐ ภาษาอังกฤษ-ฝรั่งเศส

☐ ภาษาอังกฤษ-ศิลปกรรม

☐ ภาษาอังกฤษ-สังคมศึกษา

☐ วิทยาศาสตร์

☐ ภาษาอังกฤษ-คณิตศาสตร์

☐ วิชาอาชีพ

ตอนที่ 2 รายชื่อนิตยสารภาษาไทย

คำชี้แจง จงคัดเลือกนิตยสารตามรายชื่อต่อไปนี้ เพียง 5 ชื่อ โดยใส่หมายเลข 1-5
ใน () หน้าชื่อนิตยสารที่นักเรียนชอบอ่านมากที่สุด

ชอบอ่านมากที่สุด เป็นอันดับที่ 1 ใส่หมายเลข 1

ชอบอ่านมาก เป็นอันดับที่ 2 ใส่หมายเลข 2

ชอบอ่านมาก เป็นอันดับที่ 3 ใส่หมายเลข 3

ชอบอ่าน เป็นอันดับที่ 4 ใส่หมายเลข 4

ชอบอ่าน เป็นอันดับที่ 5 ใส่หมายเลข 5

() แก้ว	() ผ้า
() กุลสตรี	() ภาพยนตร์บันเทิง
() ขวัญเรือน	() แม่บ้าน
() คู่สร้าง คู่สม	() MISSY
() จันทร์	() MODERN WOMAN
() G.M.	() รุ่ง
() ชีวิตรัก	() รั้ว ทวี
() คัลลิน	() เรืองสาร
() คาราวาภาพยนตร์	() เรื่องชีวิตรักจริง
() ทานตะวัน	() หลานา
() ทวี รั้ว	() โลกวลี
() ทวีพล	() LOOKS
() ทราวย	() วัยหวาน
() เธอกับฉัน	() วัยน่ารัก
() นะคะ	() สมาร์ท
() NEW WAVE	() ลกุลไทย
() บางกอก	() สตรีสาร
() บันเทิงคดี	() สาวสยาม
() BOOM	() สีสัน
() ปลื้ม	() สดาร์พิคส์
() เปรียว	() หญิงไทย
() ผู้หญิง 24	() หยก
() แพรว	() IMAGE
() แพรวสุดสัปดาห์	() เอนเทอร์เทน
	() อื่น ๆ โปรดระบุ.....

การจัดลำดับคะแนนนิยมของรายชื่อนิตยสารภาษาไทยที่เยาวชนชอบอ่าน

ชื่อนิตยสาร	อันดับที่1 (คน)	อันดับที่2 (คน)	อันดับที่3 (คน)	อันดับที่4 (คน)	อันดับที่5 (คน)	คะแนนรวม (คะแนน)
1 เชอกับฉัน	93	40	26	24	17	768
2 ทราย	27	28	19	34	25	397
3 อิมเมจ (Image)	17	18	16	14	9	242
4 คิฉัน	8	25	17	15	13	234
5 แพรว	17	13	17	15	13	231
6 แพรวสุดสัปดาห์	12	16	23	11	11	226
7 ขวัญเรือน	10	16	15	14	10	197
8 วัยหวาน	11	12	14	17	14	193
9 วัยน่ารัก	6	13	18	17	7	177
10 สตรีสาร	7	11	15	11	17	163
11 ปสัณ	8	15	13	8	7	162
12 สตาร์พิกส์	14	7	8	3	5	133
13 บันเทิงคดี	1	10	18	12	8	131
14 เอนเทอร์เทน	6	8	9	12	17	130
15 ภาพยนตร์บันเทิง	3	12	9	6	13	115
16 คาราวาทยนตร์	4	6	11	11	11	110
17 กุลสตรี	6	6	3	4	9	80
18 คู่สร้าง คู่สม	3	5	7	6	3	71
19 สกุลไทย	2	4	8	7	3	67
20 เรื่องขี้วิทจริง	3	5	3	4	8	60
21 ทวี พูล	6	2	4	1	7	59
22 ทวี ริวิว	2	3	5	9	1	56
23 ลลนา	5	2	2	6	4	55

ชื่อนิตยสาร	อันดับที่1 (คน)	อันดับที่2 (คน)	อันดับที่3 (คน)	อันดับที่4 (คน)	อันดับที่5 (คน)	คะแนนรวม (คะแนน)
24 เบรียว	1	2	1	7	14	44
25 รีวิว ทวี	2	3	2	3	8	42
26 สีสัน	-	4	6	2	3	41
27 นิวเวฟ(New Wave)	3	3	2	-	2	35
28 บางกอก	2	1	4	3	3	35
29 ชีวพิภพ	4	2	1	1	2	35
30 Modern Woman	3	1	4	2	-	35
31 บูม (Boom)	2	3	3	1	1	34
32 Looks	-	3	2	2	6	28
33 ผู้หญิง	-	2	2	5	3	27
34 Missy	3	-	1	2	1	23
35 แม่บ้าน	1	1	1	2	5	21
36 หยก	1	2	1	1	2	20
37 สม่าร์ท	2	2	-	1	-	20
38 จี.เอ็ม.(G.M.)	-	1	3	1	3	18
39 นะกะ	-	1	2	3	1	17
40 ฟ้า	-	1	1	3	1	14
41 หญิงไทย	-	-	1	3	5	14
42 โลกวลี	-	2	-	1	-	10
43 สาวสยาม	-	-	1	2	1	8
44 จันทร	1	-	-	-	1	6
45 ทานตะวัน	-	-	-	-	2	2
46 แก้ว	-	-	-	-	1	1
47 เรืองสาร	-	-	-	-	-	-
48 รุ่ง	-	-	-	-	-	-

การวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง โครงสร้างของเซลล์ และเยื่อหุ้มเซลล์

ชื่อผู้เรียน

ฉบับที่

เรียน

ม.ศ.

ประเภทของเนื้อหา

เนื้อหาส่วนการฝึกฝน	ประเภทของเนื้อหา						
	สารเคมี	นิทาน	บทนิยาย	เรื่องสั้น	บทสัมภาษณ์	คอมพิวเตอร์	การทดลอง
คำนิยาม	คำละแบบสาม เกณฑ์	คำละแบบสาม เกณฑ์	คำละแบบสาม เกณฑ์	คำละแบบสาม เกณฑ์	คำละแบบสาม เกณฑ์	คำละแบบสาม เกณฑ์	คำละแบบสาม เกณฑ์
1. การประพจน์							
2. ความสัมพันธ์กับนิยาม							
3. ความสัมพันธ์กับนิยาม							
4. การตั้งตนเอง							
5. ความสัมพันธ์กับนิยาม							
6. ความสัมพันธ์กับนิยาม							
7. ความสัมพันธ์กับนิยาม							
8. ความสัมพันธ์กับนิยาม							
9. ความสัมพันธ์กับนิยาม							

ประวัติย่อของผู้วิจัย

ชื่อ	นางสาวนันทนา เรียนดี
เกิดวันที่	18 มิถุนายน 2508
สถานที่เกิด	กรุงเทพมหานคร
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	239 หมู่ 2 ซอยสยามนิเวศน์ ถนนเทพารักษ์ ตำบลเทพารักษ์ อำเภอเมือง จังหวัด สมุทรปราการ 10270
สถานที่ทำงานปัจจุบัน	ศูนย์ข้อมูลมดิซน เลขที่ 12 ถนนเทศบาลนฤบาล ประชานิเวศน์ 1 ลาดยาว บางเขน กรุงเทพฯ 10900
สถานที่ศึกษา ปีการศึกษา	
2524	มัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสตรีสมุทรปราการ
2527	มัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบางพลีราษฎร์บำรุง
2531	กศ.บ. (บรรณารักษศาสตร์) เกียรตินิยมอันดับ 2 มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ บางแสน
2535	กศ.ม. (บรรณารักษศาสตร์) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

การวิเคราะห์และจัดประเภทของเนื้อหาด้านการปลูกฝังค่านิยม
ในนิตยสารภาษาไทยที่เยาวชนชอบอ่าน

บทคัดย่อ
ของ
นันทนา เรียนดี

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกบรรณารักษศาสตร์

ตุลาคม 2535

การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อวิเคราะห์ และจัดประเภทของเนื้อหาด้านการปลูกฝังและเสริมสร้างค่านิยมของนิตยสารภาษาไทยที่เยาวชนชอบอ่าน นิตยสารที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าจำนวน 10 ชื่อเรื่อง ได้แก่ เชอกับฉัน ทราย อิมเมจ คิฉัน แพรว แพรวสุดสัปดาห์ ขวัญเรือน วัยหวาน วัยน่ารัก และสตรีสาร ตามลำดับ โดยผู้วิจัยนำนิตยสารทั้ง 10 ชื่อเรื่อง ในช่วงเดือนมกราคม-ธันวาคม พ.ศ. 2534 จำนวนทั้งสิ้น 252 ฉบับ มาวิเคราะห์และจัดประเภทของเนื้อหาด้านการปลูกฝังและเสริมสร้างค่านิยม

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล คือ ตารางวิเคราะห์และจัดประเภทของเนื้อหา ด้านการปลูกฝัง และเสริมสร้างค่านิยม ซึ่งผู้วิจัยสร้างขึ้นเอง สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าร้อยละ

ผลจากการศึกษาพบว่า

1. นิตยสารภาษาไทยที่เยาวชนชอบอ่านทั้ง 10 ชื่อเรื่อง พบค่านิยมสอดคล้องกันอยู่ดังนี้

เชอกับฉัน	ค่านิยมที่พบมากที่สุดคือ	ความขยันหมั่นเพียร
ทราย	ค่านิยมที่พบมากที่สุดคือ	การประหยัด
อิมเมจ	ค่านิยมที่พบมากที่สุดคือ	การประหยัด
คิฉัน	ค่านิยมที่พบมากที่สุดคือ	ความรักชาติ
แพรว	ค่านิยมที่พบมากที่สุดคือ	การประหยัด
แพรวสุดสัปดาห์	ค่านิยมที่พบมากที่สุดคือ	ความรักชาติ
ขวัญเรือน	ค่านิยมที่พบมากที่สุดคือ	ความรักชาติ
วัยหวาน	ค่านิยมที่พบมากที่สุดคือ	ความขยันหมั่นเพียร
วัยน่ารัก	ค่านิยมที่พบมากที่สุดคือ	ความมีสติปัญญา
สตรีสาร	ค่านิยมที่พบมากที่สุดคือ	การยึดมั่นในคุณธรรม และจริยธรรม

2. เนื้อหาด้านการปลูกฝังและเสริมสร้างค่านิยมทั้ง 9 ด้าน ที่นิตยสารทั้ง 10 ชื่อเรื่อง เสนอมาจากมากที่สุดไปหาน้อยที่สุด คือ ความรักชาติ ความขยันหมั่นเพียร การยึดมั่นในคุณธรรม และจริยธรรม ความมีสติปัญญา ความรับผิดชอบ การพึ่งตนเอง การประหยัด ความสามัคคี และ ความมีวินัย ตามลำดับ

3. ประเภทเนื้อหาของนิเทศสารที่นิตยสารคดีส่งเสริมให้มีอยู่ในระดับสูง มีอยู่ในอิมเมจ สตรีสาร วัยน่ารัก ขวัญเรือน และคัลเจอร์ ตามลำดับ ส่วนเนื้อหาที่ส่งเสริมค่านิยมในระดับรองลงมา ได้แก่ เนื้อหาด้านบทสัมภาษณ์ ซึ่งพบในทราย แพรวสุดสัปดาห์ แพรว วัยหวาน และเชอกับฉัน ตามลำดับ สำหรับเนื้อหาด้านอื่น ๆ ซึ่งได้แก่ นวนิยาย เรื่องสั้น นิทาน การทดสอบ ตอบปัญหา มีค่านิยมอยู่ในระดับต่ำ

AN ANALYSIS AND CLASSIFICATION OF VALUE CONTENTS
IN THAI MAGAZINES SELECTED BY HIGH
SCHOOL STUDENTS

AN ABSTRACT
BY
NANTANA REIANDEE

Presented in partial fulfillment of the requirements for
the Master of Education degree in Library Science
at Srinakharinwirot University

October 1992

The purposes of this research were to analyze and classify the values of contents of 10 Thai magazines which were selected by high school students. The samples rated as the most favourable magazines were Therkubchun, Sai, Image, Dichan, Praew, Praewsudsupda, Kwan Ruean, Waiwaan, Wainaruk and Satrisarn respectively. There were altogether 252 issues. The coverage period was January to December 1991.

The instrument used in this research was the content analysis table designed by the researcher herself. Percentage was used to analyze the data.

The results were as follows:

1. The values reflected in each magazine:

Therkubchun reflected diligence value most,
Sai reflected economization value most,
Image reflected economization value most,
Dichan reflected patriotism value most,
Praew reflected economization value most,
Praewsudsupda reflected patriotism value most,
Kwan Ruean reflected patriotism value most,
Waiwaan reflected diligence value most,
Wainaruk reflected intellectualism value most,
Satrisarn reflected religiousness value most,

2. When comparing the percentage of contents in all the magazines from the highest to the lowest ones the researcher found that they were patriotism, diligence, religiousness, intellectualism, responsibility, self-dependence, economization, unity and discipline respectively.

3. When classifying the types of contents which contain different values the researcher found that the non-fiction type placed high in Image, Satrisarn, Wainaruk, Kwan Ruean and Dichan. The second highest place was the interview type which was found in Sai, Praewsudsupda, Praew, Waiwaan and Therkubchun. The rest of the types: fiction, short story, tales, quizzes, question-answer were found very low.